

- **زینده خهو**
- **فەتاح ئەمیری**

رۆمان

دەزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی رۆشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران ئەهمه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌رێکی خانزاد، هه‌ولێر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

پیشکش به: گهلی مه زلوممی کورد - بۆکان: ۱۳۷۸

ناوی کتیب: زینده خه و - رۆمان
نووسینی: فهتاح ئه میری
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۱۸۵
دهرهینانی هونهری: به دران ئه حمه د حه بیب
به رگ: ئاراس ئه کره م
نووسینی سه ر به رگ: محه مه د زاده
هه له گری: شێرزاد فه قی ئیسماعیل
هه له گری سه ر کۆمپیوته ر: عه زیز عه بدو خالق- دلاوه ر سادق
سه ر به رشتی کار ی چاپخانه: ئاو په حمان مه حمود
چاپی به که م - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیتر- ۲۰۰۳
له کتیبخانه ی به رپه به رایه تی گشتی رۆشنبیری و هونه ر له هه ولیتر ژماره
(۱۴۹) ی سالی ۲۰۰۳ ی دراوه تی

رۆمان

زینده خه و

فهتاح ئه میری

به پۆز، ئیسک قورس و زه لام.

ئهو رۆژه بزه یه کی به زۆر هینابووه سه ر لیوان، له سه ره خۆ: (ئازاد، سه رتکی مالتی بده وه، دایکت کاری پیتته)
شتتکی سه ر نه بوو، زۆر جار ان دایکم کاری پیم ده بوو، زهنگی لیده دا، ئیزنی بۆ وهرده گرتم.

له پلیکانی مه درسه ئارام ئارام ده ها تمه خوار، سپره ی به فریکی یه ک نوا، له ژیر پیم دهنگیکی ناخۆشی هه بوو، ئازاری ده دام، چل پلیکانی ته وا و ها تمه خوار، ده روازه یه کی پان و بلیند ریکی شه قام بوو، ماوه به ک رۆیشتم، خۆم ده تا کسپیه ک هاویت.

له زارکی کۆلانی خۆمان دایه زاندم، به فر پرستی بریبوو، چیدی ده رنه ده چوو.

ده ورو به ری مالتی ئیمه یه کی دی نه ده برد، دهنگی شین و گابۆر ده رک و لاشیانی هه لده گرت.

کۆلانیکی دوو بستییان بۆ کردمه وه، هه رچی تووشم ده هات ده ستی ده ئامپزم ده کرد، له بانگیی ده دا و ده گریا، هه ر چۆنیک بوو چومه ژووری، باوکم له رتگیای سه رده شت - مه ها باد، ماشینی وهرگه رابوو، به بیته وشی هینابوویانه وه، له رتیبه ته وا و ببوو.

دایکم بچ سهر و زمان یه کی مه یدان که وتیبوو، خزم و کهس، دۆست و دراوسی رژابونه مالتی ئیمه، شین و شه پۆریک بوو ناگه رپیتته وه. مامم و ئامۆژنم باوه شیان پیدا ده کردم و ده کولین، خه می ئه ویان بوو و به زه بییان به مندا ده هات.

هه ر ئهو رۆژه سارده باوکمیان له گۆرستانی گومبه زان ناشت، منیان به زۆر له سه ر گلکۆکه ی لا برد، به راکیش راکیش بر دیانمه وه، لای ئیواره دایکم چاوی هه لئینا، به لام لاقه کانی چوون، بۆ هه میشه ئیفلیج و گرده نشین بوو، باوک به و حاله چوو، دایک به م ده رده گرفتار.

منی تا قه کوپه ی باوکم، روو حی میتر مندالانه م، زه برتکی وه های وئ کهوت هه رگیز جیتی خۆی نه گرتته وه.

هه رچه ند ده کم ئهو خه ونه دهستم له کۆل ناکاته وه. بریا خه و هه با، خه ون نه با. من بۆیه ناووم خه ون ببینم؛ به لای خۆمه وه ده لیم هیندی ک وه حه سیتم، ماندوویم به سه ر چئ، که چی خه ونی لامه سه ب وه ک دۆلپا سواری مالم ده بی.

جاری وایه قرخه م لئ ده برئ، له وانیه شیت بم، راده چه نم، وه خه به ر دیم، دم و لیوم هه لدا زرتین، که م وایه تیمیسکم له لیو و لووتی نه بن. بریا خه ونه که شم وه ک هی موسولمانان با، خه ونی من مانای لئ نادرتته وه خه وننامه ی ئیبنی سیرین، دانیال، ئیمام جه عفر، جابیر، تیئورییه کانی فرۆید و چه ند ره وانناس، نانا، شتاقیان شوینی ناشکینئ.

جار و باره ش خۆشن. ئه گه رچی خه ونی من نه ده بوو واین. من کوره کوردیکی بئ ده سه لاتم، من له کوئ و خه ونی وا له کوئ؟ ئهو خه ونانه به لایه کی گه وره ن بۆ ژبانی ئاسایی من.

له میتر مندالییه وه ئه م خه ونه گلاوه ئارا و قارای لئ هه لگرتووم، ده لئین: (خه ونی گولی باشه، مانای ده وله مه ندییه) هه ر نه خۆشی گولیشم پئ له و خه ونانه باشتره، هه زار کهس گول بووه یا ده مرئ یا چاک ده پیتته وه.

هه ر شه وه ی به له ونیک، به رنه گیک، هه زار کاره سات، به سه ره هات، شه ره شه پ، بگه و به رده، هه للا و هوریا، ده مه قاله، چه قه چه ق و زه نا زه نا.

ئهو خه ونه پیسه وه ک مۆرکه ورده ورده ده مخوا و ده مخواته وه، کلۆرم ده کا و له ده رووندا تیکم ده قرمیئ.

ئهو خه ونه تالانه، ئالۆز نین، زه ق و زیندوون، به رجاون، بگه سه سئ سووچن، له بیر ناچنه وه، خه ونا و خه ون له به ر چاوم ده میتن، زینده خه ون، قالب و شکل و فۆرمیان هه یه، که م وا بووه خه وی بئ خه ونم بووی.

له و کاته وه هه وائی له ناکاوی مه رگی باوکم بیست، هه ر ئهو رۆژه سارد و تووشه، ناخ بچئ و نه یه ته وه.

قه ت له بیرم ناچئ، قاوه لئوون بوو، زهنگی پشوودانی لیدا، مو دیری ده بیرستان بانگی کردم، نیو چاوانی ده تگوت گه لا تالووه، خوین تال و

باوکم و مامم شه ریکه دووکان و بازرگان بوون، که موکووریمان نه بوو، مالیکی تیر و تهسهل، ویشک و برینگ و داهاتی زور و زهه نند. به مردنی باوکم و کهوتنی دایکم، مالوحوالی و هها گهرم و گور، بوئی ساردی و چولی لی دههات، له هه وه له وه مامم بالی به سه ر کیشاین، هه موو رۆژان سه ری لی دهه این، ورده ورده رۆژ بوونه هه وتوو، هه وتوو بوونه مانگ و کار کهوته چیژنا و چیژن.

خزم و کهس به ره به ره لیمان کشانه وه، مامم که لوپه لی پیوستی بو ده کرین و به مالی خو مان به خیتی ده کردین، له که و بیژیک، میژوژیکمان ده بووه.

یا خوا کهس باری نه کهوی، ته نیا دوو کهس پیتیان لی نه برین، (دایه خه یالی) دایه نم، هه رچه ند به شیر دایکم گه وره ببووم، نه ویشم به دایکی خو م ده زانی، له میژ سال بوو له مالی ئیمه، مابوو، وازی له میژ کردن هینابوو، زور جارن ده بیگوت: (چار سه رینم گوپین، چم به چ نه کرد، تازه لی ره گیرساومه وه، مه گین ده رم کهن، یا خوی له بوخوم به ریتنه وه).

نه وی دیکه یان (مه لی) کیژۆله یه کی جیرانمان، هاوته مه ن و هاوالی مندالی من بوو، به دایه ی خوی ده گهل له مه درسه ده گه راه، دههاته لای دایکم، له دایکی خو ی خو شتر ده ویست، مالی باوکی (مه لی) ش به و چه شنه راهاتبوون، به رگریان نه ده کرد. زور شه وان (مه لی) له لای دایکم ده خه وت، دایه خه یالی له هۆده که ی من. ورده ورده به م حاله راهاتین، دایکم به کورسی چه رخدار ده و مالده ده گه راه، ناگای له هه موو شتیکی بوو، (دایه خه یالی) سه د هیندی جارن و (مه لی) به ته واوی یارمه تی ده دا، مال گهرم و گوپی جارانی نه مابوو، به لام خاوتنتر له پیشوو مایه وه.

نه و ساله شوومه له لانی ده رس و مه شقه وه له کورتیبیه م دا، نه ما سالی داهاتوو تو له م کرده وه.

دایکم به ره به ره خه می باوکمی وه لا ده نا و چاوی هومیدی بریبوو من. سه ره رای نه و هه موو ده رد و داخه به ده رس و ده وره کانم ده گه یشتیم، وه ک مه ری گیژ سه ری خو م داخستبوو، ده چوو مه ده بیرستان و ده گه راهمه وه، زورتر

هوشم به سه ر کتیبه وه بوو.

(مه لی) نه وه نده ی گوئی نه ده دایه، هه ردوو ک له ته مه نیک و له پله یه کی خویندنا بووین.

زور جارن له لای من به ده رسه کانی دادههاته وه، هه له و په له م بو شی ده کرده وه، نه ویش پاش کار و کرگاری مالی، دایکم زوری خو شده ویست زور جارن ده بیگوت:

(مه لی گیان به ناواته وه بووم خوا کچم بداتی، بو وه ختی پیبری و نه خو شی کچ به ده سته وه تره، به ر حمتره، خوا ده به ره به شی مرم کچی نه دامی، نه ما نه تو ی داومی، هیندی «نازاد» م خو ش ده ویی، په بی رۆله به مه خسوود و مرادی.)

شه ویک له هۆده که ی خو م خه ریکه ده رس بووم، مه لی به کاوه خو هاته ژوو ری، ده فته ریک به ده سته وه، بزه یه کی هاتی و چاویکی لی کردم:

(نازاد، به قسه م ده که ی؟)

ده مزانی چی ده وی گوتم:

- خیرا بلتی بزائم ده کام ده رسدا ماویه وه؟

- پیتم پیناکه نی؟

- کهنگی پیت پیکه نیوم، ته مه لی دایه کاری تو بووه.

گوتی:

- ناخه ره زانی چونه نازاد، نه وه یان بو تو زور ناسانه، هه ره هیچ نیبه، منم تیماوم، بریا تو له باتی منیش خویندبات.

گوتم:

- بو وا نیبه، من ده بی بو خو م فیریم، نه تو ش فیرکه م.

گوتی:

- ده جا هینده م منه ت له سه ر مه که، نای بریا نه وی جارن گویم گه سستی یه گجاری لیم کردباوه، نه ری له بیسته یه ک به خو ت زیقاندت، دایکم به زبقه ی تو هاته کووچه ی، دوو چه پوکی به من دادا، گوپی تو شی شوته وه، سه د جاری خو به قوربان و سه ده قه ی کردی هه تا ژیر بوویه وه، پاشان دوو

رۆژان له ترسی دایه خانم نه مویرا بیه مائی ئیوه، بوخوی هات دهستی گرت و هینامی بۆ لای تو .

جاریکی دیکهش دوو زللهی توندم له بنانگویت دا، نه گریای ههر چهند چاوت پر بوون له ئاو.

به لای خویوه ئه تو کوپ بووی، قهت به من نه دهویرای، ئه ری ئیستا بو ئاو به پوزی؟ سه د منه تم له سه ره ده که ی هه تا دوو پیت و له تیکم پی ده لئی.

به پیکه نینه وه:

- چت دهوئ بلی و جانم پرگارکه.

مینگاندى:

- شتیکی وا نییه، ئینشایان لی ویستوین: (بیره وه ریه کی خۆتان بنووسن)

له بهر لیومه وه:

- گیله! ئه وانه ی بۆت گپرامه وه، هه مووی بیره وه رین، هه ر ئه وانه بنووسه ته واهه.

بریکی چاوتی پریم:

- ده ترسم ناوی تو بینم، جوژیکی دیکه ی لیکده نه وه.

- ده کری ناوی من بگوژی.

سه ری راوه شاندا:

- ئاخه ر دلّم نایه، ناوی تو به من ناگوژی، دایه خانم زمانم ده بری.

له قاقای پیکه نینم دا:

- ئه وه هۆشت له کوپیه؟! ده ئینشاکه تدا ناوم بگوژه. هیندیکی چاوتی کردم و سوور هه لگه را، زانی به هه له چوه، بووه ی چیدی به خو دانه شکیتته وه لیم کرده جه فهنگ، وهک ئه وی ده میم ده هاته بهرچاوه که منال بووین، راستیه که شی ئه وه بوو، نه من نه مه لی، چمان ده باراندا نه بوو، ئالوگوژیکی فکری ئه وتومان به سه ردا نه هاتبوو، جار جار دهنگی ده گوژا، ده قسه کردندا، کاتێ هه ر دوو به دوو باین، ته نانهت روومه تیشی سوور

هه لده گه ران به لام وا پیکه وه راهاتبووین جاری وابوو لیکمان ره با ده دا، وهک دوو هاوال، ئه م چه شنه پیکه وه بوونه مان به شتیکی زور ئاسایی ده زانی.

قهت به دلّمدا نه هات، ئه و کچه و من کوپ، ته نانهت دایکم، دایه خه یال یا دایکی مه لی، کهس به هیندی نه ده گرتین، هه ره که هیندیش نه بووین.

ئه گه ر رۆژیکی (مه لی) نه هاتبا مائی ئیمه یا درهنگ هاتبا، دایکم ته له یفوونی بو ده کرد یا دایه خه یالی به شویندا ده ناردا.

دایکم (مه لی) به به شی خۆی ده زانی، به شیک بوو له مائی ئیمه، دلی له سه ری ده گه را، رهنگ بوو جار جار قسه یه کی له من وه شارێ، خوانه کا له لای (مه لی) نه پینیه کی هه بی.

وهک دایک و کچ، رۆژی سه د جاریان دهس ده ستۆی یه کتر ده کرد، ده گه ل دایکم ده چوه هه مام، ده سنوژی پی هه لده گرت، جاری وابوو، سرتیه یان ده هات، نه مه ده زانی باسی چ ده کهن.

(مه لی) ورده ورده کاره کانی له دهس دایه خه یال دینا ده ری، ئه و ماله گه ورده ی هیندی بلئی یه ک و دوو خر هه لده دا، به جیتی هه موو شتیکی ده زانی.

دایکم خوینده وار بوو، زور جاران دهستی ده دا رۆژنامه یه ک یا کتیبیک، خۆی پیتوه ده خافلاند.

دهمدی هه رای (مه لی) ده کرد، به ئانقه ست ده یگوت:

(مه لی گیان! وه ره بگه یه له وه نده ی حالی نام)

(مه لی) ده هات، سه ری داویشه سه ر نووسراوه که، دایکم خیرایه کی

دهستی ده ملی ده وه راند، ماچی ده کرد و ده یگوت:

- رۆنیشه، وچانیکی بده، دوو قسه م ده گه ل بکه، بزنام دایکت ترشیاتی ناوه ته وه، سرکه که ی گه بیوه؟

به م جوژه ده یه ویست ده گه لی بدوی، دهستی به سه ر و پرچی دا بینتی و بیلاوینیتته وه.

پاش ئه و به لایه ی به سه ر ئیمه دا هات، مائی ئیمه که ده رک ئاوه لا و

به بیته بیته بوو، خوئی نه گبته و فهرامووشی به سه ردا پڑا، خه لکی گه رکه ریژ و حورمه تی تایبه تی بیان لئ دهناین، هه رچه ند ئه و په ری ناغایه تی و جیرانه تی بیان دهناند، بهو کاره بیان زورم خو دده خوارده وه، پیتم خووش بوو لیمدهن و روحم پی نه کهن، بکوزن و نه لئین سه غیره، جنیوم بدنی و هه ناسه م به سه ردا هه لئه کیشن.

روژتکی سی چوار پروپیترین له بهر ده رگا دانیشتبون، ده هاتمه وه مائی خو مان، گویم لئ بوو به کیان گوتی:

(ره بی جهرگم رهش بی، ئه و به سه ته زمانه چند به حه یا و نه جیبه، چ زوو نازی لئ شیتوا، خودایه گیان هه ر تو که سی بی که سانی). سه ره رای ئه وه ی دهمزانی، دل سوژییه کی ته و او ده قسه کانیدا هه یه، به دل سه بارهت به من په رۆشه، که چی وهک به ردم به گورچووی دادا کاری لئ ده کردم، خوئی به برینه کانه وه کرد، ناسوره کانم ته شه نا بوونه وه و وه سوئی هاتنه وه.

له مه دره سه را سه د جاریان له دووی مامم ناردا، جاریک نه ده چوو، هه ر وه ختی ئه وه شی نه بوو، به حری توجارهت و که سب و کار ناگای له برا و برازا پرپیوو، ته نیا و ته نیابال به جیتی خوئی و باوکم هه لئه سوورا و حه ولی ددها.

دایکم یهک دوو جاری ته له یفوون بۆ مودیری ده بیرستان کردبوو، پی پی گوتبوون:

- هه ر کاریکتان هه بوو به خویم بلین، پیویست بی بوخوم دیم.

ئه وانیش وهک دراوسیه کان حورمه تیان ده گرتین و مایه بیان داده نا، وازبان له ئیمه هینابوو، چییان لئ نه ده ویستین و کاریان پیمان نه بوو. به لام هه رچه ندی به هاوکلاسیکیان ده گوت:

(باوکت روژی فلان سه عات ئه وه نده بیته ئیره):

نیوه م له عومری کهم ده بوو، دهو جو ره وه ختانه دا کونه برینه کانم زارکیان ده کرده وه، وه بنیان ددها و برک و ژان قرچه قرچی وه گرتی پشتم ده خست. له ژبانی تازه لاویدا، ئه و روژگار قوناخیکی چه توون و حه سه تم بوو، هه ر به م دهردانه ده تلامه وه، خه وم لئ تیک ده چوو، زور شه وان خه و له

چاوم ده تورا، به لام نه مده هیشت دایکم و دایه خه یال تی بگهن.

سالئ ناخری ده بیرستان بووم خه ونی گو رین هاته جه سه تم، برستی لئ نه ستاندم، می شک و ده ماری ئالوز کردم، وهک شری تییک هه ر هات و دوویات بووه، بنه مای خه ونه کان هه ر چه شنیک بوون، هه ر جاره به ره نگیک لک و پویان داویشت. شه ویکیان:

- من پی او یکی تازه ریم، ئه سه ریکی ئیتلاعات، دانیشتووی شاری ورمی، ماله کهم له شه قامی زه نگه نه یه، ژن و منالم هه یه، ژنه کهم ناوی (زه ری) که چه کهم ناوی (ئیلا هه) یه.

زه ری ژنیکی رهش ئه سمه ر، که له گهت، نیو قه د باریک، سینگ قویبه ی کیل گه رده، سه حهت سووک و رهزا خووش، ددانه سپییه کانی له سه ر ئه سمه ره ی رهنگی سپیتر له چاو ددهن، شه به قی مه یله و که سک، سه وزی کال له بهینی لیو و ددانی ورد ورد چاو داده گرن.

زه ری خووش تاش و به ژن و بالا جوانه، مالدار و پاک و خاوینه، پر به دل یه کترمان خووش ده وی، ئیلا هه ژبانی هاوبه شی سه د هینده شیرن کردوین، زورتر وهک خویم ده چی و وهک دایکی شی شیرینه.

من ئاشقی ژبانی ژن و میتردایه تیم، ماله که مان هه رچه ندی بته وی تیر و ته بایه، که ره سه ی نیو مال به نرخ و نوییه، بوئی تیکه لاوی عه تری وه تاغی خه و، مه ست و گیژ و مه نگم ده کا، ته ختی دوو نه فه ره ی خه و، دار گو یزه، وه ها له خرت دراوه، وهک پاشپانییه ی بلووری خه نه گرتووی نو بووک ده چی، هه رچی دیاره، تازه یه، بو نخووش و خاوینه.

تالاری میوانداری چه شنی مووزیه کی هونه ری و ده سکر وایه، فه رشی جیوردی ته وریژ، کورسی ده سکاری تاران، ورده کاری و کهنده کاری سنه، ماله که مان به هه شتی سه ر زه وییه.

(زه ری) ده زگیرانه، ئیواره ی هاوینه، هه واه ته وای فیتکه، زریان بوئی دهریای به سه ر شار وه ر کردووه.

ده گه ل (زه ری) ژوانمان هه یه، قه رارمان زارکی دهر وازه ی

(عەسکەرخان)ە، ماشینیکی فۆلیتیکسی سپی تازەم لەژێر پێدایه، چی وای کار نەکردوو، بۆنی تازەیی لێ دێ.

ردین تاشراو و بۆن خۆش، شەقامی پەهلەوی بەرەو ئەیالەت دەپریم، بێ شکر دێنەو دەوری مەیدانی ئەیالەت دەپەرینم، پۆلیس چ کارەیه، کوا پیاو؟

(زەری) لە قەراخ شەقام چاوەڕێیە، کراسیکی زەردی بێ قۆل، لەسەر شەلۆاری رەشی چەسپاو، دەگەڵ رەنگی ئەسمەرە و بسکی درێژی قاوویی بە جوانی لێک دەکالێنەو.

(زەری) وەک بەھاریکی تەرە سەل و بۆن خۆش دەچێ، ئەو کاتە ی خۆنچە دەپشکوێ.

شلم کردۆتەو، هێشتا بەتەواوی رانەووستاوم، خۆ دەژووری داوێ، وەک خەلفی شل و تورتی لیمۆ لە پەنام شەتڵ دەبێ، بۆنی خۆشی دەسینگمدا رادەگرم، بەھار دەھاویندا، ئەوپەری دلاویی تەبیعیەتە، بەدەر وازە عەسکەرخاندا دەسوورپیمەو، خۆ لە لای مائی زەری نادەم، هەوێ ژوانمانە، زەری دلی سوارە، پەرۆشە، چاوە چاویەتی، سل و سرک، ئاسکی ماندوو، چاوم لێ دەکا بەھەزار ماناوە، نیگایەکی پراوپر لە خۆشەویستی هەیه.

بێ بەگازەو دەنیم، فۆلیتیکس هەلەدەقەندری، رووی تێ دەکەم:

- چیبە زەری! پەشوگای؟

چاویکی نەرمی شەرماییم لێ دەکا:

(شار چووکەیه، من و تو پێکەو بەین باش نییە.)

- نا زەری گیان! دە دەورت گەرپیم، خەیاڵت خزانەبێ، من و تو دەزگیرانین، کێ دەویری لێ حاست من بکوخی؟ دوو قەسە مەلای ماوە، دەتەوێ هەر ئیستا لە لای هەوێ مەلا مارت دەکەم.

چاویکی مەستی ئاشق کوژم لێ دەکا:

- ئاوا زوو، چۆن دەبێ؟! منیش کەسوکارم هەیه، دای و باب، برا و خال.

کەمێک خۆ گرژ دەکەم:

- تو کچە عیلاتی نی، دەزانی من نابێ هامووشۆی زۆر کەس بکەم، کارەکەم وا هەلەدەگرێ، تەنانەت خزم و کەسی زۆر نیزیکت، پاش خواستی تو رەنگە سەل و سەل سەریکیان لێ بدەین.

هەواپەک لیبوی دەلەرزێ:

(حوسین!)

- گیانی حوسین!

(چۆن بوو ئەم کارەت هەلێژارد؟)

- من هەلەم نەبژارد، تو خۆتەندەواری، خەلکی جیهانی سێهەمی، دە دنیای ئیمەدا، کار و دەسکەوتن هەلکەوتە، کەم وایە بەدڵخوازی خۆت کارت وە چنگ کەوێ.

من بەدلی خۆم چوومە زانکۆی ئەفسەری، چونکە جلویەرگی نیرامیم بێ جوان بوو، حەق و موایجی مانگانەشی لە کاربەدەستی تر نەدەماوە، راستییە کە بەئەرکی خۆشم دەزانی لە حەد و سنووری وڵاتە کەم پارێزگاری بکەم، زۆر زوو، هەر لە زانکۆی ئەفسەری زانیم بەهەلە چووم، حەد و سنوورێک دەگۆرێدا نییە، ئەرکی ئیمە پاراستنی نیرامە، نیرامی حاکم.

من بەخەیاڵیش نەمدەویست مەئمووری ساواک بێ، زەری!

(بەلێ).

- ئەم دەردە دڵی لە لات دەکەم، هەر لە لای خۆت بێ، گل لیت نەزانی، ئەو قەسە زۆر نەهینین، تووم لە هەموو کەس خۆشتر دەوێ، باوکیشت نەتدا بەزۆری، هەرچی بەوێ دەیکەم، ئای لەبیرم نەبوو ئەو مەزگینیەت بەدەمی، بنەمالە ی ئیو رابردوی باشیان هەیه، ساواک بەم خزمایەتیە رازییە. چاوە جوانەکانی لەوانە بوو دەریەرن:

(چی؟! بۆ؟ بەوان چی، بۆ بەوانت گوتوو؟!)

- زەری، منال مەبە، من بێ پرسی ئەوان حەقم نییە قامک دەئاو نیم.

ئەو رۆژە ی روونووسی پێناسە کەتم وەرگرت بۆ وەم بوو. هەتا دوینی بەیانی پێش ئەوێ زەنگ بۆ تو لێدەم، خەبەرمان دامی:

(دهزگای ساواک بهم خزمایه تیبیه قایله).

سه رتیکی به ناقایلی راوه شاندا:

(یانی ئەوان رازی نه بان نه ده بو؟)

- زه ری، سه برکه، ئەوان قایلن و ته واره، ئەوهشت پی بلیم، باوکت ده زه مانای (موسه دیق) دا، زۆری خزمهت به راپه رینی ۲۸ ی گه لاویژ کردوه، نیشان به و نیشانه ی کۆلتیکی که مەری و میدالتیکی ده رجه دووی هوما یوونی تا ئیستا وەرگرتوه.

زه ری، خودار بو:

(وه دیاره بنه ماله ی ئیمه یان به چاکی پی ناساندووی)

- ئەری، زۆر پتر له خۆت له رابردووی ئیسوه ده زانم، له خۆشی ئەم خه به ره قسه ی ئەسلیم له بیرچۆوه.

زانکۆی نیزامیمان به نابه دلی ته واره کرد، نمره ی ئیتلاعاتی گشتی من ۲۰ بو، تازه ده رجه مان وەرگرتبوو، رۆژتیک له ستادی ئەرتە شرا ویستیانم، چووم، خۆم ناساند، بردیانه لای سه رههنگ (سویحی)، سه رههنگم له میژ بوو ده ناسی، دۆستی بنه ماله ی خۆمان بوو، زهنگی لیدا، چایه کیان بو هینام، پیروزیایی ده رجه که می کرد، پاشان به روو خۆشی:

(ناخ حوسین، ته من چ زوو ده روا، هه تا تو ده بینم یادی رۆزانی لاوی ده که مه وه، ئەوی ده می زۆر ده گه ل باوکت دۆست بووین، وهوی ده چی، وهک سیویتیکی دوو قاشکراو وان، تو که میک که له گه تتری، بلتی بزائم هه روا له دا بکت ده ترسی؟)

هه ر دوو کمان ترکین، هه ر پیکه وهش بووین، که چی به فارسی قسه مان ده کرد، هیندیکی جه فهنگ لیدان و به پیکه نینه وه:

(جه ناب سه روان، شتیکی ده گۆریدا یه، ده مه ویست بو خۆم پیت بلیم، هه لیکی چاکت بو هه لکه وتوو، به خت له ده رگای داوی، ساواک داوی کردووی، دیاره ئەم کاره له خۆوه نه کراوه، رابردووی تو و ههوت پشتت وهک ناوی شهوی پاکه).

ده وریتیکی شارمان داوه، مالی زه ری نیزیک شه قامی خه ییامه، بو وهی

له وی دوور که وینه وه، به جاده ی سه لماسدا چوومه شه قامی زنجیر، به ره و جاده ی ده ریا ده رۆین، رتیگا ته سک و نه وییه، قیله تاو جی جی هه لوه ریوه، به ده ستیک فه رمانه که م گرتوه، ده ستی راستم ده ده ستی زه ری دا یه، نارام نارام به ره و ده ریا ده چی نه پیش، هه ست ده که م ئەو دلّه کوته و په رۆ شیبیه ی وه لاناوه، هه تا تووشی قولکه و ته مبارتیک دین، سه برتیکی ده ستم رتیک ده کوشی، خۆشترین کاتی ژیا مه، زه مان، مه کان، کات و ساتم له بیر نییه، له سه ر بالی ئاره زوو که نم، سووکبال و سه رخۆش هه لده فرم.

سه رههنگ سویحی، چاره رتی جوابی منه، به ئەده ب:

- مامه سه رههنگ، فه رقی تو و باوکم ناکه م، راستییه که ی نیزامیگه ریم بو خزمهت به ئاو و خاک هه لبراردووه، خزمهتی ئەرتە شم پی خۆشتره، خۆشت ده زانی روحی شادۆستی ده زانی ئیمه دا یه، من له هه ر شوینیکیک بم، نامانجم خزمه ته، ئەگه ر ئیزنت له سه ر بی، پیم خۆشه...

سه رههنگ نه یه هشت قسه که م ته واره که م، گرتیه کی گزژی ده نیوچاوانی خست و تیم راخوری:

(نا حوسین! ئاقل به، تو کی که لله زل، نمره ی ئیتلاعاتی گشتیت بیسته، پیت و ئەم پیشنیاره رت که به وه، رهنگه ساواک به زۆر نه تباته لای خۆی، به لām دا یه به شوینته وه ده بن، به شکه وه ده روانه کاروبارت.

به بوونی ئەم نمره به رچاوه، بو ویش نه چی، روکنی دوو ده تقۆزیتسه وه، روکنی دوو ده گه ل ساواک له ژیره وه دانوو یان ناکولتی، رقه به رایه تیانه، دوور نییه له حه یفی ساواک پشتت بگرن، زۆربشت پشتیوانی لی بکه ن، ئەما ئاخرییه که ی ده تبه نه لای خۆیان، ئەوی ده می زه ره ده که ی، کاره که هه ر یه که، که چی داها تووت ده ساواکدا باشتتر ده بی، لانی که م سی هیندی ئەفسه رتیکی هاوتای خۆت مواجب وهرده گری.

با ئیمه ش که سیکمان ده ویدا هه بی، دنیا به رو بوو درێژه، من دوو ساله ده رجه که م راگیراوه، له وانیه پیش ئەوه ی بکه نه سه رتیپ، خانه نشین بکرتیم.

ته نیا خزمه تی راسته و خۆ چی پی ناکری، سه رکه وتن ده ژیا ندا هه زار

که لکه و کوله کی پیتوسته .
 برۆ! خوت بناستینه، منیش له بیر مهکه، هه چهند له بهختی من دوور
 نییه سهی خوم لاقم بگرئ).
 چاوم کرد جیتی قسه نه ماوه، مامه سه رهنگ دهستی مالاوایی بۆلای
 من یاداشت، پانییه تهق لیکدان، دهستم دایه، ئاخ قسهی به ترکی گوت:
 (به ره که ننا بزم ئوغلان) (* ئه ری زه ری گیان، ئاوا تووشی ئه و کاره هاتم،
 پیتوست بوو ئه وانه بزانی، تو هاوبه شی ژیان من ده بی، به پروالته چ
 که موکووریمان نییه، له لای هاواله کانم حورمه تم هه یه، ساواک ئیرانی ده
 دهستی دایه، کهس زاتی نییه خوارمان چاو لی کا.
 هه ر ئیستی ده چینه ئه م پلاژ له لیواری ده ریا، بزانه چۆمان قه در ده گرن
 و پیتسوازیمان لی ده کری.
 جاده ی ده ریا براوه، پیتچامه وه به ره و پلاژ، له دووریا موذیری پلاژ
 به پیرمانه وه دی، سلاویکی به کرپوشه وه کرد، فه رموی کردین گوتم:
 - له گه رانه وه سه ریکت لی هه لدینین.
 ماشینه که م داخست، هه وتتیره که م له ژیر کوته که م شارده وه، دهستی
 (زه ری) م گرتوه، یاری یاری به قسه کردن به ره و لیواری ده ریا ده چینه پیتش،
 ده ریا توفانییه، بایه کی سویر دموچاوان ده زوورینیتته وه.
 زه ری شاد و به که بفه، وه ک ئاسکی مه ست، شان په شانم ده خا، روومه تی
 سوور هه لگه راون، لیوه کانی تینووی ماچیکی ته رن، شه پۆل هه لده ستن و
 شلپ خۆ به ژیر پیماندا ده دنه وه، ده ریا که سی تیدا نییه، روو ده له نگه رگا
 ده رۆین، پۆلیک کوو و کچی سه رمه ست و جوان، قۆل به قۆل ویستان، بی
 خه م و خه یال، ته رپۆش، روو خۆش و سووک بال .
 جووتیک کوتری ته قلّه باز، نه وی به سه رماندا هه لده فرن، رژد به ره و
 هه ویقی ئاسمان تیهه لده بن، به ته قلّه لیدان دینه وه خوار خۆ لیک ده دن،
 ورده تووک با ده بیا .

(* ناهه رین کوو مه .

چا و له چاوی زه ری ده که م، پرن له ژیان، له نیاز، چا و ده چاودا
 ده ره خسی، شه پۆلی هه ز تیک هه لده نگون، ده ستیک ده خه مه سه رشانی،
 خۆ داوئته با وه شم، کوو سیتی نه به ستوه و لیوی داغ داغه . سه رمه ست و
 هیدی به ره و پلاژ ده گه رپینه وه، موذیر میتزکی دوو نه فه ره مان نیشان ده دا،
 دوو لق گولی ئۆرکیده ده گولدانیکی نیوقه د باریکدا، له سه ر میتزه که
 داده نین، بۆنیکی نه رم و خۆش ولات داده گری، گارسۆنیکی گه نج به ئه ده ب
 ته عزیمتیک ده کا:
 (ئه مرکه ئه زیه نی)
 روو ده زه ری ده که م:
 - چ ده خۆی؟
 - هه رچی پیت خۆشه، شتیکی سووک.
 جووجه که باب و دوو په یک ویسکی داوا ده که م، زه ری بزه ی دیتی:
 (من ناخۆمه وه)
 به سه رته ده لیم:
 - مه یکه هه لالا، با نه لین دو اکه وتوه، جه ورت ده کیشم، ده گه ل
 ئابجۆیه ک چۆنی؟
 سه بریک ده لی:
 (هه رگیز نه مخواردۆته وه).
 ده نگی مۆسیقایه کی ئارام دیته گوئ، میتشک و ده مارم ده که یفو خۆشیدا
 هه ساونه وه، هه زار ئاره زووی په نگا و په نگم بۆ داها توویه کی نیزیک
 به خه یالدا دی...
 له گووشه ی شه قامی په هله وی و خه بیام راید ه گرم، زه ری له سه برانی
 ئه مرۆ رازییه، له روخساری ده خوتند ریتته وه، رووی تی ده که م:
 - زه ری گیان! ماله بابم، به م زووانه دیمه سه به ره، باوکت رازی ده بی
 ، تازه توئی منی، مه رگیش ناتوانی لیکمان جیا کاته وه، دلنیا به،
 داها توو رووناکه، که ی به کتر ببینینه وه؟
 به ناز تیم ده روانی:
 (هه ر ده میتک به توئی)

دهستی خواحافیزیم بۆ درپژ دهکا، دهستی ماچ دهکەم:

- بایبای.

وهک تیری ساردهکه وان هه لدهقه ندریم، به ره و ئیداره، نه شهه، خول به می شکم دادی، به بونی زه ری پیم که وتوه، به فیتوو لیدان، به وره گۆرانی ده لیم:

(چاوت ده چاوی من بره با مهستی باده بم)

ئه رکی ئه مشۆم، پرسیار و ده رکیشان له کورپکی کورده، ناوی ئه میره، ده سللووله که یدا زهرد و رهنگ په ربوه کوروشمه ی کردوو، رووی تی دهکەم:

- ئا، ئه میر، مه حته لم کردوو، ده گه ل ده زگیرانه کهم له سه یران بووین، شانست هیناوه، به ده ماخم، نه شه ی ئه و سه یران و گه شته مه شکینه، کورپی باش به، هه رچی ده زانی بینووسه، بی درۆ و ده له سه.

برایانه هاوکاری ئیمه بکه به قازانجته، ده وسیه ی خۆت رهش مه که، خۆتینه واری، لیسانسی، دامه زرانت ده پیشدایه، کورپی باش بی، به لینی ده ده م یارمه تیت بکه م، ده نا ئه شکه نجه و مه رگ چاوه رپیت ده بی.

سه ره له دینی:

(چ نازانم، ئاگام له هه یچ شتی که نییه، له تاران دانشجوو بووم، زانکۆی تاران رابردوو من ده زانی، ئاخه واحیدم پاس کردوو، هاتبوومه وه له مالتی تیزه کهم ده نووسی، ئیوه به سه رم وه ربوون به خۆم و تیزه وه ئه وه لیته م من له تۆ ده پرسم: له سه ره چیتان گرتووم؟)

- ئه میر! زووه بلتی، بلتی، ده تکوژم، داغت ده کهم، بلتی، سه د گای وهک تۆم خه ساندوو.

ئه میر، وهک مقه بیا بیده نگه، هه ره چهندی هه یز ده ده ستم دایه زله یه کی ئه فسه ری لی ده ده م، وهک ئالوودار بشکی ته قه ی دی، خۆتین به دم و لووتیدا دیته خوار.

خووددار و پشوو سوار، له سه ره جیگا کهم دانیشتووم، وهک میوزۆکه ده له رزم، دهنگی دایه خه یال و هخۆم دینیتته وه:

(رۆله کهم، نازاد گیان! بیسمیلا، چۆرێک ئاو وه خۆوه)

دیپلۆم وه رگرتوو، کۆنکۆرم داوه، مه لی له یهک دوو ده رسان که وتوو، خه ریکی ده رسه کانییه تی، که متر هاموشۆی ئیمه ده کا.

به رچاییمان خواردوو، دایکم گازم ده کا:

(رۆله نازاد! کورپه شیرنه کهم، ره بی بی مزه رت بی، ده رسه کانت ته و او کرد، خولا یار بی له زانستگاش ده رده چی، ئیستی هاوینه و کارپکت نییه، به س سه ره به سه ره ئه و کتیبانه داگره.

جار جار، سه ریکی دووکانی بده، با مامت هه ینده مان منه ت له سه ره نه کا، هه ره سارد و سه وداش فیتر بی باشه، هاتو خوی نه کرده له کۆنکۆر ده رنه چووی، بی کار نه خولییه وه.

ئیمه ده وله مه ندین، به من ده که ی هه یندیک سه ره حیسابی داخل و خه رچی خۆت به، کارپکی گران نییه.

ره بی کورپم، ئه وی ده می بابت ما بوو، وهک باران به سه رماندا ده باری، خه ر و به ره که ت به سه رماندا ده رپژا، بابت زۆر سه ره به رسق بوو.

ده سستی له به ردی دابا، ده بوو به زتی، ئه و شاره چاویان له سه ره چر داگر تبوو، ئه وه ی ئیمه و مامت هه مانه هه ره به ره که تی ئه وه، به خولای رۆله گیان ئه و جیبه ی حاجی لی با له پاشخانه ش مامتیا ن ری نه ده دا، ئیدی له قۆرت و نه هاتی گه ری، کتی ده یکا و کتی ده یخوا.

به وانه ش دلی خۆت ئه زیه تبار مه که، شوکری خوا گه یشتوو یه ی، به رخ هه ره ده بن سه وه یدا نابن، هه ره له ئیستا وه تا سه د سالی دیکه بخۆی و به خت که ی، هه ره هه مانه، جگه له قه رز و قۆله و ده زمایه و دووکان، گروانکه یه کم زیتری سوور له کنه، ماله که ش ئه وه دیوته له زیادییه و له که می نه داوه.

هه سته، هه سته! به قوریانت بم، جله کانت بگۆره، سه ریکی دووکانی بده، بزانی خولا چ ده کا، ئه من ئاواته کانم وه دی هاتوون، شوکر ئه تۆ گه یشتوو یه ی، تازه بشمرم قه یدی ناکا، جا کورپم ده وی کورپ بی، له دیوانان دیوان در بی).

فرمیتسکه کانی له نه کاو هاتنه خوار، زۆرم دلخۆشی داوه و دهستم دهستوی کرد. سه د جارم دهسته نه رم و شله کانی ماچ کرد.

به شه قامی (فه ره) دا خۆم ده قه یسه ری شافیعی هاویشته، تووشی ناشنا و رۆشنای باوکم ده هاتم، هه موویان به حورمهت وهریان ده گرتم، خولقی چایان ده کردم، هی واش هه بوو ده یگوت:

(شوکر گوپالت له خیزی هاتۆته ده ری)

مامم به ته نۆ له دوو کانه، نه ولالام ماچ ده کا، زۆر به رووخۆشی له په نا خۆی دامده نی:

(تازاد گیان، دایکت چۆنه؟ له دهرسه کانت چۆن دهرجووی، رۆله خه جاله تی دایکت، ته ماحی دنیا به وه های هیرش بۆ هیناوم، قیامه تیشم له بییر چۆته وه، رۆله گیان، جار جار سه ری کم لی هه لینه، دووکان نابی چۆل بی، منداله کانی خۆم چووکهن بۆ به نابن، به کهس بروا ناکه م ده فتهر و هاچهری ده می.

توجاره تی ئیمه له سی ده فتهران دهنووسری، به گیان ده فتهری رۆژانه به، ههرچی به رۆژ بکپردی و بفرۆشری ده ویدا دهنووسری، دوو هه میان ده فتهری کولله، نه ویش نه وهی ده ده فتهری رۆژانه دا دهنووسری ئیوار ی یا شه وی ده چی ده ویتوه، سپهه مین، ده فتهری دارایی به نه ویش هه موو مال و سهروه تی تاجر ده ویدا دهنووسری.

من پاشه وهی کاکم نه مری خوای کرد، نه و ده فتهرانه م به ته واوی نووسیون، بۆ نه و رۆژهی نه مام، به یینی تو و کوره کانت کیشه به ک نه بی. سالی سالان تاجر، میرزایان هه بوون، میرزای باش باش، ئیستا له بهر نه و شیرکهت و میرکهت، کهس به مواجبی ئیمه رازی نابی، به براژنم عهز که بۆ به هه نه حوالی به ته له یفون ده پرسم، وهختی چم نییه، باجم به خیتوکردنی دوو مالی گه وره به ته نیایی شوخی بی ناکری.

تازاد گیان! ده مه وی هه تا بهرنامه ی خوتندنه کهت روون ده بیته وه، رۆژی به ک، دوو سه عات ئیوارانه سه رم لی هه لینی، نووسینی نه م ده فتهرانه به سه عاتیک فیر ده بی، سه ریش له ده ولت و داها تی خۆمان دهرده که ی،

قه رزمان زۆره، قه رزداریش هه یین، به راستی جیگای کاکم به تاله، هه رچه ند شوکر نه تو گه یشتوویه ی.

به من بایه، خوتندن و هه لانا، رۆله گیان ئیمه ده وله مه ند و بیکه سین، نه گه ر بۆ مواجبه، نیازمان نییه، نه گه ر بۆ سه وادته هه ر ئیستاش هه ته، مانگی زه ره ری ده مواجبی بیکه سیم لی ده که وی، خۆ ئیمه تازه ناتوانین نه م دهرک و دوو کانه ی داخه یین.

توجارهت قاعیده ی وایه، نه وهی قه رزه و له لای خه لکه، ده بی وهری گری و بیده به وه، کووتالیش نه کری و نه فرۆشی هه تا چه ند سالان نابی دووکان داخری. دایخه ی بلتی هه ر نایکه م، قه رزه کانت بۆ کو نابنه وه، چابوو بۆ خۆت ها تی ده نا له دووم دهناردی.

زۆریش ماتت ده بینم، وه وهی ده چی هیشته شتاش خه می کاکمت له بییر نه چووبیته وه، رۆله گیان، مردن هه رچه ند تال بی، حه ققه، ناوا بچی ده فکه ره وه و هک خه بیامیت لی دی، رۆله گیان بابی هه موو کهس ده مرئ، هه موو گیای مردنیین، نه ی کوا بابی من؟

رۆژ دره نگه هه سته برۆینه وه مالی. له وی نه هاری ده خۆین، قسه ی خۆشمان ده که یین.

- مامه گیان دایکم بی من نه هار ناخوا، دهرۆمه وه، ناوه دان بی، نه ویش مالی تو به.

(کوره نه وه ده لیتی چی، ئای نۆره ی نه و نه قلله یه، ته له یفون ی بۆ ده که م)

- مامه حه سه ن به نۆکه رت بم ئیزنم بده برۆمه وه!

(کوره ده گه ل تو مه، هه سته برۆینه وه، قسه ی لی مه که ئابروو چوونه)

ده گه ل مامم چووبینه وه مالی نه وان، ئامۆژنه (کالی) له دووره وه به پییرمه وه هات، ماچی کردم، زۆری به خیر هینام، له دایکمی پرسی، منداله کانی مامم هه موو دهره یان دام، کاوه و که مال، هه شت نۆ سالانه ن، فه ریده چوار ساله یه و فه وزیه تازه ده گاتی.

ورده کان ده ستیان ده ملم کرد، نه وانم به گه رمی ماچ کرد، فه وزیه ده ستنی ده ده ستم نا و به خیره اتنی کردم.

مائی مامم تیکرا و لیگرا به دیدارم که یفخوش بوون، لیک هالاین، نه هاریکی ته سه لمان خوارد، پاش چایی خوارده وه مامم پروم تی دهکا: (نه من سه رخه ویک ده شکینم، پاشان ده چمه وه بازار، نه تو خوی خوت تیک مه ده، منداله کانیش له میژه ناره زووت ده کهن، لای نیواری و هره وه لای من)

مامم ههستا، تاموژنم ده گه لم هات، ده رکه ی وه تاغیکی پاک و خاوینی بو کرده مه وه:

(ئه وه وه تاغی «فهوزیه» به، ده بدهم به تو، حه زئی ده که ی به مامت ده لیم به «فهوزیه» وه بتداتی.)

قسه که ی به پراستییه، به جه فهنگی ده لئی، ده ستیک نوینی خاوینی مه لافه کراو پراخاوه، په رده دادراونه وه، کوولیری هۆده که نارام نارام دایستی. تازه چاوم له بیره وخه و راجووه، ته قه ی ده رکه وه خه به رم دینتی، (فهوزیه) به، خوی له ته پلئی گولتی داوه، سوورا و سپیاویکی توندی کردوه:

(سلاو کاک نازادا!)

- سلاو فهوزیه.

جلوبه رگی کوردی زۆر جوانی ده به ردایه، سه رتاپا لیموئی، نه گهر هینده ی داو و دهرمان نه کردبا، بی شک جوانتری له چاو ده دا، نیستاش زۆر خانومانه، هه وایه ک قه له وه له چاو ده دا، لیوه گوشتنه کانی بو خونچه بی کردووم:

(کاک نازادا! کهنگی پلاویکمان ده ده یه ی؟)

به بی بیر کردنه وه:

- ههر ده میک بته وی.

(وا زوو! مه باره که، کهست دیوه ته وه!؟)

- کهسی چی! من پلاوی چوونه دانشگا ده لیم.

به قاقا پیده که نن، سینگی ده گه ل ده لر زینتی:

(ههر ده فکری خویندن دای، رهنگه مه حته لی موجب وه رگرتن بی، مالته بو و له چهری، هیندی جوویه کت هه به، چی لی ده که ی، نه وه تازه بابم

وه ده رکه وت، کوتم هیندیکت قسه ده گه ل بکه م، چه نده تاموژایه کی خراپی، قه تمان سه ر لی ناده ی، ببوره پیتم وایه خه وه که شم لی تیکدای، نه ری کاک نازادا! شتیکی به پراستی جوانم ده ده یه وه؟

- فهرموو!

(تو نه و خودایه ی له ژووری سه ریبه، راست راستم پی بلتی؟)

- نه گهر ده ته وی ده چینه مزگه وتی سه ید با به سووری، سویندت بو ده خوم، من پیچ و په نام نیبه، به که سیش قه رزدار نیم.

(باشه خاترجه مت کردم، بیستومه نه و کچه تیوه سووک و چرووکه ت خویش ده وی؟)

- کام کچ؟ من که سم ناخوش ناوی، به و لایه نه وه ش که سی وام پی شک نایه.

بریک پاما:

(مه لی ده لیم، هه تلهم مه که، نه و به ره لایه)

- وه لالا (مه لی) م وه ک ناوالیکی مندالی خویش ده وی، زوریش خزمه تی دایکم ده کا، ناوونرتکه شی لی هه لمه ده، نه به ره لایه، نه سووک و چرووک.

(شتیکی دی، بیستومه ده یخوازی، نه ری راسته؟)

- نه وه ی راستی بی، من خه یالی ژن هینانم نیبه، لانی که م هه تا له خویندن ته واو ده بم.

(بو ته واو نه بووی؟)

- له دبیرستان با، ده مه وی بچه زانکو، نه مسالیش دهرنه چم، سالیکی دی ههر له ویتم، جاری بو سه ربازیش ناوم نه هاتوه.

دیاره بریوی به قسه کانم کردوه، ههستا پی، دوو پیتش دهستی و بلووتیکی ئاجیل هینا، له سه ر عه سه لی نیوان ههر دوکمان داینا:

(کاک نازادا! تو بی نه و خودایه ی نه گهر ژن و منت هینا، له کچه تیو و مچه تیوان گهری، هه رکه س دینی هاوشانی خویمان بی)

من نازانم فهوزیه بو هینده ی له سه ر ده روا، ژن هینانی من به وی چی؟

هه تا له نه کاو هه لای دایه:

(کاک ئازاد کچی هه به بو ئه وی ناهینی؟)

به چاکی وه پززی کردوم:

- من عه رزم کردی جاری، هه تا چوار سالی دی قسه ی لی مه که.

دیسان هه لای کوتا سه رم:

(قه ی ناکا، چوار سالی تر، ئه و کچه زور کچی چاکه، «فه وزیه» ی حاجی که ریم خرمی خوشمانه)

- ئه و منداله ی ده لایی! خو هه ر ده عومری تو دا ده بی.

چاویتی که له خو ی کرد، بزه و هه ناسه یه ک پیکه وه:

(بو من مندالم!)

له فیتووی خو م حالی بووم، من به راستی له م باره وه گیلیم، جوابم نه داوه، دوو ده نکم نو که له به لای هاویشته زارم، خو م پیوه خافلاند، فه وزیه هیتدی که سوور هه لگه راوه:

(ئه وه دیمه وه)

هه ستا، وه ده رکه وت، پیش ئه وه ی بگه ریتته وه، کو ته که م ده بهر ده که م، خه ریکم وه ده رکه وم، ئاموژنم خه ریکی میوه دانانه، سه رم وه ده ر ده که وی:

(ئازاد گیان، ئه وه میوه م بو ده ناردی، بو وا زوو؟!)

قسه م به باشی بو ناکری، به شه رم و مینگه مینگ:

- مه منونم ئاموژن، فه وزیه خانم زه حمه تی کیشا، ئاجیلی داومی، به جووته هه تا بهر ده رگا ده گه لم دین، ده چمه وه لای مامم، چاویتیک له ده فته ره کان ده که م، کاریکی وایان نبیه، له رپوه شاره زام.

لای ئیواره، یاری یاری به شه قامی شاپووردا هه لده کشیم، له چوار رپی هه مامی مه وه لوی، به ره و پشقه لا با ده ده مه وه، سه روژیر دایده قه له شه خوار، گه رمای نیوه رو، ئه هوه ن بو ته وه، بیه له قسه ی فه وزیه ده که مه وه:

(بو من مندالم!)

شه ری خو به تی، قه تم بیه له ژن هیتان نه کردو ته وه، ره نگه هیتده ش بی جی نه بی...

نویتی شتیوان ده چمه وه مالی خو مان، بی هه ست ده روازه ده که مه وه، بو نی ته ره که باب دی، (مه لی) له په نا دایکم دانیشتوه سه وزی پاک ده کا.

سه رم وه ده رده که وی، یه کچی راسته وه ده بی، دایکم ماچم ده کا: (له وه تی ئه تو رویشتووی «مه لی» لی ره یه، له میژه چاوه ریتته کو رم) چاو له مه لی ده که م زه رد هه لگه راوه، وه تووره ش ده چی:

- مه لی! چونی، خه ریکی ده رسه کانت هه ی؟

به نا قایلی سه ر هه لدینی:

(واشمان لی بیه رسی باشه، به ده ست ئه م ده رسانه وه پیوه بووم، ئه تو ش وه مالی ناکه و بیه وه)

پشووی خو ی نبیه، تووره یه، ده مه وی ببیه مه وه تاغه که ی خو م، بزنام چبیه:

خو تو باسی ده رسانت له لای من نه کردوه، چووزانم هه ره ی له به ری ناکه یه وه، کتیبه کانت هه لگه ره، وه ره ئه و دیوی ده خمه ت دام.

(ئه وه دیم با ئه و نیسه که سه وزیه نه مینیتته وه، ئه تو فه رموو.)

چی وا ناگری ده گاتی، ده رگا که ش پیوه ده دا:

(ئه وه له کو تی؟)

غه زه بی له نیوچاوان ده باری، سه بریکی ده لیم:

- له مالی مامم.

لیم مو پ بو ته وه:

(مه باره که، له خمه ت مه شکه دره.)

- مه شکه دره، چبیه؟

(خوت گیل مه که، فه وزیه خانمی ئاموژات)

(فه وزیه) و (مه لی) ده بی ری خو مدا هه لده سه نگیم، هه ردو وکیان هه سوودن، به خیلن، به لام (مه لی) ئازا، پته و و ئاقل، (فه وزیه) ترسه نوک، به تال و ساده، نیوچاوانم گرژ ده که م:

- ئه گه ر ده زانی ئاموژای منه، ئه و قسه نه ی بو پیدا ده ده ی؟

(بو یه، بو یه، بو یه)

- یانتی چی، ددهرمووی نه چمه مائی مامم!؟

(خیر، کئی عهززی کردووی نه چیه مائی مامت، به للام راست برۆ، مامت سه عات دوو و نیو چۆته وه بازاری، جه نابی ئیفلاتوون، تا ئیستی خول خولهی دهسک ده کرد.)

دهمهوی قه لستری که م:

- له خزمهت فهوزیه خاندا بووم، چاره ی ئامۆزایان له ئاسمان لیک براره. شین شین هه لگه راره، حاله تی هیرش هینانی هه به، خه ریکه ئانگزام بی:

(هه ی خره له باوانی کهوی خه په گیان، نهو چاو هه لپزوه هه ر قابیل به تویه.) به توندی به وه تاغه که دا دی و ده چی، بریکی دنگ توندتر کردوه:

(به و خودایه ی بی شه ریک و هاوبه شه، لاق دیره نی، لاقی ده برمه وه) چاوده که م، چیدی دنه دم دایکم و دایه خه یال تیده گن:

- ته مبه لئ به غدایه دنگ هه لمه هینه، بو خۆت ده زانی ئیمه نه خۆشی خۆتینیمان له باب و باپیرم را هه به، لانی که م له باری عیلمییه وه، ژن و میردایه تی من ده گه ل ئامۆزام هه له به، نه وه بو فیت هاتۆتی، جا به تۆ چی، من عه بد و زیرخیدی مه لی خانم؟

به م قسه به نه هوهن بووه، بزه به کی هاتی:

(ئازاد، تۆ مه رگی دایه خانم، تۆ گۆرپکی حاجی چۆتی، نه زیه تم مه که، بلتی بزانه هینه له وه تاغی فهوزیه فزول چت ده کرد؟)

سه رم سورماوه! به کویدا زانیویه من له وه تاغی فهوزیه بووم، پته به کم له شلکه ی گوپی دا:

- نه گه ر تۆ پیتم بلتی نهو خه به رت له کوئی وه رگرتوه، نه منیش عه رزت ده که م. وه ک له سه ر کلاسی مه درسه بی، قامککی هه لئنا:

(به یانی ها تمه ئیره، چوو بوویه لای مامت، دایه خانم ئاره زووی نه وه ی ده کرد، دیاره نه وه پاش ژن هینانی تویه، شکم کرد، به په له چوممه وه مائی خۆمان، زه نگم بو «هاجر» ی خالۆزام لیدا، جیرانی مه شکه دریه نه ویش،

دوو جاری خۆ به مائی مامتدا کردبوو، نهو خه به ری دامی)

جگه له قسه کانی (فهوزیه) له سه ر (مه لی) نهوی دیم هه موو بو گتیراوه به چاکی نه هوهن بوته وه، هه سانه وه ی ده روخساریدا هه ست ده که م، چاوپکی به نازی لی کردووم:

(ئازاد گیان، لیم ببوره، سه د گونا و یه ک تویه، به هه له چوو بووم)

- جا چا که بو هینه پشوت سواره؟

هه ناسه به کی ساردی هه لکیشا:

(ئه تۆ قه دری خۆت نازانی، که س وه ک من تۆ نانس، حه یفی بو وانه)

نه وه ی گوت، پته به کی له چه نه گم دا و ده رپه ریه لای دایکم.

بو هه وه ل جار له ژیا ندا، له ئاکاری نهو کچانه به رانه ر به خۆم رازیم، غه ره بووم، جوانی ئافره ت ته نیا نه مرۆ سرنجی راکیشاوم، هه ست ده که م به پیچه وانه ی قسه که ی مامم نه م کچانه له باتی من وه ک خه بیامیان لی دی.

بیستومه، خه بیام شیت بووه، تریاکی کیشاوه، به ئاشکرا بی، ئیستاش له کوردستان تریاک کیشان ئیراده، به للام نهو گوتی نه داوه تی، گۆبا جارپکی وه ره هرام چۆته لای خه بیام، ده تمه نی داوه تی، خه بیام وه ری گرتوه وه مه نقه لیه که ی هاویشتوه.

وه ره هرام گوتویه:

- شیته بو ده یسووتینی؟

خه بیام گوتویه:

- تیمسار، خودا که ریمه، نه تۆ که ریمی، نه منیش ره حیم.

ده وه تاغه که م دا دیم و ده چم، له پشت په رده ی تۆری را، باله خانه ی (سه رکار نایب) دیاره، په نجه ره یان کردۆته وه، وه دیاره سه رکار نه مرۆش گۆلمه زیکی به دهسته وه به، پوولتیکی قاچ و قوچ کردوه، خه ریکی به زمه. (ئه شرف) خانمی خیرانی ده ژوو ریدا، دی و ده چی، سفره ی راخستوه، پیتم خۆشه به دزی چاویان لی که م، هه رچه ند ده دلدا نه م کاره م پی شووره بییه، نه ده بوو وایم، وه دیاره ها مو شووی نه مرۆم، شوینه وارپکی باشی نه بووه،

میشکم وهک پیشوو کار ناکا، هانهم له پهفتاری کچهکان وهرگرتوو. له خووه چاوم دهچپته کهلینی پهرده، نه شرف خانم له سرکار جحیلتره، جوانه، په زاسوکه، نازانم چوون بووه میردی پت کردوو.

سرکار نایب، گهراوتهوه، بهلام زور بهدار و باره، سینگ پان و مل نهستوو، هرچند تانویوی سپی ده سهر و سمیلی کهوتوو، توند و تولی لاوه تی تیدایه.

سرکار فروفیلی زورن، ناروق، تریاک، بهرتیل، شلتاغ، نهوانه له لا ئیراد نییبه، نهوانده هییه ده گهړه کیدا نهوه، سهری خووی دادهخا، کهس نهزیهت ناکا، بی حیا و شر و در نییبه، مالکه هی ته نیا له مالی ئیمهرا، نهویش له هودکه هی منرا دیاره.

فرپه په کی بهرقی دهو تاغه که یاندا ده سووړی، جار جار لایه کی په رده ی توړی هله دده توه، گره مافوئیک دهنگی هییه و په رنگی نییبه، (ناهیید) (غروب توی کوهستان) دهلی، نه شرف خانم، نهرم نهرم دهگه لی دهلی، جاری وایه دهنگ هله دینتی، دهنگی ههردوکیان زور خوشه، نهرم نهرم ناهنگ، خه م دهبارینتی، ناه و سوزیکی تاییه تی ده دهنگی نه شرف خاندا هییه، جار جار ههست دهگم دهگری، ده بیتته ناله، ناله په کی خوش.

سرکار، یهک دوو ئیستکان هله داوی، دهچپته سهر مه نقه لی، ناهنگی کی بن بزوکهی ترکی بلیند ده بی، نه شرف خانم خووی دهگه ل ده سووړینتی، له ژیر په رده وه، وهک هه وریکی ته کی بوړ دیاره، دپته سهر نووکی قامکه گه وری، غه م و سه ما ویرای یهک، سرکار، نه شه یه، چرتکه لینه دا، دهنگی قامکه به قه وه ته کانی، وهک ته قه ی دوو داری ویشک ده چن، په سهر ناهنگ ده که ون...

(مه لی) دپته ژووړی، له بهر په نجه ره واوه دیم، زبته ی چاوی دی دیاره مه تلنه بیکی پییبه، له بهری پیی تا توقی سهری، به چاویکی کپارانه ده پروانم، سهیر شکلی گوزاوه، سهوزیه کی شبرنه، وهک زه ری دهچی، نا، شیرنتره، کهس هینده په زا خوش نییبه، شه پانی، روو هله لالاو، هیندییک دهسته یه، چوزه که نگریکه، گه زبزه بهک، خوړستییک یا په شه ریحانه یهک،

دهگه ل فهوریه، هه لیا نده سه نگیتم، زوریان فهرقه نهرز و ناسمان، کاریک نین.

(مه لی) گوشتی زیادی نییبه، توندوتول، له باره و بی خو جوانکردن جوانه، ددانی ریک و به فرین، لیتوی هه وایه ک گوشتن. چاوه چاوم ده پری:

(نازاد، قسه م پیته!)

- فهرموو!

(به یانی هاتم نه وهت پی بلیم، دوینتی شه وی هاتیسونه خوازینیم) هه لده به زمه وه، له پشتین به ره ژیرم ده مری، تف ده زارمدا ویشک ده بی، قورسای خه میکی گران ههست دهگم، کاس ده بم، وهک بهرق بگری، نامه وی دووپاتی کاته وه، له نه کاو ده لی:

(ها! چ بوو عه به سای؟)

- نا، کی کی، کییبه؟

(ههگ داوه شیتی! چ باسه، کچ ده بی میردی بکا، چ بکه م ده بهر به شی خودای مرم، نه تو پیای، نه من زه عیفه.)

له قاقای پیکه نین ددها، دلیم وهک گونی هه للاج کوته کوتیه تی. مل هه لدینتی:

(نازاد! به خته وری منت ناوی؟ ناته وی دامه زریم!)

- چوون شتی وا ده لی (مه لی)، زور هه دهگم به خته وهر بی.

(ویناچی وایی، باشه، باشه، سهر هه لینه!)

دهست و پیتم ون کردوو، نازانم چ دهگم، ده پروانم دار و دیوار، چرای مالی سرکار کوژاوه توه، چرا خه ویکی کز دایستی، قولم توند دهگری راپده وه شیتی:

(چییه، حه بت خواردوو!)

- راستییه که ی بیرم له وه نه ده کرده وه، پیتم و ابو هه منالین، دوورکه وتنه وه له ناوالی مندالی گرانه.

وهک ته وار یکی شه پانی شه به قی چاوه کانی به ری کرده نیو بیلبیله ی

چاوم، بئ ئیختیار چا و دتروو کینم، خه ریکم خۆم به هیتز کهم، وه خۆ دیمه وه، نابئ بیدۆر پینم، پیساوانه راده وه ستم، کاره و هاتوه، تازه به من چی؟ هه رچی ده کا بیکا، من نابئ ده سبه سه ری کهم، خۆ من چم له و بابه ته ده گه ل نه گوتوه.

نازانم چۆنی پینه که مه وه، په ته م که و تۆته سه ر ئاوی، ده ترسم قسه به که بکه م، دیسان ده نگم بله زئی، سه ر به رز ده که مه وه، چرای مائی نابئ هه لپۆته وه، دایکم هه رای دایه خه یال ده کا:

(خات خه یال چاویک له ئاوی چیشته که که، خوی بیچیتزه، نه گه ر کولیوه سفره که راخه.)

له نه کاو بی ترس و له رز چا و ده چاوی ده برم:
- دهی!

(دهی نا، دوو ازدهی، نار دوویانه ته سه رم.)

- نه و شازاده کیتیه؟

(مه سعودی کوری وه ستا برامیه)

- کورپکی خراب نییه، زۆریش به نه ده به.

(هه ر رقم له و به نه ده بییه ته، دوو سه جاران ته شریفی تریوی ده هاته سه ر پینگام، وه ک کچۆله یه ک سوور هه لده گه را، ده مزانی ناویری زار بکاته وه، نازانم له چی ده ترسن؟!)

له تو.

(بو نه من گورگم؟)

- نه وه لالا زۆریش کچی چاکی.

سه رپکی، سه رکه و تووانه ی لی را وه شاندم:

(ئه ی بو تووشی پیاو یک نایه م، نیرانه چا و ده چاوم بری، سه ودا ره زا و ره حمه ته، ئا، یا، نا)

به توندی نه راندم:

- ژبانی هاوبه شیت پی سه ودا یه؟!

(ئه ی چیبه؟)

- ژبانی ژن و میردایه تی له نه وینه وه ده ست پی ده کا.

بزه یه کی هاتی:

(ئه توش نه وانه ده زانی، جه نابی ئیفلاتوون! ژبانی هاوبه شی له سه تی نه وه د و نۆی، غه ریزه یه، هه وه سه، نه وین هه ر جاریک ره نگه پیش بی، نه ویش بو هیندیک که س، زۆر جاری واش هه یه هه ر یه کیان ده سووتی، نه یی تر به پای خه یالیدا نایه.

نه وین ده ژبانی هاوبه شی، ژبانی ژن و میردایه تیدا، ورده ورده ده توتیه وه، سووک ده بی، تیک ده چی، ون ده بی و ده مرئ). له میژ بوو ده مزانی به غیره ته، به لام پیم وانه بوو، قسه ی ناوا بزانی، به پیکه نینه وه ده لیم:

- چت جواب دانه وه؟

(ده مه ویست پرس به تو بکه م، تو دۆستی منی، ناقلی، له حاست نه و کورانه ی دیکه، که میکیش به غیره تی، یانی وه ک ناگام لی بی هه ر دی و به غیره ت ده بی، نه زه ری خۆت بلتی؟)

نازانم چی جواب ده مه وه، به برپیک را وه ستانه وه:

- به ناقلی من، مه سعود کورپکی باشه، بو شه ریکی تو ره نگه زۆر ته واه نه بی، بو وا په له ده که ی، دلت تو قی، هه تیویک هه ر وه ده س ده که وی، جاری ده سه کانت ته واه که، داشقه یه کت ده رسی که و توو ماوه.

لیم مۆر بو ته وه، چاویکی قیچاندوه:

(ده مه ویست بزانه ئیفلاتوون چۆنی تیده گا، ده نا مه یی خۆم به حیزی واه هه لئاگرم، هه تا نه توش رازی نه بی شوو ناکه م، به لام به و شه رته ی نه توش پرس به من بکه ی.)

به شوین نه م قسه یه، هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا، ده ده روونیدا، مه شخه لی ناگریکی به تین ده بینم، زۆر شت، زۆر مه تل به ده چاوه ره شه کانیدا دیاره، مه لی، ئالوگۆرپکی تاییه تی به سه ردا هاتوه، قورستر له هه میشه ده لیم:

- که سم له تو نیزیکتتر نییه، له دایکم شه رم ده که م، دایه خه یال

ئەورۆبی نییە، بئ پرسی تۆ ھەرگیز کاری وا ناکەم، جارێ خەیاڵی خۆتەندم ھەبە لانی کەم تا چوار سالی دی ھیچ، پاشان بزانی چۆن دەبێ . ھیندیك سەرشیخانە:

(ئەمنیش تا چوار سالی تر پادەوہستم، ماناشی ئەوہ نییە مێرد بەتۆ بکەم)

- ئەدی بۆ پادەوہستی؟

(ھەر مێردی ناکەم، ئازاد سبەینێ دئی کەمیکم دەرس پێ بلێی!)

جا بۆ ئەتۆ نایە، قەتت دیوہ وەستا بچیتە لای شاگرد؟

(ئاخر ھەست دەکەم، دایکەم وای پێ خۆش بێ.)

- لەبەر چی؟

(لەبەر قسە خەلکی.)

- زۆر چاکە، قاوہلتوونێ لەوێم.

مەلی، رۆیشتەوہ مالی خۆیان، دایکەم زۆری ھەول دا بۆ شام گیر نەبوو.

پاش شیو خواردن، لە ھۆدەکە خۆم، سەرم بەسەر رۆمانیک داگرتووہ،

لای نیوہ شەوہ، دایە خەیاڵ بئ ھەست وەژوور دەکەوئ:

(ئازاد گیان نەخەوتووی؟!)

سەر ھەلدینم، وەتاگی دایکەم لە مێژە بیدەنگە، پەریک کاغەزی سپی

دەنیو کتیبە کە دەنیم:

- نەنە گیان! من خەریکی خۆتەندەوہم، ئەگەر خەوت دئی برۆ بنوو.

(دەمەوئ بەدزی خانم ھیندیك قسان دەگەل بکەم.)

نازانم بۆ بەدزی دەبەوئ بمدوینئ، چی بەدلدا ھاتوہ؟ نیازتکی نییە،

داوایی کەمە، دەمالێدا بەتەواوی دەستی دەروا، دەبئ چ بلئ، خێرایەکی

دەلیم:

- فەرموو قسەکەت بلئ!

(رۆلە گیان! ئەلحەمیل بووہ پیاو، خەم، خەفەت و خۆماتەدان، لە بۆ

پیاوان ھەبیبکی گەلئ گەلئ گەورەبە، خۆ من چ کەموکووربت تیدا نابینم،

ھەرچی زەبئنی خۆم دەدەمە ولاتی کەمیت نین، مال و حال وەک مالی شای

دەچی، تیر و پری، کۆک و پۆشتە، لە تەری دەخۆی لە ویشکی دەخەوی، خۆتەندەواری، دەس رۆییوی، ساحیب عیل و تایەفە، خەلک دەتناسی، نیو بەدەرەوہی، جوانی گەرەکیی، کچ و میج بەتەماتن...

کۆرە ئازاد! زۆر بەماتیت دەبینم، چ قەوماوہ کورنم، چ ھەبە و بەدایە

خۆت نەگوتوہ، ئەگەر خەمی دایە خانمە، ھەر بۆ خۆشی بەو حالە

راھاتوہ، کورم کاری خۆی چی دەگەل ناکرئ، ھەزار کەسی زەلیل دەو

شارەدا ھەبە، زەوادى شک نابا، بەس نییە شوکور ناتاج و موحتاج نین،

بئ کەسوکار نین، ھەناسە سارد نین ئەگەر ناشقی لەبۆ بەدایە خۆت

نەگوتوہ، لە توو وایە ئەمن مردووم، چ زۆرن کچۆلە، دەس لەسەر شانێ

کچی شای دانئ، دەبی قەرەواشیت بکا، ئەیبی خەیاڵ دەبەر ئەو ھئ چاوہ

جوانانەت مری، لە بۆ دل بەخەمی، بلئ بزنام چت دەدل دان لە لای من

وہیلئ، خۆ من لە تۆ بەدەر چ شک نابەم، بەسەری توو نامەوئ بە کزیت

وہبینم، لە مێژە دەمەویست ئەوھانەت ھەرز کەم، ئاخەر پیم بلئ، لەسەر

چی پەرۆشی؟)

دایە خەیاڵ بئ نیوہر قسە دەکا، فرمیسک بەروومەتیدا دینە خوار،

بەگریانەوہ دیسان نالاندی:

(رۆلە گیان چم لئ مەشیرەوہ، دایە خۆت سەری لەبەر تاوئ سپی

نەکردوہ. بەمندانئ لە مالە ئاغا میرزا فەتاحی گەورە بووم، بەجھیلئ لە

ھەندەران ژباوم، چوار مێردم کردوون، دنیام قوونە کەو کردوہ، کۆرە ئازاد!

دەستی من و داوینئ توو، خەلک بەسەودایت لئ حالیبە، ھەرچەندی

بەکزیت دەبینم، کراسیک گوشت کەم دەکەم.

دەی بیئت و مامت لیئت لە فیلتئ بی، کۆرە خراپی بەسەر دینم، بەو

خوایە لە ژووری سەریبە، چم پێ نەکرئ خۆم لە لوولئ توپئ دەبەستم،

ئەتوو پیت وایە دایە پیرەت چ نەفووراتیکە، دەرک و دیوانیان لئ دەگرم،

بیئت و مسەوہدەبەکت بەسەر بین، سەلای سە و بەیتئ کەریان پێ دەکەم،

زووکە چت دە دلدایە بەدایە خۆتی بلئ، ئەدی بەمیوانت بم، بزانی چلونت

دەفریای دیم، خۆ دەس نییە دە گۆزەیدا مابئ!

حاجی بابت به کهره منی خوای شادبی، پرس و جوئی پئی ده کردم، له توو وایه، نه خوینده وار چی ده باراندا نییبه، نانا له منت نه کهوی خوئی بو نه خهی، کار له پیاوان ده قهومی، بلئی کورانم، له شیر ترسان مهنع نییبه، به لان دهرجی دئی، حیلای ده کری، دنیا به خه مان پیک نایه

دایه خه یال به گریانه وه، وه سه ری کردووه نایالیتته وه، نازانم چوئی پئی بلتیم، تازه ده سته ردار نییبه، هه تا نه وهی ده دلم دایه بوئی هه لنه ریژم ژیر ناییتته وه.

خوئی لی دده مه لانی گالته و جه فنگ:

- دایه گیان! راستییه کهی نه وهیبه چاکم تیگه بیوی، ده فکر دام، به لام نه ناشقم نه سه و دایی، نه مامم لیم له فیلتییه، ده لیم، دایه خه یال نه وه که شهی میردی بکا ته نیا ده مینمه وه، نه فکره ی له تو ده کم بویه ماتم، نه ری له سه ر چندی خوئی ماره ده کهی؟

فرمیستکه کانی سربیه وه، هه روا به خه مباری:

(له وانه گه ری، به خوای له خویشییه توو و دایت نه با نه ستاکه دوو کفم رزاند بوون، خوئی له ده خواره بایان مه گره، ده بی پیم بلئی، ده لیم زووکه زوو نه بیی، ده گه ل توومه!)

- دایه خه یال به لا له درویان دا، به و شه رته ی به دایکم نه گاته وه، پیت ده لیم.

بزه بزى سه رکه وتنى تیدا ده بینم:

(نازادی! نه بیی، نه وها ده من ده گه ی، جا نه توو قایل نه بی چلۆن به دایت ده لیم، خوای نه کا، شتی وا چۆن ده بی)

- دایه گیان راستییه کهی نه وهیبه، له میژه شه وانه خه ونی ناخووش ده بینم، نه و شه وانه بو خوشت ناگات لی بوو.

چاوی دهازم بریوه:

(دهی دهی، راست، راست ده کهی، شایه دم، هه مرم نه مینى، لیم نه پرسى، نه و شه وهی ناوم دایه ی.)

- نه ری وه لا .

ده خه ونه کانددا، نه فسه رم، ساحیب مه نسه بم، زولم ده کهم، له خه لک ده ده م، هاوارئ ده کهن، راده چهنم، جارى وایه ژن و مندالم هه یه، ده و خه ونانه دا، عه جه مم، ناوم (حوسین) ه.

دایه خه یال هیندیکی بو مات بووه، له نه کاو وه ک له غه بیسه وه پیتی بلتین:

(نه و خه ونانه حیلایان هه یه، بیتوو کارى شایه تینی، جندوکه و شتی ده وایی، حیلای نه وه یه، قورئانه په ر سووره کهی حاجی بینمه وه تاغی توو، پیتش نوستن شاد و ئیمانیکى به حه ق بیینی، نایه ته لکورسى بخویتی، به ده سنوئژه وه بنووی.

دهی هاتوو کارى موته بی، ده بی له سه ر پشت نه نووی، پرووت ده قیبله ی بی، هه ر موته هاته جه سته ت ده ست به ری بو دیکوونئ.

ده نا نا، هاتوو نه و هانه ش حیلایان نه کرد، ده بی بو خوئی نه وه یی فکرانه له سه رت ده راویتی، هه ر نه و خه ونانه به نا وه دانیش مه زانه، پیاوی، به غیره تی، هه ره تی پیاوه تیتته .

هه موو شه وان خوئی له ده که مه، نه حمه دی بیخه م، به سه ره اتی نه حمه دی بیخه م هینده قورس و گران بوو، هه رکه س دل به خه م با، په نای بو نه حمه د ده برد، نه ویش نه قلی خوئی له بو ده گبیراوه، کابرای گۆرین له تاوی خه می نه حمه د هی خوئی له بیر ده برده وه.

له منت نه کهوی، بلئی هیندی نه حمه دی بی خه مم پئی نه کری، نه توو له ساوایییه وه فیتره حه کایه تی، دایه خوئی هه تا ژن و مندال ده وره ت ده دن هه موو شه وان حه کایه ت بو ده لی، وه هات نه و ساحیب مه نسه به حیزبایه له بیر ده به مه وه، خو شه وه نه بی.

هه ر ئیستى راسته وه به، ده زنوئژئ وه شو، قورئانه که دینم، له سه ر رفحه ی دایده نییم، «دایه خانم» یش نه وه ناوم له په نا داناوه، خرپ خه وی لی که و تووه، هه سته کورانم، به هیمه تی ده پیاو چاکان خه ون و مه ونان فری ده ده ی.)

هه ر چهنده به شیکی قسه کانی دایه خه یال جوان و به جئ بوون، به لام

سهرجه می شته که قولتر بوو له و عیلاجی نهو بوی دیبوومه وه.
تا ئیستا چند جاران چووبوومه لای، دوکتوری ره واناس، نهو انیش
چیپان پت نه کرابوو، نهو خه ونه وهک مۆرکه دهیخوادم.

دهمهوی هانهی نهو خه ونه بدۆزمه وه، چم به چ بو ناکرئ، نه گهر نهو
خه ونه هه وهک زۆریه شه وان دیوه، هه ر دیبام، به لام سه روان نه بام،
حوسین نه بام، مه ئموری ساواک نه بام، خه لکم نه زیه نه کردبا، نارده حهت
نه ده بووم.

من عه زایی ویزدانی، بئ ویزدانی حوسین ده کیشم، له حه یفی خه ونی
ناپیای خه و له چوانم ده تۆرئ، هینده شه زیندوون ده کرئ ده ستیان لیدهی،
من کوره کوردیکی هه ژاری بئ ده سه لاتم، ته نانته تازارم به میرووله یهک
ناگا، ده خه ودا ناوا ملهور، که له گا، قامک نه ستور و به قه وهت.

من نه زیه تی که سایه تی خه ونه کانم ده کیشم، هه رچه ند ده مه وی به خومی
سبووت کهم، من تازادم، مه زلومم، نه زیه ت و تازارم بو که س نییه، بو
ناکرئ، ده خه ودا هه ر نهو هم که نیم، جاری وایه حه بی واییومی ده میلی
داویم، بئ هۆش و ئیختیار ده خه ووم، که چی خه ونی گۆرین ده ستم له کۆل
ناکاته وه.

له سه ر جیگا کهم راکشاوم، دایه خه یال عه له تریکه که ده کوژینیته وه،
نهویش به نه سپایی درێژ ده بی، سه بیله گله که ی ناور ده دا، دوو مژی
توندی لئ ده دا، ناوره که ی به قامکه گه وره ی ده ته پینیته وه، راویتی زاری
تیکه لاویکه له بن له هجه ی، مه نگور و سا بلاغ، جار جار مایه یه کی
شارو پیرانیشی لئ ده دا:

(تازاد گیان! به ناشکوری نه بی، نه وه ی من له سا بلاغ دیومه، که متری
ده بینمه وه، نهو شاره جیی پیای ده که له که له بو، «خاله سووره» پیای
وا هه ر تاریفی نایه، داخی نه وه ده مکوژئ، هه تیبو مه تیوی وا هه یه، هه ر
ئیستا هه یه، له ژنی خۆبان ده ترسن، ترۆقیون، که س نییه له ماله خۆی
زمانی بگه ری، کوره خۆ سال و زه مانان نه وها نه بوو.

«خاله سووره» چه ته بوو، رتیگری ده کرد، لات وانه بی دینه دزه یه ک بوو،

نانا هه ر له خۆی جوان بوو پیاو هتی، هه ر له وی ده وه شاوه گه رووتالی،
سالی حورووسی زوو، حورووسه کان دینه نیو شاری، کوشتاری ده که ن
زۆران ده کوژن، زۆرانیش بریندار ده که ن، «خاله سووره» هه ره که له
پیشدا، له ناحه قی یاغی بسوو، به خۆی و دار و ده سته به وه، غیره تی
هه لئاگرئ، دیته وه نیو شاری، ده س ده کا به حورووس کوشتن، زۆران
ده کوژئ، هه تا ده وه ی ده دن و شه هید ده کرئ، پاشان قه بره که ی ده بیته
«چاک» چاکی خاله سووره، کویراییم گاتی جیی هاوار و بانگان بوو، نهو
چا که مان هه بوو، نهویش وه بهر خه یابانی که وت.

کوره جا له توو وایه «ئاغا میرزا فه تاحی قازی» چ پیاو تیک بوو، نه ی
گله مه رگت بئ، حه یف نییه ده دارایی ده ونیا یه دا، پاش نهو که له پیاو ه ی
«خه یالی» به ره لیتنه ی چوار سه رینان بژی، ئای چم دی و چ ده بینم.

پیشی قشوونی حورووسانی گرت، له و شاخی (خه زاییه)، نه من نه وی
ده می مندال بووم، ده گه ل دایکم په نان شینی ئاغای بووین، وهک خه ون له
بیرمه، جوانچاک، خوینده وار، تازا و به کار بوو.

به خه لکی شاری گوتبوو، له خه زایی پیشیان لئ ده گرم، هه تا که لله ی من
له جاوی نه دووروی پت ده و شاره نانین، ئیوه ش ژن و مندال راگوین، نهو
سه یانه زۆرن، ده وله تن، نه وهک ده ره ستیان نه یه ین، نهویش شه هید کرا،
پیاو نه قه راری خۆی برده سه ری.

ئاغای «سالار» ی کوری ئاغای میرزا فه تاح، نهویش له و پیاو ه گه ورانه
بوو، تازاد گیان! نهو هانه ت بو به بو هه لده ده م، نه تووش رتوشوینی نه وانه
ره چاو که ی، له خه ون و مه ونان نه ندیشته نه بی.

«سالار» ده یگتیراوه ده یگوت:

سالیکی کابرایه کی مه ردار، خه لکی چۆمی مه جیدخانی، هاواری له بو
ئاغای میرزا فه تاحی هینا، گوتی: قوربان نهو مه رهی خوا به منی دا بوو،
چه ته رایان داوه.

شوینه کهم هه لگرتوون، قه ره به قه ره بیان هاتووم، روویان ده لای ده رمان و
قزلجه ی کرد، ده ره قه تیان نه هاتین، ئیمه چوار که س بووین، نه وان ده

دوازدهیهک، دهگه‌ل به‌رهو روویان ئاسۆگمان دا، هه‌وه‌ل ده‌سرپێژ سێ یه‌کسمیان له‌ ئه‌رزێ داین، دیاره‌ نه‌یانده‌ویست بۆ خۆمان بکوژن، چاوم کرد خۆ ده‌په‌نای تو‌ ناویم، به‌ده‌سرپێژتکی دی ئه‌سپه‌که‌ی خۆشم ده‌چی، به‌پیتیان ده‌ستم ویت رانه‌ده‌گه‌یشت، ئیستاش خۆت و پیاوه‌تیت.

«ئاغا» بانگی کردم، فه‌رمووی:

سالار، پیاوه‌کان هه‌لگه‌ره، ئه‌و مه‌رهم له‌ توو ده‌وێته‌وه، مه‌ری نه‌هینییه‌وه، مه‌یه‌وه، ئه‌وه‌شت له‌ بیر بێ گوتیه‌لیت که‌م نه‌یه‌ته‌وه، ئیدی که‌رکتیکی پاشقول نه‌ده‌ی، بلیتی هه‌ر ئه‌و هه‌بوو، بانگی کابرای مه‌رداری کرد، فه‌رمووی: سه‌ر حیسابی مه‌رکه‌ت به، ده‌بی پێم راگه‌یه‌ننه‌وه.

پیاوه‌کان و کابرام وه‌دووی خۆم دا، به‌و کێوانه‌ی سه‌وته‌وانه‌ و ساره‌واناندا هه‌لکشاین، به‌ربووینه‌وه دیوی قه‌له‌جی، ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ بوو، ماوه‌یه‌ک گه‌ر این، به‌سه‌ر مه‌رکه‌دا که‌وتین، ده‌نیو دۆلیکدا مه‌رکه‌یان نواندبوو، ئاوریان دايسا، کۆزێلکه‌یان به‌ستبوو، به‌سه‌یدی بابنۆکه‌رم گوت: سه‌ید «ساله‌ح» رۆژ دره‌نگه، شه‌و به‌سه‌ر ده‌ستان دا، سیه‌له‌ هه‌لگه‌ری، چمان له‌ ده‌س نایه، هه‌زار جار له‌ منت که‌وی چوار که‌سان هه‌لگه‌ره، ئه‌ولاولایان لێ بگرن، ئه‌من ده‌نگیان ده‌ده‌م، هاتوو ده‌ستیان نه‌دا، ته‌قه‌ی ده‌که‌م، هه‌وه‌ل ته‌قه‌ ئه‌سپه‌کانیان، پاشان مه‌ریان به‌جێ نه‌هیشته‌ ئیدی مه‌یان پارێزن، که‌س وه‌ دوامه‌ده‌ن، ئاغا ئا‌پرووم ده‌با.

سه‌ید، هینده‌ی فوو له‌ قه‌ننه‌ی که‌ی راپه‌ریه‌ ئه‌ولاولایان، به‌پیاوه‌وه دامه‌زرا، چوومه‌ بلیندایی گوراندم:

«سالاری کوری ئاغام، کاکێ چه‌ته‌ ده‌وره‌تان گیراوه، خیرایه‌کی مه‌رکه‌ به‌جێ هیتلن، ته‌فنگان له‌سه‌ر سه‌رو دانین، بێ کیشه‌ بۆن، ده‌نا تا‌قوو لێ ده‌پریم».

چه‌ته‌یه‌کی ده‌نگ گری جوابی دامه‌وه:

«ئاغای سالار، بۆ ئاورت کردۆته‌وه، ئه‌و حیزبایه‌ مه‌رداره، نه‌ره‌عیه‌تی تۆیه، نه‌ ئاوه‌رۆی ئیوه‌ی به‌سه‌ردایه، رێ رۆژتیکم، مه‌ر قوله‌پێچ کردووه، رو‌حی خۆمان ده‌هیلاکه‌ت خستووه، چت له‌ گیانی من ده‌وی؟»

گوتم:

«مه‌رکه‌م ده‌وێته‌وه، ده‌ستووری ئا‌غایه، خیرایه‌کی بێ ته‌قه‌ به‌جیی هیتلن»

چه‌ته‌ گوراندی:

«لانی که‌م ئیزمان بده‌ نانه‌که‌مان به‌خۆین شه‌کیکمان کوشتۆته‌وه با له‌کیسمان نه‌چی»

به‌ توندی هه‌رام کرد:

«به‌و قسانه‌ پیت وانه‌بێ ده‌خافلیم، ده‌ستی بۆ به‌رن، ده‌ستو ده‌په‌رینم، دوو ده‌قیقه‌ و وه‌خته، بوو به‌ سێ وه‌ک رووی بێژنگی کونکون ده‌کرین»

چه‌ته‌ سوار بوون، له‌مه‌ نه‌دیو بوون، ده‌گه‌ل ساحیب مه‌ر و یه‌کیک له‌ پیاوه‌کان، داگه‌راینه‌ لای ئاوره‌که، به‌کاک سه‌یدم گوت، سه‌ری چۆل مه‌که‌ن، ئاوره‌که‌ ته‌نیا کلێک بوو، نیوه‌ دامرکاو، دايسا، چ خۆراکی لێ نه‌بوو، ئه‌و پیاوی ده‌گه‌لم بوو، ئاوره‌که‌ی کۆژانده‌وه، ژێر ئاوره‌که‌ی به‌ئاوزه‌نگی چوار قامک لادا، بوخچه‌یه‌ک وه‌ ده‌رکه‌وت، ورگه‌ مه‌ر بوو، شۆرپۆوه، گۆشته‌که‌یان هه‌ر به‌رۆنی خۆی تێکردبوو، تیر خوییان کردبوو، به‌ستبوویان، ئاوریان له‌سه‌ر کردبووه، قه‌ت له‌ مالی خۆمان خۆراکی هینده‌ خۆشم نه‌خواردبوو»

دایه‌ خه‌یال بێده‌نگه، ورده‌ ورده‌ خه‌و به‌سه‌رمدا زال ده‌بی. تالاری باشگای ئه‌فسه‌رانه، ده‌گه‌ل زه‌ری له‌سه‌ر کورسی، له‌ په‌نایه‌ک دانیشتوین، پره‌ له‌ میوان، یه‌کی دی نابا، ژن و پیاو، تیکه‌لن، بۆنی عه‌تر و ئه‌سپه‌نده‌ر، عوود و ئۆدکلۆن به‌گژ پیاوی دادی.

ئاوێنه‌ و شه‌مدانمان له‌ پێشه، مه‌لا ده‌بۆلینتی، قه‌ند و نه‌باتمان له‌سه‌ر ده‌سوونه‌وه.

زه‌ری هه‌موو گیانی پێده‌که‌نتی، له‌ بنه‌وه‌ لیتی ره‌با ده‌ده‌م، سه‌بریک ده‌ستی ده‌گرم، توند رێکی ده‌کوشم، به‌سرته‌ له‌ بن گویم ده‌لی:

- سه‌بر، هاوار ده‌که‌م.

چرای ره‌نگا و ره‌نگ، خه‌شل و زیوه‌ر، سه‌ریر و زه‌ری، وه‌ک بارانی

ورده زیتو زرووقه ی دئ، کۆلکه زیتینه یه ک له خرمانی قه نهوز ته رکی تالاری گه وری داگرتوو.

ناهه نگیکی بن بزۆکه لئ ده درئ، پۆل پۆل به رهو سه ما ده پۆن، سه کۆی سه ما، پیتخوستی ده بیان نازدار و پیتشیلی دهسته یه ک په ربییه. ناهه نگی مه ستییه، سروودی سه ره سه ستییه، پشووی گه رمی ژبانی هاوبه شبیه و به خته و هری بی سنوور و بی نیه یه ته.

سه مای ژتانه ورده ورده، ده بیته ژن و پیاو، نووکی سۆلی پانییه بلیند هاژه بیان دئ، کۆمه لیک هاوار ده که ن:

(بووک و زاوا که شه یه ک سه ما بکه ن)

دهستی زه ری ده گرم، به له نجه ولار، تاوسی مه ست شان به شانم ده روا، چه پله ریزان ده رک و دیواری تالاری هه لگرتوو، سه وه زی سووکبال وه ک په له پووش ده نامیزمدا ده سوورئ، ده ست به پشتمدا دیتنی، چه شنئ په پووله یه کی بال ته لایی له بان گرتدار.

جه ژن تا لای نیوه شه و، هه روا گه ره مه، چه پله یه کی درتژ، ناهه نگی ته داره ک و مه باره ک و هه لئالی به رتیکردنه.

دهستی زه ری ده گرم، به ره و ده رگا، ماشینیکی سواری پاراوه، ده چه مه پشت فه رمان، زه ری به هه زار نازه وه له په نامه، شوخیکی سیه راوییه. به رتیمان ده که ن، سه فه ییک ماشینی جو راوجو ر، ده نگ و هه لئالا و چه پله ریزان.

له ده رگای خو مان داده به زین، پیروزیایی، سپاس، مال ناراسته یه، وه تاغی خه و، ئاباژریتیکی سوور، ته ختی دوو نه فه ره، دۆشه گی مه خمه ری سوور و مه لافه ی چیره یی.

له نه کاو، ته قه ی زلله یه ک، خوینی دم و لووتی ئه میر، خوودار ده بم، راده چه نم، دایه خه یال پر خه ی دئ، پلته و فوویه کی بی ددانی.

ده رسم به (مه لی) گوتوو، کووچه چۆل و هۆله، (ئه شره ف) خانم سه ری له ده روازه کیتشاهه ته ده ر، گه ردنی وه ک کیل له چاو ده دا، ده مه وی سه ری خو م داخه م، وا برۆم مه ودای نه ده می، مۆله تم نادا:

- سه لام نازاد!

- سلاو ئه شره ف خانم.

به سه ر ئامازه ده کا بچه پیتشی:

- وه ره نازاد جان، له لای دایه خانم باسی مه که، به گوربانته ده به وه.

خۆم له گیتی ده ده م:

- چه ده فه رمووی؟!

- ئه ی هۆگه باز، نه واخدان شه یتان بووی، کچ مچ دۆره یان داوی، به ئید نییه، ماشه لئالا شیرین شه یتان.

لئی ده که مه شوخی:

- ئه من شه یانم! یا؟

- شه یتان ئه وه یه له پیتشت په رده ی ئوتاغ چاو له مین ده کا.

هیتندیک به خو م داشکاومه وه، سوور هه لگه راوم، ئه شره ف بزه ی دیتنی:

- ئه تون چاوی منه، گه ییدی نییه، ئه ما خویدا، له لای دایه خانم باس مه که، چاوه جوانه کانیش ده رویش که، به گوربانی شیرین شه یتان.

(ئه شره ف) خانم تازه کوردی فیر ده بی، جار جار ده نکیتیکی ترکی ده گه ل ده خا، زۆر شیرین ده دوئ.

هه رچی ده که م به رم نادا برۆم، گوئی لئ نییه ده کووچه دا نا کرئ راوه ستم، به په له ده لیم:

- خاتره م به، له لای کهس ده نگ ناکه م، ئیزنم هه یه برۆم؟

به بزه وه چاوم لئ ده کا، مندالتیر ده نوینئ:

- چه ندی به پۆزه، کوره وا ئه جه له کوئ ده چی؟ برۆ ئه ما گه ولی دا.

به زارکی کووچه ی مزگه وتی سووردا، با ده ده مه وه به ره مه یدانئ (ره زا

شا)، کابرای سهوزی فروش هه لایه تی:

(باقه، باقه، باقهی دوو باقه، دهسکه دهسکه، دهسکهی دوو دهسکه، دهسکه دهسکه، دهسکهی تۆنیکه، کهوهر و پیواز و جه عفه ری، خه نه به ندانییه تی) هه تا دوور ده که ومه وه، گویم له دهنگیه تی، دهنگی خو شه، کاره که ی ده حه ددی خۆیدا به جییه.

به ده رکی کاروانسه راکاندا، ده چمه بازاری (به رداشه کۆن)، قاوه خانهی حاجی ره شه ی یه کی دی نابا.

به شانیه چرکه کۆلان ده پتوم، مهیدانی (حه مه خرجه) قاوه خانهی (حاجی قادری ره حمه توللا)، وه ژوور ده کهوم، پۆلیک بیکار له بنه بانی قاوه خانه خهریکی تهخته و دۆمینهن، نه وار به ته و او ی دهنگی کراوه ته وه، ماملی:

(باران ده بارئ هه وری لار...) ده لئ، هیندیکی گوئ ده ده می، دیمه ده ری، دهنگی به سوژی ماملی، گوژانی ناسکی هه وری لار بر دوومی ده ناخی ژبانی داها توومه وه:

«چم به سه ر دئ؟ حه و سه له ی دوو کانداریم نییه، نه گهر نه چمه زانکۆ، چ بکه م؟ دیپلۆم به که لکی چ دئ!...»

کوهر، نه، بۆ په رو شنی پاره کاغه ز بم، جه وازی کار، بۆ چمه؟ به خۆم و پیسه دایک و دایه خه یاله وه، شوکر هه به و زۆریش هه به، له سه ر چی خۆ ماندوو که م.

چ زۆره کتیب، چه ندی ده مه وئ ده خو ئنمه وه، به داخه وه له بهر دایکم له سه ربازیش پرگار ده بم، (مه لی) وه دیاره چاوه رتییه بیخو از م، نه گهر چی دوئ شه وئ ده یگوت:

(ژبانی ژن و میردایه تی، مه رگی عیشه)

نه و قسه زه لاما نه له کوئ فیر بووه، که متری کتیب به ده سه ته وه ده بینم، رۆژ به رۆژی جو انتر ده بی، قه ده ریکه مانایه کی تاییه تی ده چاوه کانیدا هه ست ده که م، نه مرۆ ده سه کانی به ته و او ی ده زانی، منی بۆ چ بوو؟! ره نگه نه وینی نه و بم، هه ره و هک خۆی ده یگوت: (نه وین ته نیا جاریکه، دوو نه وین ده ژبانی نا نییه)

مه له ک خانمی دایکی به سه د له ون هه ول ددها، چاره نووسی من و مه لی تیک خاته وه.

مه لی ده یگوت:

(هه تا چوار سالی دی میرد نا که م)

راست نه و ده مه ی، من له زانکۆ ته و او ده بم، نه گهر ده رچم، ده رد ده چم... کابرای حیسا بگهر، داها تووی باس ده کرد، پاره که له میوان خانهی (شه لماشی) به رواله ت لال بوو، قسه ی نه ده کرد، ده ی نووسی، نه گهر له زانکۆ ده رچم، قسه کانی دیکه شی وه راست ده گهری.

من پر سیارم لئ کرد:

- نارچه تی مه سه له یه کم، ده کری بفرمو ی چیه و چی لئ دیته وه؟

ده ستی دا کوته کاغه زیک نووسی:

(خه ونی ناخۆش ده بینی، پتیا نه وه گیرای، له داخی نه و خه و نا نه خه ریکه شیت بی، به لام چت لئ نایه، ده چیه دانشگا، له وئ خه ون و هانه ی خه و نه که ت لئ روون ده بیته وه، پاشان ژبانیکی پر مه ترسی، زۆر جار ده هیلا که ت ده که وی، هپزی نه وین، نه وینیکی به قه وه ت یاری ده ت ده کا.)

نه و بلئ و نه لئ، ده بی به هی زبم، ژبان یانی خه بات، خه بات بۆ سه رکه وتن.

دایه خه یال قسه ی باشی ده کردن، هه ره تی پیا وه تییه مه، ده بی به تا قه ت بم. رۆژیکی ده یگوترا وه:

(خپل و باریک به ره و کو ئیستان ده رۆیشتن، تووشی مه زرایه کی پا وانکرا و هاتن، پیا ویتی قۆرخچی پیتی گرتن:

(ئیره پا وانه، وه گهر پتین!)

گه رانه وه، ما وه یه کی زۆری ده کیشا، پشت سه ربان له وه ری نه ما بوو، می گهل قرانی ده کرد، هه رچی تکایان لئ کرد، ریگای نه دان، له هه ر چوار لاه، تا ق و لۆ ده هاتنه یاری ده ی، کاره که ی ورده ورده گه و ره ده بوو.

پیرتیکی له رزۆک، خۆی به قه لپووزی زین گرتبوو نه که وی، زله مووی له

چهنه ی شین بېسو، ددانی د هزاریدا نه بوو، هاته پېشې رووی ده قورخچی کرد، دهستی له سهر کوشی دانا:

(کورم، قورخچی! ئیرهش ری نه بوو، مرویان کردیانه ری فه رمانی دا، خرپی چه خماخان هات، خیل و بار وه ری کهوت)

من بو ده بی ناوا کهم جیکلدانه بم، کهم ده لئه مه ندم؟ خو نیازم به کهس نیبه، له زانکوش دهر نه چوم چش، چاوی خه ونانیس دهری، له ورورا ده بی پیاویک بم، پیاویکی مهرد و گهرووتال.

به مهیدانی ئاسنگه راندا، ده چمه شه قامی شاپور، هه لده کشیم، به چوار ری می مزگه وتی هه باس ناغادا هه تا، مهیدانی حه یوانان به دهم خه یال وه م، مهیدان تیکه و لیکه یه که باب ناگای له کور نیبه، (سولتان ناغا) م وه بیه ده که ویتته وه:

- ئاه، با سهریکی لی بدهم.

له حه وشه را به پیرمه وه دئ، گنج و لونه کانی رو خساری حه کایه تی سه دان ناواتی وه دی نه هاتوویه تی، پیاویکی نه سره وتوو و به نامانج نه گه یشتوو، نیوهی ته منی ده به ندیخانه دا رابواردوو.

ئارام، میوانگر و به خولق به پیرمه وه دئ، سه راسه ری ژبانی پر له کاره سات و به سه رهات، ژبان نا ژان، ژان نا ژار، له شازده سالییه وه ده گه ل سیاستی (به زور به سه ردا سه پاوی) ولات دهسته و یه خه بووه، جاریکی بو خوی ده بگوت:

(سیاسهت وهک دلداری وایه، له بیر ناچیتته وه)

سولتان ناغا ناشنای له میژینه ی بنه ماله ی ئیمه یه، له مندالییه وه ده بناسم، ده چینه ژووری، به خیرهاتنم دهکا:

(دهی چونی، چ ده که ی براله؟)

- قوریان له سایه ی توه باشم، خهریکی خو ناماده کردنم بو زانکو.

(ئیشاللا خوتندن دهرمانی دهرده.)

- قوریان بو خوت چونی، چونه له دهرتی؟

له قاقای پیکه نین دهدا:

(مه نزوورت ئه وه یه چونه له زیندان نیم؟)

- به لی.

(وه وهی ده چی له بیر چوویمه وه، رهنگه له گرتم وه رهز بووین، دهریش بو من زیندانیکی گه وره یه، دوت و براده ره کانم یا گیران یا هه لاتوون.

ئه م شماره تووک لی کراوه، هه ر شوین و شه قامیکی بو من پر له بیره وه ری تال، پیش پیتی تو، پیاویکی نازهری خه لکی «شوشه وانی ته وریز» لی ره بوو، پاشی ده، یازده سال ئه و منی دوزیوه ته وه، هاتبووه لام، ئیستی وه دهر کهوت قه راره بو نه هاری بیتته وه.

پاش تیکشکانی دوکتور «موسه دیق» و کو ده تایی شوومی ۲۸ گه لاویژ، مامی خوتت ده گه ل سه دان کهس خه لکی ئه م شماره و کوردستان که وته زیندان، دادگای نیزامی پهروه نده کانی به بست ده پیتوا، به چاوی به ستوو، ئیعدام و زیندانیان ده دا به خه لک، هه رکه سیان ده که وته بهر ده ست ره پیتچه کیان ده دا به ره و کونه ره ش.

ئه و سه ر و به نده منیش گیرام، ماوه یه کی زور له زیندانی مه هاباد مامه وه، دادگای نیزامی، سه ره کی ئیعدامی دامی.

پاش حه ولوده ولیکی زور و دیتنی سه ره ههنگ خاجه نووری، قه رار درا بو دادگای دووهه م به ریتم که نه تاران.

دوو دهره جه دار و سه رباژیک به شوینه وه، به ئوتویوسیکی شری چه پرهک به ره و تاران به ری کرام.

ئومیدیک نه مابوو، کهس به کهس نه بوو، خوت و به ختی خوت، دوو دهره جه داره کان، له پیشه وه، من و سه رباژه کهش له پشت وان، دانیشتبووین، له ته وریز ره د بووین، جار جار له بهینی قساندا، گوشه بهک له به سه رهاتی خوم بو سه رباژ ده گیراوه، به سه رهاتی پر له بلیندونه وی، گیران و به ربوون، ژبانی گشتی ولاتی مه زلوومی ئیمه کاریکی وه های له سه ر سه رباژه که کرد، له نیژیک «قه ره چه مه ن» گوتی:

«ئیستا ئیمه ئه تو به ره و ئیعدام ده به یین!؟»

گوتم:

- سه تی ههشتای ئیعدامیم.

دهره جه داره کان، پرخ خه ویان لی که وتبوو، نیزیک نوژی خه وتنان بوو، به سرته گوتی:

«مامه! ئەمن خه لکی شووشه وانم، نام «پاشا» یه، سه لت و ره به نم مال و ملکم نییه، وهره دهستم دهگه ل بدهیه، تفهنگیکی له وانه دهدهم، به جووت خپ دهبن، پیکه وه راده که بین، ئەتۆ به لهد و دنیا دیتووی، ئەمن جحیل و به تاقه تم، وه کورپیک خزمه تت دهکه م، بۆ کوئی ده لپی دهچین».

مات ببووم، فکرم لی ده کرده وه، گه یشتینه قهره چه من، بۆ شپو خواردن دابه زین، دهستیان کردمه وه، له سه ر میتزیک دانیشترین، دهستوری شام درا، پاشا دهگه لم هات دهست به تاو بگه یه نم، ولات به ته واوی تاریک بوو، هه ر دوو به دوو بووین، دهره به ری قاوه خانه که سی لی نه بوو، گوتی:

«ئو ولاته ی به لهدم، وه ک به ری دهستم، ولاته ی خۆمانه، وهره برۆین ئەو مه ئموورانه ش ئەگه ر وه شوپنمان که وتن، ئەوان ده مانچه یان پییه، ئیمه تفهنگ، هه تا رۆژ ده بیته وه ماوه مان هه یه، به عه رزی من بکه، لیتره ره د بین هه لی و امان بۆ هه لناکه ویتته وه.»

هه رچه ندی بیرم ده کرده وه، «پاشا» هه یف بوو، لاو بوو، هه زار هومید و تاره زووی هه بوون، بی گونا ه و بی تاوان له سه ر من دهره دهر ده بوو، ئەو نه یده زانی ژبانی دهره دهری چۆنه، هه رچی کردم، دلّم نه هات، گوتم:

- پاشا، به قسه ت ناکه م، مردن له دهره دهری خۆشتره. هه رچی تکای کرد و هه ولی دا، جواب نه داوه، چووینه وه قاوه خانه، شپومان خوارد، وهری که وتین، ریتگی دریتی تاران ماشینی چه پره ک، ده پیه شدا یه ک دوو جاری به گویدا دام.

چووینه تاران، ته حوبلی ئەوتیان دام، پاشا، چاوی پر ببوون له تاو، به دزی پو لیکم ده گیرفانی ناخنی، خوا حافیزیمان لیک کرد.

شانسم هیتا، دادگای دووه م حوکمه که ی شکاند و کردیه سی سال، سالی ٤٦ له «تالو» گونده که ی خۆمان بووم، رۆژیک «پاشا» م لی وه ژوو که وت، په یانکاری جاده بوو، له میانداو پرسباری کردبوو، هاتبووه

لام، پیک شاد و شوکر بووینه وه)

زۆری هه ول دا بۆ نه هار له لایان بمینمه وه گیر نه بووم.

لای نیوه رۆیه، ده چه وه ماله ی خۆمان، (ئامۆژنم) و (فه وزیه) له وین، به گه رمی به خیره اتیان ده که م، دوا ی مه رگی باوکم که م وابوو به بی خه به ر بیته ماله ی ئیمه، دایکم رووم تی ده کا:

- نازاد، شانست باش نییه، ئەتۆ وه دهره که وتی، فه وزیه و ئامۆژنت به سه ریان کردینه وه، زۆرم هه ول دا منداله کانیش بین، ئامۆژنت خۆمانه خۆمانه ی ده کا، ده فه رمووی چوونه ماله خالیان، به مامتم عه رز کرد، ئەویش فه رمووی: (له فه رمانداری ده عه ده تم.)

مه له ک خانم، له به یان پییه وه دوو جارانت هاتوو له دووی ده لی: (سه رو پیم لیتاوه، ده بی نازاد بیته وئ.)

حیسا بم هاته دهستی، فیتی (مه لی) یه، به یانی له ماله ی ئەوان بووم، چ باس نه بوو، زانیویه فه وزیه لیتره یه، بۆ وه ی نه بیینم، ئەو زیافه ته ی وهری خستوه، سه ریکم راوه شانند:

- ئامۆژنم لیتره بی چۆن ده کری، بی شک مه له ک خانم نه یزانیوه.

دایکم:

- ئامۆژنت ماله خۆبه تی، قهیدی ناکا کورم.

فه وزیه، رهنگیکی هیتا و برد، ئامۆژنم هه لیدایه:

- نازاد گیان خۆ ئیمه عهیره نین، ئەمنیش له میتره دایه خانم نه دیوه، تاوا ئاسوده تر قسان ده که بین.

فه وزیه به ته واوی خۆی رازاندۆته وه، وه ک شازاده یه ک جلویه رگی ده به ر کردوه، نیوه تانجیکی چوکه ی هیندیک لار له سه ر ناوه، گواره و کره مک، تۆق و شامه خت و سه ر پشتینه که ی به ته واوی له چاو ده دا.

لیتوه گوشتنه کانی وه ک ئەتله س سوور کردوون، غه ره و به پۆزه، زیاتر له ته مه نی ده نوینی، ده وری چاوه کانی هه وایه ک بایان کردوه.

(مه لی) ده بگوت: (چاو هه لپزاو) واش نین، ته نانه ت ئەو نه خته باکردنه، له جوانی چاوه کانی دانه شکاندوه، پرن له نیاز، به غه مزه وه جار

جار، خو له سهر مۆبله که ده سوور پینتی، لاقی هاویشتوتته سهر به ک، ماته و چاو له من دهکا:

- بو نافه رموی برۆی، چاو پریت دهبین!

ههزار مانا له قسه کانی دهباری، پرسیاره کانی دوپینتی، سه برتیک ده لیم:

دهرم مه که، چایه کی بیینی باشته.

لهو پۆز و هه وایه دیتته دهر، راسته وه دهبین، ئەدای بۆرژوایی لئ دهباری، دایکم و نامۆژنم، سه بر سه بر قسان ده کهن، دوور له وان له سه ر کانا په دانیشتووم، فهوزیه، دوو چایی جوان له سه ر که شه فیک له دهر گای ئاشپهزخانه دیتته دهر، پیش خوئی سینگی وه دهر ده که وئ، له ره به کی وردی داوه تئ، چایی داده نئ، روو دهن من راده وه ستئ، ئیشاره ی ده کهم له په نام داده نیشئ:

- دهست و چاوت خوئش بی خاتوون!

به دل ئیشاوی چاوم لئ دهکا:

- بهس نیبه چای دهستی مه ده خو به وه.

سه رم داخستوه، کایه به ئیستکانه کهم ده کهم، له سه ره خو:

- من برای چاک نه بم، تو خوشکیکی باش به.

له بنه وه چاوی لئ ده کهم، خه نجه ری لیدهن خوینی نایه، به قه لسییه وه سوور هه لگه راوه.

زهنگی دهرگا لئ دهن، دایه خه یال ده چئ، چی و ناگری، دیتته وه:

- نازادی، کورام ناوی ئەژنۆیان چوون، هه ر له بوئ دهباری، هاتوون له دووت.

به ئەدب، ئیزن له نامۆژنم وهرده گرم، چاو له فهوزیه ده کهم، قه لسی و گله بی و پرای یه ک ده چاویدایه، سه ره رای ئەوانه دهرۆیشتندا، لیوه کانم بو خونچه بی دهکا و سه رتیک له به رانه ردا دهنوینم.

(مه لی) له بهر دهرگا ویستاوه، کراسیکی قه سری، له چکه یه کی ته نک، جووتیک ته قیله، ته وای جلویه رگیه تی، ساده و ساکار، شیرن و روح سووک، سمیلی بۆر بوون، هیچ چه شنه ئارایشیک ده گۆرتیدا نیبه،

بزه به کی شهیتانی له لیوی دهباری:

(ها، ئاغا دهبین سه د جارت بین له دووی.)

- چاوت به رای نادا خه ج و سیامه ندیکی دیکه...

مه ودا نادا قسه کهم ته و او کهم:

(زه مانی خه ج و سیامه ند به سه ر چووه، فه رموو.)

ده چینه ژوور، مه له ک خانم له حه وشه وه به پیرمانه وه دئ:

(یا خودا به خیرتی، سه ر و مال پیشکه شه، میرزا عه ولا پیرتیکه سه ر و

پیتی نارد بووه، قه رار بوو هه مووتان بانگ کهین، وابوو دایه خانم میوانی

هات، به بی تو دلمان نه هات بیخوین، به یانیش له بیرم چوو پیت بلیم،

میرزا عه ولا له میژه چاو پریتته.)

ده دلّه خوئدا ده لیم:

(درۆزنانی ده قور نیم)

مه لی، هه لیدایه:

(دایه سه ر و مال به منه وه ده ده ی به نازاد؟)

مه له ک خانم:

(بیده نگ به کچه تیوه سه رماره.)

دهرگای هاله کهم کرده وه، میرزا عه ولا، دهستی ده دهستم نا، وه پیشم

که و تووه بو وه تاغی په زیرایی:

(یا خودا به خیرتی کاک نازاد، مالّه خوئته حه وجّ به وانه نیبه)

قه ده رتیکه ئەم وه تاغهم نه دیوه، شکلی به ته وای گۆراوه، فه رش و

مۆبله کانی گۆراون، بوئی تازه بی، ههستی ده ولّه مه ندی و تیر و پری له

را ده به دهر ده ولات گه راوه.

وه دیاره میرزا دهستی خوئی وه شان دووه، هه را دهکا:

(مه له ک، ئەسمه ر، مه لی! هه گ راسته وه نه بن، چایه ک، میوه یه ک)

(ئه سمه ر) خانم براژنی مه لی به قه رتاله یه کی قه لاپچن له میوه دیتته

ژووری، به ئەدب سلاو دهکا، میرزا عه ولا ئامازه ی لای من و ته عاروف،

پاشان:

(نازاد گیان! ههرچی ههمانه ئی بابی تویه، بهرهمه تی خودای شاد بی، زۆری حقه له سهر منه، سێ چوار سالیکی پیش وهفاتی حاجی، کاروبارم زۆر له دوا بوو، به تهواوی کهوتبوومه سفته سووری، بهو رۆژگاره ی لهو بانگه بۆ ئهوی تر، سێ چوار قهره و قوته قهرزیان له سهرم بوو، لهوانه بوو چاوم دهزین و ئابرووم بهرن. موخته سهر دهحالی مه رگه مه له و نابوتیدا بووم، رۆژیکێ (حاجی) ئه ی کوره جا حه یف نییه، پیاو ئاوا پیاو نه بی، هاته دووکانی، ههرای چام کرد، گوتی:

(نا، ههتا دهوره مان چۆله، بلێ بزانم بۆ قهرزدار، چهنده قهرزدار؟)

ئاخه ر خودایه چی دهگه ل بلیم، کوره خۆ وهک پیاوی ئیستا نه بوو، به سام بوو، هه مو کهس شه رمی لێ ده کرد، پاشی حاجی میرزا ره حمه تی سابلاغ پیاوی وای به خۆیه وه نه دیبوو.

نازاد، بهو سه ره شیرنه ت، به بی ئه ولولا، وهک مندالیک ترسام، گوتم:

- حاجی حوسین، قهرزداریه کهم هی ئه وهیه، خوری و بهرگنی دوو سالم ده عه مباریدا ماوه ته وه، بازار که ساده و بۆ خۆشت ده زانی زۆره و نیزیکه ی سینه ت هه زار ته ن قهرزدارم.

عه رزی به خزمه تی کوره ئاغای خۆم به کم، سێ و دووی لێ نه کرد، چهکی سینه ده هه زار ته نی نه غدی دامی، خه ریک بوو وه ده رکه وی گوتم: (حاجی، هه وسه له به فرموو چه کیکت بده می، دنیا هه زار مردن و ژینی تیدایه).

فه رمووی: (قه سه ی لێ مه که، هه تبوو، بده وه، نه تبوو گه ردنت خۆش و نازا بی.)

هه ردوو به دوو بووین، خودا نه بی کهس ئاگای لێ نه بوو، خودا و راستان، بازار کراوه، خوری و بهرگن وه قیسه ت کهوت، قهرزی حاجیم به سه ر راستی داوه، ئیستا ش ئه وه ده بیینی، خودا زۆری داوه، جگه له مال و دووکان، ده زمایه و نه غدینه، ئه و رۆژانه مه حموود، ئاپار توو مانیکێ له تاران کپیوه، بۆیه شی کپیوه، ئه گه ر چووینه تاران نه چینه هوتیل، ئه وه مه حموود له بازاری نایه ته وه بۆیه نه هاتۆته خزمه ت. له بهر ئه وه ی سهرم

ئیشاندی، ئه وه ی هه مه، له بابی تو رایه، هه زار سالی دیکه ش هه ر ئی ئه وه، به گومبه زی پیغه مبه ری، خودا به و رۆژه ی نه کا، که موو کووریه کت هه بی، له حاست ئیوه ساحیب مال نیم، هه زار جارم به مه له ک گوتوه:

(دایه خانم، دایکی هه مو مانه، گه وه ی ئیمه یه، نه کا دلێ به نه جینی).

میرزا عه ولا جاریکێ دیش فه رمووی میوه ی کردم:

(قه راره ده گه ل حاجی «غولا محوسین» ی ته وریزی قسان بکه یین، دوو جاری زهنگ بۆ مالی لیداوه، له مال نه بووم، رهنگه ژماره ی دووکانی، ون کردی، ئه تو خه ریک به، دیمه وه خزمه ت).

میرزا عه ولا، وه ده رکه وت، مه له ک خانم، وریای ئه وه ی به باوه شه وه، هاته ژووری، (وریا) زۆر ژیکه له یه، ده گه ل (مه لی) جار جار سه رمان لێ دهن، تازه له ت و په ت قسان ده کا، خیرا خۆی ده باوه شی من هاویشت:

(کاکه نازاد! پووله مه لی گلیا، فوو فوو فوو زیه ئه تانی، پووله مه لی گلیا...)

مه له ک خانم، هه رای (مه لی) کرد:

(وهه کچم ئه و جاسوسه ی به ره ده ری، ئابرووی بردی)

مه لی به غاردان هات، پوو مه تی گولی داوه:

(ئه یه رۆ «وریا» ئه وه چت کوتوه!)

خه ریکه (وریا) م له باوه شی ده زینی، وریا مل نادا، توند ده ستی ده ستۆم کردوه.

(وریا) ی ناده می، په ته ی مه لی خستۆته سه ر ئاوی، مه له ک خانم، چۆته ده ری، چا له (مه لی) ده کم:

- ده ی مه لی! بریا (فه وزیه) هه موو رۆژی هاتبا مالی ئیمه، له خۆرا نایه، ماله مامی خۆیه تی، بۆ پیت ناخۆشه بی؟ بۆ گریاوی؟ مه لی هه ناسه یه کی هه لکیشا:

(بۆیه، بۆیه، بۆیه.)

ئه وه جواب نییه ده مداته وه به لام زۆر له زاری خۆشه، کاتیک قه لس ده بی شیرینتره، بۆ وه ی چاکی قه لس کهم:

- ئامۆژتمووان سى رۆژان له لای ئیتمه دهبن، مامم چۆته سهفه، ئه توش پاش نههار وهره پیکهوه دهچین بۆ مالى ئیتمه.

چاوى زهق کردوون:

(نا، نا، نا، نا)

پاش نههار، خواحافیزی دهکهم، دهچمهوه، ئامۆژنم و فهوزیه رۆیشتوون، دایکم خهوتوو، دایه خهیاڵ نوێژی دهکا، گهیشتمه وهتاغهکهی خۆم، تهلهیفوون زهنگ لێدهدا، (مهلی)یه:

(تازادا! مهشکهدره لهوئیه؟)

قاقا پێدهکهنم:

- ئهوه له په نام دانیشتوو، له وهتاغهکهی من، بیده مێ جوابت داتهوه؟ تهلهیفوونی دانا، چی وای نهگوت، زهنگی ده رگا لێدرا، کردمهوه، (مهلی)یه، رهنگی وهک بههێ زهرده، بێ قسه کردن ههلاته ژووری، گهیشته دیوهکهی من، به دوویدا گهیشتم، بزهیهکی هاتی:

(ئهی کوا؟)

- کێ؟

(ئامۆزات)

- ئه گهر لێره با چت دهکرد؟

(بهو خودایه له ژووری سهریه، پچرپچرم دهکرد)

بریکم جهفهنگ لێدا ههتا بێتهوه حال، دهلی:

(یانی ئهتۆ وا بهغیرهتی، ئهی بۆ دوینی شهوی کوتم هاتوونه سهرم توت بهتاق نهدههات.)

قسهکهی راسته، من و (مهلی) یه کترمان خۆش دهوی، بهلام بهعادهت، نهک غهریزه، لانی کهم ههستی من بهرانبهه بهوی، خۆشهویستییهکی پاک و بێ خهوشه، هه رگیز له هه ددی گالتسه و شوخی واوه نهچوو، من بێ (مهلی) ناژیم، پیم خۆش نییه شوو بکا، نهک بۆ وهی مێرد به من بکا، له بهر ئه وهی لیم جیا نه بێتهوه، ههروا پیکهوه بووین، ههزار شهه و ئاشتیمان پیکهوه کردوو.

خۆم ساز کردوو وه ده رکهوم، (مهلی) و دایه خهیاڵ له ئاشپهزخانه سرتیه یانه، هه سوودی ژیا نی له (مهلی) تال کردوو، ئاکاری، قسهکانی وریا، ههستان و رۆنیشتنی، سرتو خورتی، ده ترسم تووشی نهخۆشی بکا.

(ئولبرخت) دهلی:

(هه سوودی بۆ بنیادهم تاریکترین زیندانه.)

(مهلی) خهریکه به دهستی خۆی دهو زیندانه ئه سیر بێ، شار پر له کور، من ههچم له وان زیاتر نییه، من تا ئیستی نازانم خۆشهویستی، عیشق، ئه وین ههز و ئه و جۆره شتانه بهری چ داریکن، رهنگه ئه و به لایه ی به سه ر ئیمه دا هات شوینه واری شوومی خۆی له سه ر من دانابێ، ئه و شتانه ی مایه ی ژیا نی خه لکی دیکه ن بۆ من پووچن، که متر به جلویه رگم راده گه م، فلان مۆد و فلان ژهنگ ده بییری مندا نییه.

رهنگه زۆریه ی ئه وان ه ی ده ته مه نی مندان، ئاره زووی ماشینیان هه بێ، ماشینی من دوو ساله ده کارێژدا که وتوو، کلیل و کارت و قه باله که ی، ده کومۆده که مدایه، ته نانه ت جاریکم چا و لێ نه کردوو.

من بۆ ده بی و ابم؟! لۆمه ی (مهلی) ده که م، بۆ خۆشم تووشی نه خۆشی روو جیم، مه رگی باوکم زه بریککی کاری بوو، ئیفلیج بوونی دایکم هه ره ها، هه موو که س دایک و باوکی خۆش ده وی، ته نانه ت هه یوان ئه و هه سته ی هه یه، به لام ژیا ن ده بی ئیدامه ی هه بی، ئهی باوکی باوکم کوا؟ ئهی دایکی دایکم چی به سه ره ات؟

من پیم ده قوناخیککی تر ناوه، حیسابم له سه ر ده کری، بۆ ژیا نی شیرین له خۆم تال که م، ئه و مال و داها ته هه موو که س نییه تی، بۆ به خۆشی نه ژیم، وه چاکه هیندیک به خۆم رابگه م، دایکم زۆر جار ده لی:

(رۆله م که مێک به خۆت رابگه، وهک ئه و جحیلانه ی دیکه، تازه نه باوکت ده گه رپته وه، نه من به ناشکوری نه بی هه لده ستمه سه ر پێ.)

هه موو جار پش گو توومه:

- به لێ به چاوان دایه گیان، هه ول ده ده م و ابم.

قه ده ریککی بیانووم، ده رس و ده ور بوو، ئیستا چی؟ به راستی بۆ خۆم

کردۆته مور تازی هیندی! جووکی، دهر ویش، قه له ندهر، ئه وه چ حالیکه ئه من تیبیدام؟ بۆ له ژبان که لک وهر نه گرم، (مه لی) ده زانی چه ز جیبه، بۆ من نه زانم؟ (فهوزیه) ده فکری ژبانی داها تووی دایه، (رهشید)، (ئاوات) و (رهزا) هاوکلاسه کانی خۆم، خه ریکن یه ک یه ک و دوو دوو شایی ده کهن، له منیش ده گێر نه وه، بۆ ئه من چه له وان که منتره، تازه کهس دلم بۆ ناسووتین، ئیدی پیم نالین: (لال بم یا خودا، رهنگی بی بابی گرتووه) تازه وا بلین! من بۆ خۆم پیاو یکم، باوک ههتا سه ر نامین، دلخۆشی دایکم منم، سه ر و روو خۆشم ببین، ئه ویش ده کړیته وه.

نازادا! به هه له چووی، خۆمات کردن به سه، ژبان شیرنه، هه ر چه ند که موکووری تیدایه.

(سه رکار نایب)، (ئه شرف) خانم به م داها ته که مه یانه وه به خۆیان راده گهن، (سه رکار) بۆ ته ختیوونی شادییه کانی په نا بۆ ئاره ق و تریاک ده با، نازانم رهنگه به شیک له که موکووری ژبانی ده په نای ئه وان ده له بیر به ریته وه، هه رچی هه یه زۆر له من به خته وه دتره، هه ر ئه و شه وه له ژیر په رده وه به دزی چاوم لی ده کرد، شوشته ری لیده دا، بۆ تاویک خۆشبوون به شیک له مواجه که ی به خت ده کا.

هه ول ده ده م له کهس نه مینمه وه، وا باشه له قو ناخی لاوه تی که لک وه رگرم، بریا له زانکۆی ورمی دهر چووبام، نی زیکه، له دایکم دوور ناکه ومه وه، ماشینه که شم ده به م، هه موو روژی دیمه وه مالتی، لانی که م هه و تووی دوو سی جار، دایکم په روش نایب.

مامم ده یگوت:
(مه به خه بیام)

راست ده کا، دنیا به خه مان پیک نایه، له سه به ی به یانیرا، په وتی ژبانم ده گۆرم، خه ونه کانیش ده بی گوئی نه ده می، هه ول ده ده م چیدیم نه با ته فکروه، خۆ من گونا هم نییه، با حوسین بم، با سه روان بم، با گوئی گوندا ری دهر نیم، با ژنی جوانی وه ک زه ریم هه بی یا کچی شیرنی وه ک ئیلا هه.

چ خه ون ببینم، چ نه بینم حالی ئه و خه لکه هه ر ئه وه یه، من به توندی دژی حکومه تم، به ته نی چه پێ ده کړی؟ ته نیا ده کړی خراپ نه بم، ئه ویش نیم، ئه گه ر کرا باشیش ده بم، ئه رکی من هه ر ئه وه یه.

من نا هه ر ئه م شاره به تیکرایی بیته ئاگر، بۆلا، به ته نیایی چی له ده س دی، خه لکی ئیران ده بی راسته وه بی، کتی هه یه ئه م رابه رییه ده ده س بگری؟ دوکتۆر موسه دیق به راستی پیاویکی گه وره بوو، ده یه ویست ئیران نه جات دا، چه نده نازادی ده ویست، بریا سه رکه وتیا، هیندیک خۆفرۆش نه یان هیشته خۆ بگری...

گه یشتوومه دوو کانی خۆمان، مامم ده فته ری روژانه ده نووسی، جاری هه تا لای ئیواره ده بی سه برکه م، پاشان فرۆشی روژانه ده ده فته ری کولل و داراییدا بنووسم، فرۆشی ئه مپرومان زۆر، تا قه فرۆشی، تا فرۆشی بۆ ئه م شاره چوکه زۆر و به رچاوه، چه ند جله بووکی نیو شاریش سه رباریه تی.

پیش دوو کان داخستن، کاره کانم ته واو ده که م، مامم زۆر هه ولیه تی بچه م مالتی ئه وان، ئه و روژانه زۆری ئاگا لیمه، چه پکیک پوول به زۆر ده خاته گیرفانم، ده لیم:

- مامه گیان، له مالتیش پوولمان هه یه، چی لی بکه م؟ بی جوابانه وه، سواری ماشین ده بین، به بزه وه ته شه رم لی ده دا:

(رۆله گیان خه رچی که، خۆ من له تو به دهر که سم نییه، کوره کانی خۆم چو کهن، ئه من له به ر ده سه بری و گوئی مۆله تم نییه، «فهوزیه» و ئامۆژنت هه رچی بیانه وی ده یکه ن، ئه تو و براژنم پینخۆری به دۆیه وه ده کهن، هه رزنو له ده ستی هه لئاوه ری، کاکم به ره حمه ت بی روژی ئه وه نده ی ده دا به فه قیر و هه ژاران، هه ر به سه ریشمان داده رزا.

ئه من دایه خه جاله تی تو و دایکتیم، ئه تو ئه وه دیپلۆمته وه رگرت نه متوانی جاریکی سه ر له مه دره سه هه لینم، ده بوو لانی که م مانگی سی چوار جار ان بیمه خزمه ت براژنم، با بم به راستی نه ماوم، ده ستم پێ له و پوول و داها ته ی هه لئاگی ری، کورم ده ستیک به ته نی ته قه ی نایه، کاکم پیاویک نه بوو، شاریک بوو، هه ر بنیاده م یه ک به هه زاره، ئه و وابوو،

چۆرت بوو، ماشیتین حسا بېسو، بۆنی گرانی و هرزانی ده کرد، هرچی هه مانه له ویرایه، فه خری من نه و په شاگردی نوم، کهس مشووری نه و پیاوهی ناییته وه، ناییتستی مابا کۆله کهی ماله که مان ده بوو به زێر.

ئه تۆ یادگاری نه و، ئه من خه جاله تی ئیوه م، بایم نه و خو خنکاندنه م بو ئیوه شه، خوینده واری، دهفته ره کان ده به رده ستی خو تدان، دهفته ری دارایی هه مسو داخل و خه رج و بوون و نه بوونیکه تیدا ده نووسری، ئه تۆ ده زانی من چم کردوو.

نازاد گیان، ناگات له منداله کانم بی، به راستی هه مسو لایه کم بو ناگیر، فه وزیه ده ستی له خویندن هه لگرت نه مزانی، کوره له فه رمانداری رابگره، هه تا سو فی حه سه نی خو مان، چاوه ریتی هه موشوی من، یه کته نی بو خودای چاکه، چ بکه م به مردنی کاکم ئه من سه غیر که و ته وه.

ئه ی ده بهر گۆره کهی مرم، حه یف نییه له دارای ده دنیا یه دا، پیاو ئاوا گه وه نه بی، ئاوا به شعور نه بی، ئاوا به مشوور نه بی، به ره که ت بو، نان و ئاو بو، کوره ده ستی له سه ر به ردی دانا با ده یکرده زیری سوور، کاسی پی جه فه نگ بو، هه زار کهس وه بن قه رزان که و تبا، هه لیده ستانده وه. ئه تۆش کوری نه و پیاوهی، وه ک بای خۆت به، مه جبوورت ناکه م به لام به من ده که ی له خویندن گه ری، وه ره ده گه ل مامی خۆت ده ست ده یه، کوره راوه پووله، ئاخه ر خویندن بو چییه، داده مه زری؟! چه نده ت پوول ده دن؟ هه رچی ده تده نی، ده ئه وه نده ت ده ده می، کوره وه ره لایه کم بو بگره!

بایم نان ده بازاری دایه، جاری وایه قوماش هه وایه ک گران ده بی، یه که و شه و ده بیه حاجیه لار، ئه وه عومری که ده بازاری دام، قه تم نه دی شتی ک هرزان بی، ئیمه بو خو مان شیره که تین، ده چییه قوونده رکان ده لیتی چی؟ وه ره کاری خۆت بکه، وه ره شیرکه تی خۆت هه لسوورینه، ده زمایه قازانج دیتنی، قوماش زه ره ر ناکا، ئه تۆ کوره تاجری، وه ره کاری بابت ره چاوه، ژنیکی جوانی هاوشانی خو مان بینه، ئه و دایکه پیره زه لیله ت هه تا که نگی به ته نی بی.

ئه ری نازاد! پیتم بلتی عه مباره کانی خو مان ت دیوه؟
- مامه گیان زۆر جارم دیون.

له فلاکسی نیو ماشینه که چۆرکی ئاو خو ارده وه و ده ستی پی کرده وه:
- (بابه که م مانگی سی هه زار ته نی ده ده م به (سو فی حه سه ن)ی، رۆژی چوار تام کووتال بو بیتنی، کوره نه و بمری که سی نه مینم وه گیر ناکه وی، بو چه ند چاوم هه یه؟ روحم به رمه ئاسمانی لیم ده دن.

خه لکی شاری چاویان چر داگرتوه، بزانی ئیمه چه نده مان هه یه، ده لیتی میراتی بای ئه وانمان زه وت کردوو، کهس نییه بلتی، نه سل و بنه چه که بیان ده و کاره دا برا وه ته وه، حه قی خو یانه هه یان بی.

ئیمه ده بازا ریدا گه وره بووین، حه یفه نه وه ی فیبری بووم نه یده م به تۆ، ئه من بمرم کی نه و مال و حاله ی به رتوه به ری، (کاوه و که مال)! کوره چاوت له وانه نه بی، ئه من چاوم له تۆ به و که سی دی.

وه ره مامی خۆت ده رسی به ری چوونت پی بلتی، وه ره ته جره به کانم به دوو مانگان فیبری تۆ که م، که یفت دیتنی هه تا هه تایه ش پیکه وه ده بین، کوره نازاد ناشقی قه د و گیپالی تۆ نیم، نیازم پیتته و هه زار کارم پیتته.

بابه که م! فه ره کانت بکه وه، ئه گه ر هه ر هات و خویندت، ده رسی تو جار هت بخوینه، ئه وه ریگای مه یه و برایه وه.

مامم ده ورکی شاری داوه، له زارکی کووچه ی خو مان دایه زان دووم:
(دو عای دایکت له بییر نه چی)

(ئه شرف) خانم، گه ردنی وه ک کیلی له ده رگا وه ده ر خستوو، بلووزیکی ته نگی چه سپاوی، بی قۆلی ده به ردا یه، نیو قه دی باریکتر ده نویتنی، ده مه وی سه ری خو م داخه م و برۆم، ناتوانم، وه ک زنجیر کرابم، بی ئیختیار، سه ر هه لدینمه وه، بزه ی دیتنی:

(سه لام نازاد جان!)

- سلوو.

کووچه چۆله، چرای دار به رقه کان هه لکراون، ئیواره یه کی دره نگه، گه رمه، ده مکراره، مۆله تم نادا:

(له کوئی بوو ئازاد جان!)

- له دووکان بووم.

(سهرکار کیشیکه، مندا تهنی بووم، گوربه ته، ئاجز بووم، چی بیکه م.)

دوو کهس له سهر کووچه ی وهدر ده کهون، خهریکم برۆم:

(ئازاد، شیرین شهیتان، وهره بچین مالی ما.)

- ئاوه دان بی، ئه تۆ وهره بچینه مالی ئیمه، شهرم مه که مالی خۆته.

(وه لالا، نه نه خه ییال نه خۆش بوو، مندا له وی بووم، مه لی دوختوری

هیئا، هالی باشه...)

رانا وه ستم قسه که ی ته واو کا، خۆ ده گه یه نه وه مالی، (مه له ک) خانم له

هاله که دانیشتوه، دایکم نوێژ ده کا، سلاوم له بییر ده چی:

- مه له ک خانم! دایه خه ییال چۆنه؟

(باشه ئازاد گیان، خه وی لی که وتوه، سه ریشه که ی جارانی بوو، دایه

خانم ده یه ویست ته له یفوننت بو بکا، (مه لی) نه یه یشت، دهرزیان لی

داوه، دهرمانی خواردوه، تازه چاوی لیک ناون)

- ئه ی (مه لی) کوانی؟

(له ئاشپه زخانه یه)

ده چمه لای (مه لی):

- ماندوو نه بی خاتوون.

(سلامه ت بی ئاغا.)

- ئه وه تاجین پلاوی ساز ده که ی میرزا باچی؟

سه ری هه لئینا، زمانی دوو قامک دهرکیشاوه:

(ئۆملیتی لیده نیم میرزاغا.)

به جوت پیده که نین، که وچکه که ی له دهستی دهستینم:

- (مه لی)! دایه خه ییال چۆنه؟

پر دهاته که وچکه که ی:

(سوواتندت، ئه وه دهرس نییه، عیلمی ئاشپه زبیه، دایه خه ییال باشه،

ئه تۆ کووچه گهردی خۆت بکه ی به سته.)

چه پۆکیکی پیدا ده دم، تاوه که خه ریک بوو برۆی، گرتیه وه، دهرزیرینی:

(به و خودایه لانه چی به و که وچکه ده سه ر و چاوت، به رده بم، یاللا بو

دهره وه.)

دایکم سلاوی نوێژی داوه ته وه، سلاوی لی ده که م، مه له ک خانم له بنه وه

پیده که نی، روه ی تی ده که م:

- مه له ک خانم بیوره، له تاوی دایه خه ییال سلاوی تۆم له بییر چوو،

دایه گیان چاکی شوکور؟

(چاکم رۆله گیان، زه حمه ته کاغان هه مووی بو مه له ک خانم.)

مه له ک خانم به ده ماغه، به و تاریفه ی دایکم هینده ی دی:

(دایه خانم، «مه لی» به جیبی خۆی، بو خۆشم خزمه تکاری تۆم)

دایکم زۆر نه جیانه ده ست به سینگی به وه ده نی:

(شتی وا مه فهرموو، ئه تۆ خوشکی گه وره می، خودا کورت لی نه ستینی،

رۆله ئازاد، ئه وه ده گه ل مه لی چ کیشه یه کتانه؟)

- دایه گیان چومه یاریده ی، وه دهرم ده نی، له به ر دایکی چ نالیم.

(مه لی) له وێرا هه لیدایه:

(به سه ری تۆ چه پۆکیکی پیدا داوم، له وانه بوو چاوم دهری، به قه وه ت

بووه، پیتی ناوه ستم، بریا هه ر مندال باین.)

دایکم و مه له ک خانم به و قسه یه پیده که نن، مه له ک خانم:

(ره بیی خودا لیکوو نه کا.)

سه بریکی بی هه ست ده چمه لای دایه خه ییال، ئارام خه وتوه پرخه یه کی

نه رمی دی. بی هه ست وه دهر ده که وم.

(مه لی) سفره ی راخستوه، میوه شی داناوه، من هه ر میوه ده خۆم، له

بنه وه لیم مۆر ده بیته وه:

(ده ستاوی مه ت پی ناکه وی! به هی چاو هه لپزاویش نابی، به و خودایه

تۆله ی چه پۆکه که ت لی ده که مه وه، بشمکوژی)

ئیشاره ی ده که م بیده نگ بی، وه بییرم دیتته وه:

– دایه گیان، ناموژنم چی وانهدیت، چی ده فهرموو؟

مهلی قوت دهبی، دایکم پارووه کهی قوت ددها:

هر و، قسهی ژنان چ دهبی، گلهیی دهکرد، دهیگوت: (نازاد میوهی نه خواردووه، به سهری داداوینه وه)

(مهلی) بزهی دیتتی، ئەو هه وایه ی پی خو شه، بو وهی ئەو که یفه ی لی تیکدهم:

– ناموژنم حه قیه تی، بی ئەده بیم کرد، به لام (فهوزیه) خانمی ناموژام ئەوه ندهی، ناجیل و شوکولات دابووم چیگام نه مابوو.

(مهلی) وهک تفهنگی وهگورچووی کهوئ ریکدی، دایکم و مهلهک خانم تیدهگن، چاو له مهلی دهکهم پشووی نایه، موژ ده بیتته وه، دوو به دوو باین وهک مار پتوهی ددهام.

(دایه خه یال) وه خه بهر هاتووه، هه رای من دهکا:

(نازادی ئەوه له کوئ بووی، ئەو هه ندهی نه مابوو دایه خو ت بمری)

دهچمه لای دایه خه یال، دهست له سهر سهری داده نیتیم:

– دایه خه یال چونی؟

به زمان لیبوی تهر دهکا:

(چاکم رۆله، ههر ده بهر به ژن و بالای میوژه رهشکه ی مرم، ره بی

به مه خسوود و مراد بی، رووسووری دنیا و قیامه تی بی، نازی نه شیبوی

ره بی نه مرم تارای سووری به سهر ددهم، نازاد گیان ئەتوو نازانی چی کرد،

ئه تووش لیره بای ههر ئەوهات پی دهکران، کچ نییه، شیره کوره ی دهکا

دهرویشییه، ههر ئەوه ندهی بلتی یهک و دوو دوکتوری له بو هینام.)

(مهلی) هاتوته ژووری:

(دایه خه یال، هیندهم خه حالهت مه که وه، جا چم کردووه، چ خیر بو،

ئه وه ندهم له دهست نه یه.)

دایه خه یال دهستی مهلی توند دهدهستی خو گرتووه:

– ده بهر ئەو په نجه نه خشینانهت مرم، کچی دایه خو تی، هه لالزاده ی،

دایان وه بینه، کچان وه خوازه.

دایکم و مهلهک خانم دینه لای، دایه خه یال له سهر چیگایه که ی دانیشتووه: (له سایه ی سهری ئیوه را، هه له مم لی براوه، یاره بی خوی لیو تیکنه دا.)

(مهلی) سفره ی کوکردۆته وه، قاپ و کهوچکی شوتوون، خو یان ساز کردووه برۆنه وه، هه تا ده رکی خو یان به پریان دهکهم، دهچوونه ژووردا رووم تی دهکا:

(جاری ئەمنو چه پوکیک)

دهگه پانه وه دا، دایکم و دایه خه یال سرته یان دی، سهرم وه دهرده کهوئ، بیدهنگ دهن، بزه بزبانه، وه دیاره خه بهر پریان به دهسته وه یه، دایکم:

(دهی رۆله ئیواری له کوئ بووی.)

کاری ئیواری و قسه کانی مامی بو ده گتیره وه، ته و او گویم بو راده گری، به له قاندنی سهری قسه کانی مام په سه ند دهکا:

(وه لالا دهن رۆله گیان، ناموژنیشته بی په یام نه بوو، وه دیاره به خزمایه تی نیزیکتریش قایلن، فهوزیه ش کچی چاکه، یهک دوو سالییک له تو مندالتره، ههر چه ندی بتهوئ جوان و شیرینه، هه وایهک به ده عیه یه ئەویش ده رچی دی، جاری کچه، منداله، ماله باب دهوله مه نده، نازداره، خو مهش که سی غهیره مان تیدانییه.)

راستیه که ی نازاد، ئەمنیش پیتم خو شه داوه تی تو بیینم، ناره زوومه نه وه م هه بی، ماله که مان زور بیدهنگ و هه لالایه، پیتم خو شه به ناره زووه کانم بگه م جا بمرم، پیری و نه خو شی بهر پریان گرتووم، «بو زستان شهوئ، بو پیران ههوئ»، به کورتی له هه موو لایانه وه فهوزیه بو تو باشه، یانی ئەگه ر دلته دهیگری، بی دلته خو ت مه که، خودای شک ده بهم و ئەتو، رهنکه هه موو که سیش کچت بداتی، ههر قامک هه لینی و داوا بکه ی به سه.

بو دواروژتی، به بوونی مامت و شه ریکه دوو کانی، فهوزیه مه سلته حه ته کوپم دنیا ش پیتی دهوئ، ناموژنت دهیگوت، مامی ده لئی:

«له نازادی به دهر که سم نییه، پاروو له دهستی بکهوئ، بکهو پتته کوشتی، کوره کانم کاوه و که مال چووکهن، مردنیش هینده ی پی ناوی، کتی وه همی

وهی له کاکم ده کرد، جگه له وهی نازادم زور خوش دهوئ، له جیتی کاکمه، به جلوه برگی خوم بوی دهنیرمه مالتی، فهرقی ئه و مالانهش نییه، ئیره نا ئه وئ.»

- دایه گیان! قسه کانت ئاویره ی گویم، ئه گهر ئیزنم ده دهی نهره ی خوشمت پی ده لیم، جاری ده مه وئ بخوینم، به و پییه ژن هینان مانای نییه، ههرچی مامه ئه و پهری ئاغایه تی نواندوه، ده به وئ دست له خویندن هه لگرم، ژن بئیم، له ویش جیا نه به وه، هه قیشی ده ده می، به ته نیایی ئه و کاره قورسه ی پی هه لئاسوورئ، له باری مالتیه وه قسه که ی راسته، من ئه گهر مه به ستم له خویندن پوول په یدا کردن با، ده بوو ههر ئه وه بکه م که مام ده به وئ.

ئاموژنم ده به وئ کچه که ی دامه زری، فه وزیه مه یلی له میترد کردنه، ئه تو ئاره زووی نه وه ده که ی، به لام من ئاشقی خویندن و فییر بوونم.

شتیکی که به داخه وه هیچتان بیرو ویرا نه گه یشتوه، نه خوشی خوینی بنه ماله ی ئیمه یه، ئه گهر ئه تو نه وه ت نه ویستبا، ده کرا، به لام به داخه وه نه وه ی ساغ و سلامه ت له من و فه وزیه وه گیر ناکه وئ، لانی که م دللم له و بابه ته ناحه سیتته وه، ئه گهر ئه وه ی لی ده رکه ی، زور جوانه، زوریش کچی چاکه.

دایکم هه لبه زیه وه:

(ئه وه کئ ده لئ، یانی چی؟)

- دایه گیان، ئه وه عیلم ده لئ، دنیای ئه مرۆ دنیای عیلمه، تاوئ دی به هه ویای دایه خه یال نه بووی، ئیستا زبته ی چاوی دئ و خه ربکه ژن بو من دینئ، ئه رئ دایه خه یال بو هیچ نالیی، ئاخه ئه تو ش دایکی دووه می؟

- ئوه لئاله ی نازادی گیان، ئه من ده و حیلیم و میلمه ی ناگه م، ئه من ئه وه ی به دللم دادئ ههر، ئه وه هم پی قسه سن، به لا له درۆیان دا، ئه توو چوو بووی، میوژه ره شکه ی ده گه ل دایه ی به رئ که یه وه، ههرزی خانم کرد، ئه و راستی بن (مه لبله) ی خومانم پی له هه مان باشتره، ئه وه دلئیشی بو توو ده ترۆقی، ئه تووش سه رم لی مه شپوینه له کم ورده ده غه لیت هه ن،

جا ئیدی خودای حاله، به قورحانی خولای، خوی بۆ یه کی داناون، به لان به و شهرته ی دایه ت پازی بی.

(دایه خه یال) راست و ره وان قسه ی دلئ ده لئ، دایکم به قسه کانی بزهی دیتئ، ده زانی پیچ و په نای تیدا نییه، روو ده دایکم ده که م:

- دایه گیان! ئه گهر ئه تو به راستی پیته خوشه، له بهر دلئ تو ده ست له خویندن هه لده گرم، ههر کچیک ئه تو پیته باشه، ههر چوئیکی ده فه رمووی، واده که م، وهک تو ههر منت هه یه، ئه منیش دنیام له بهر تو پیته خوشه.

دایکم چاوه کانی پر بوون له ئاو، ته کانیکی دا چهره که ی، ئه و لاو لای ماچ کردم:

(نا کوپی من، نامه وئ ئاره زووی تو فیدای مه یلی من بی، خویندنه که ت ته واوکه، ئه وه می قسه ی لی ده که ی، ئه من هه بم و نه بم بو خوت موختاری، وهک دایه خه یال ده لئ، وه لئاله ی ئه منیش «مه لی» م زور خوش ده وئ، ئه ما هه تا چوار سالی دی ئه وه ته کلیف نییه، جاری دیزه به ده رخنه ی پی ده که ی، بزانی قیسمه ت چ ده بی، هه سته برۆ به خه وه ده حیفز و ئه مانی خودایدا بی)

له سه ر جیگا که م ئه مدیو و ئه و دیومه، قسه و باسی رۆژی رابردوو، هه موو میشک و ده ماری داگرتووم، بو ژن هینانیش هه ست ده که م پی مه یل نیم، وهک ئالوگۆرئیک، وهک قوناخیکی دیکه سه رنجم بۆ لای خوئ راده کیشئ، به لام ئاره زووی چوونه زانکو ئامانجی هه ره گه وره ی منه، بییر له خه ونه کانم ناکه مه وه، قه راره گوئی نه ده می، نه حوسینم، نه حه سه ن، نازادم، له سه ی به یانیرا، ره وتی ژیانم ده گۆرم، ژیانیکی نوئ ده س پی ده که م.

کولپیره که ده کوژئیمه وه، که لئیتیک ده ده مه په نجه ره، سیغاریک داده گیرسینم، به ئیشتیا که م که مه مژی لی ده دم، نیوه نه بووه فرتی ده ده مه کووچه، دهنگی گرامه که ی (ئه شرف) خانم دئ، چرای کوژاوه ته وه، ناهید گۆزانی (غروب توی کوهستان) ده لئ، ئه شرف خانم، نه رم نه رم بۆی ده گیرئته وه دهنگی نه رم و دلگیره، خه مباره، به سۆزه و هیند مه زلومانه ی

دهلتي، وهه می گریانی لی ده کهم، دیاره زور دل به غمه، ته نیایی دهر دیکي گرانه، هر نه و شرف خانمی دوی شهوی سه می ده کرد...

نازانم دهنگی گره ما فونه که ورده له کزیه دده یا خو به سه چاواندا زال ده بی، چاوه کانم لیک دندرین:

له ئیداره، له پشت میزه کهم دانیش تووم، سه عاتیکی له شه و لاداره، ده گهل، (زهری) به ته له یفون قسه ده که یین:

- حوسین!

- گیانه.

- شتیکت پی بلیم، رهنکه زورت پی خوش بی.

به په له ده لیم:

- قسه ی تو دایمه خوشن، زو که بلتی بزنام؟

- دایکم و باو کم و شه رام و به همن، نه گهر کوتت چی؟

- خه ویان لی که تووه، ها.

له قاقای پیکه نین ددها:

- نا چونه خویه.

- دهی خوا بیان پاریزی.

دیسان پیده که نی:

- نهی شهیتان! ده مه ویست بزانی ته نیام، به ئانقه ست نه چووم، ماشینه که هه لگره، و ره پرۆین.

هه ناسه ی ساردی بی ده سه لاتی هه لده کیشم، نه وه ش کاره من ده یکم، چی جواب بده مه وه؟! به مینگه مینگ:

- به داخه وه، زور زور به داخه وه، زهری گیان وه ختم نییه.

به دلشکاوای ده لتي:

- من له بهر تو ده گهل بیان نه چووم، ئیداره ی چی؟ به شه و ئیداره!

ده ته له یفوندا ناکری حالی کهم:

- پاشان زهنگت بو لیده ده م، هر نه مشو.

به نابه دلی خوا حافیزی ده کا.

نیگه هبانیکی دیتته ژوور، توند پانییه ی لیک ددها:

- قوریان، زیندان بیان هیناوه.

به سهر حالی ده کهم، باشه، دیسان ته قه ی پانییه، وه دهر ده که وی له خوم قه لسم، نه وه ندهم وه خت نییه ده زگیرانه کهم ببینم، که ی نه وه ره وایه، دلیم شکاند، دهستم شکتی، ئیستا ده گری، نه و چاوه جوانانه ی سوور بوون، ئاخ زهری، نا، مه گری، نازانی چ باسه، من خوم نیم...

به ره و سلول دهرۆم، به غه زه به وه، به رقی و قینه وه، پیاره تی ده له شمدا نییه، ده رگای سلول ده که نه وه، شه پیک له ده رگا ده ده م، به کی زه لام، هیندی گایه که له وییه، دوو نیگه هبان له ولاولاین، نیگای قورسه، چا و نه ترس و قایم، کار ده گهل نه و گایه چه توونه:

- ها! ناوت چیه؟

جواب ناداته وه، ده گورینم:

- ده گهل تو مه، لالی یا کهر؟

جواب نییه، دوو زله ی توندی لی ده ده م، وه خته دهستم بشکتی، پشت دهستم با ده کا، وه ک گریدار راهه ستاوه، وه ک له دیواری بده م، چا و ناتروو کینتی، مته قی له بهر نایه، دهستی نه به سترابا دهی خواردم، کهس له بهر من خو ناگری، نه وه به بای خه یالیدا نایه، روو له نیگه هبان:

- له چی راهه ستاون، تیی هه لده ن.

به هه ردو وکیان وه ری ده گه رینتی، پیتلا قه یه ک له یه کیان ددها، وه ک کتیب ویکتی دینتی، به سهر و به لاق ده وه شینتی، عیلاجی ناکهن. ده چمه یاریده یان، به ته نیشتی له پی ده ست، توند له ئیسکی که پیزی ده ده م، وه ک ته خته دار بشکتی به رده بیته وه، خوین به لووتیدا دیتته خوار، هاوار ناکا، ته نیا بزه یه کی زه هراوی، له دین ده هری ده م، به ده ستیه وه ماومه وه، به قه لسی فرمان ده ده م:

- باتوون فه لاقه، زوو!

یه کیان هه را ده کا، به ده ماغه، نه وی تریان کولی گریانی هه ستاوه، لاقی

دهفهللاقه دهکهن، دهگه لئوئی گریڼوک هه ربه که ی لایه کی دهگرین:
- سه ت کابلی ته واو.

ناگاته په نجا، خوین فیچقه دهکا، تهرکی سلوول شو لاوگه ی به ستووه:
- به سیه تی، لایه بن.

هه ر نیگه هبانه ی قولتیکی دهگرئ، له سه ر ئه ژنو رایدی کیشن، خوین به دلئ پییدا، تک تک دپته خوار، شه پیک له نیوگه لی دهدهم، له قه یه ک به توندی داوی، وه ئه ژنوم دهکه وی، ئیشه که ی جه ه نه م، شه لاره تووسییه تازه که م په لیه کی خوین تی دهکه وی، بو لای زه ری به م شه لاره وه؟!
دهگورینم:

- بیگپنه وه!

له تهرکی خویناوی سلوول فری دهدهن، دهگورینم:

- ته شتیکی ئاو و خوئی، دهی زو!

یه کیان دهگری، ئه وی تر غار دهده، هه ر دووک لاقی دهخوتواوک دهنی، گوریه ک، ناله یه کی بهرق و تین، بیهوش دهکه وی.

ده دلدا به خیلی پی ده به م، پیای و ا به جه رگم نه دیوه، ئامازه دهکه م:

- لایه بن، تا وه هوش نه یه ته وه لاقی ده رمان مه که ن، تینووی بو، ئاو و خوئی ساردی ده نی.

خوم ده ماشینه که م داویم، شه و دره نگه، زه ری چاوه ریمه، پال به گازه وه ده نیم، به ئاخو سورعه ت دهروم، شه قام چوله، شه قامی زه نگه نه یه، په له ی جل گورینمه، پیره پیاییک له پانایی شه قام ده په ریته وه، لاتره ده به ستی، مه سته یا برسییه پاکه تیکی به ده سته وه، وه ک بای سه رسه ر دهروم، تورمز ناگیرئ، ده مه وی ره دبم، وه به ردئ، هه لده دیریتته پیاده ره و، به دلما دی:

(پیره پیای، شه هیید بووی، نه مردبایه ی، سبه ی و دووی، ده بوویه زیندانی سیاسی، هه ر بو خوم ده مکوشتی)

له به ر ده رگای خوم، چاو له پیشی فولیکس دهکه م، که مییک قویاوه، سوپه ره که ی خوار بووه:

(حه یف بو و سوپه ره، ده بی بیگورم!)

دهچمه ژووری، حه مام دهکه م، قه دیفه به شانوه، په یکیکیک ویسکی دهگه ل سه هولا و، قاشتیکی کالباس و خه یارشور، خوم ویشک دهکه مه وه، کاپشین شه لواریک ده به رده که م، حه وتیره که م دهگیرفانم ده نیم، ئو دکلون و که وشه کانم، له به ر ئاوتینه راده وه ستم، ده ستیکی (شاکلیل) دهگیرفانم ده نیم، حه ساومه وه، په له ی دیتنی (زه ری) م زوره، خه ریکم برؤم، ته له یفون زهنگ لیده ده:

- ئه لو.

دهنگیکی ناسکی ژنانه یه، وه زه ری ناچی:

- ئیره ج خان!

- ئه، مه هین نازنازی، پیتم خوش بوو گویم له دهنگت بوو.

- ئیره ج خان، نایه ی سه ریکم لیده ی؟

- نا مه هین، گرفتارم، شه ویکی دی.

- ئیره ج خان، ئه و گه ردنبه نده ی قه ولت دابوو نه گه یی.

- نازنازی ئه و رۆژانه دهگا، کابرای زیرینگه ر نه هاتوته وه.

- ئه ی که لک! درۆزن، قه ولی مه ردان...

- حه تمه ن.

ته له یفون نه که داده نی، پیکه نین گرتوومی:

- به ئیره جم ده ناسی، ئه و ئیره جه هه زار قه ولی وای داوه، سه به ره لالا، هه ر جنده یه ک تووشی بیتم، تو قتیکی، ده ری نه یینی.

ده رده په ریمه ده ری، به لای پیره دا ناگه ریمه وه، به ره و مائی (زه ری) شه قامی خه بیام، ده گه ز واوه ی مائی ئه وان، له قه راخ شه قام رایدی گرم، شاکلیل ده ردینم:

- ده بی خافلنگیری که م.

خه ریکی ده روازه م، ئه گه ر پشتی پیدا نه کرابی، کاریکی نییه، دوو که س به له قه له ق به ره و رووم دین، خو شلوئی ناکه م، زور ئاسایی خه ربیک ده بم، دوور ده که ونه وه، قفل کرتیه کی وردی لی دی، ئه ها، جاریکی دیش، جیره یه کی ویشک، ده کرتیه وه، بی هه ست دهچمه ژوور.

دهرکی سهرسه را دانه خراوه، چرایه کی کهم نور دایسی، به که وشه وه
له سهر په نجه دهرۆم، سربوه میس نایه، وه تاغی خهوی زهری له ته به قه ی
دووه، دهرکه ی پیوه دراوه، گوئی راده گرم، دهنگ نایه، خۆزگه خهوتب،
چرای وه تاغ که دایسی، پشوو ده سینگدا حه پس ده کهم، به ههر دوو
دهستم ده زگیره ی دهرگا ده گرم، بی ئه وه ی بله رزی، له نه کاو ده یکه مه وه،
زه ری له سهر ته خته که ی دمه و پروو خهوتوو.

ده جلی خه ودا، سه د هینده جوانه، وه ک هیلکه ی پاکراو، چی به خۆی
دانه داوه... ده چمه په نا سهری، دمه وه ی ده ست به سهری داهینم، دهستم له
خۆه وه ته خته که ده که وئی، دهرده په ری، ده زیقین، توند ده یگرم:

- زهری! ترسه نوک، منم حوسین!

وه ک میوژۆکه ده له رزی، ده باوه شمدا، ناسره وئی، سپی هه لگه راوه، لیوی
ویشک بوون، کراسیکی ته نکى قولی نه باتی، بسکی دریزی قاوه یی،
وه ک تابلۆیه کی مینیا توژ ده چی...

له پارچه که ی په نای، چۆرکی ئاو ده ده می، سهر ده خاته سهر شانم:

- ئاخ حوسین! ترسام، وه مزانی جندۆکه ی، به کویدا هاتووی، خانه
خراب دهروازهم به کلیل داخستبوو، یانی چی! چۆن شتی وا ده بی،
نهردیوانت پی بوو، حوسین بو خۆتی؟

- زهری مندالی!؟

- قه رار نه بوو زهنگ لیده ی؟

- پیتم وابوو قه لسی، دمه وه یست منه تی تو هه لنه گرم، که یفت دین
قه ت دهرکه م لی مه که وه.

هه روا به سهرلیشیتوای تیم دهروانی:

- چۆن هاتی!؟

- به شاکلیل دهروازهم کرده وه.

- شاکلیل چیه؟

- ئه وه یه، ئه وه له برسان دهرم، چ هه یه بیخۆم؟

راسته وه ده بی، هیندیك هاتوته وه سهره خو، کاپشینه کهم، داویمه سهر
تاغه کاناپه ی ژوروره که، وه تاغ جگه له ته خته که ی ته نیا ئه و کاناپه و
عه سه لیه کی لییه، تا بته وئی خاوین و لۆکسه، بۆنی عه تریکی ژنانه

ده ملا و پینته وه، ده ست ده با جله کانی ده بهر کاته وه توند ده یگرم:
- هه روا جوانتری.

- قه رار بوو بچینه دهری.

- تازه درهنگه، هه رچی هه یه ده یخۆین.

- چ ده لئی ساز ده کهم.

- حازری هه رچی هه یه، زووکه دلّم ده خیلته وه دی.

له ئاشپه زخانه را هه رام لی ده کا:

- کفته ی ساردمان هه یه، گهرمی که مه وه؟

- نا، هه روا به ساردی خۆشتره.

له سهر بلووتیکی چینی، کفته یه کی زه لام دین، دهره ی به سه وزی و
خه یارشۆر رازاندۆته وه، دایده نی:

- ئیسته باهم و کاکم بگه رینه وه ده لئی چی؟

ئه وان له ده ست من چ ده کهن، هه ردووکیان به ده ستیکم.

نانه که مان ده خۆین، پارووه کانی چوکه ن، پتی قسه ی ناگرن:

- حوسین مزگینی!

پارووه کهم قووت ده ده م:

- چ خه بهر؟

- باهم رازییه.

- دیاره رازی ده بی، ئاقله، وه ک ئه و کۆنه توو ده یبیانه بیر ناکاته وه.

- حوسین ئیداره به شه ویش هه یه؟

- زهری گیان، ئه و چۆره ئیدارانه وهخت و بیوهختیان نییه.

- حوسین، ئه منت خۆش ده وئی؟

- خۆشم ناوپی، ده تبه رستم.

- مه رگی من شوغله که ت بگۆره، ئه وه چیه، کاریکی دیکه بکه.

- زهری مندال مه به، پرده کانی پشت سهرم تیکداون، گه رانه وه ناکری،

ده و کاره دا رۆیشتن مانای مردنه.

به دلشکاری پیشده ستییه کان، به ره و ئاشپه زخانه ده با، سهر و پرچی
دریزی له خوار که مه ربه تی، وه ک ماشه ری ئاوریشمی له هه موو رهنگان

دهنوینتی، قاوهیی توند بهسەر هه موواندا زالّه و له بهر خاوینی ترووسکهی دئی، له روانینی تیر نابم، نهختالیککی ئیراد تیدا نیسه، به ته واوی خۆم به به خسته وهر دهزانم، ئاه به له کی چهنده خۆشتاش و مه رمه پیه، به ژن و بالایی وهک سه روی نازه، هه موو گیانم له تاوانی میروولان دهکا، ئاواتم ئانیک باوهشی گه رمیه تی، بۆنی غولووری و پیاوه تی وهک هه لّم له سه رم هه لدهستی، قه راره ئه مشۆ له لای مینمه وه، چاوه رپیم له ئاشپه زخانه بیته در، هه ر ئانیکم به ساعه تیک لی درپژ ده بیته وه، له نه کاو له بهرچاوم، تاوانباری جوانه گا، وهر ده گه رپته زه ری، ده ستم به ستراره، لاق و له ته ری وه بهر کابل ده دا، مچورکم پیدای دئی، به ری پیتی تک تک خوینی پیدای دئی، ده ئاوخویتی هه لده کیشی، هاوار ده که م، ده نگم ده رنایه، چه قوچومه، وه خه به ردیم، نیوه شه وه و چاوه چاوی نابینی.

وهک بسکی به ره زا ده لرزم، ده هۆده که مدا دیم و ده چم، خه ونه که م له بهر چاوه، زه ق و زیندوو، زه ری له وه کچانه جوانتره، له که لینی په نجهره ده روانمه مالی (ئه شرف) خانم، دهنگی گرام نایه، چرا کوژاوه ته وه، ولات بیدهنگه، هه ولّ ده ده م به خه ومه وه، له سه ر جیگا که م شاتلۆره مه، ده سوورپیم و نازانم که ی خه وم لی ده که ویتته وه.

خه یابانی زهنگه نه یه، پزیشکی قانونی له سه ر که لاکی پیره، ده روانی، پۆلیس ده گه ر فانیسا، نوسخه یه کی تازه پیتچراو، چل تمه ن پوول و پیناسه یه کی وه گه ر که وتوو (حه سه ن به قالی)، هیندیک درمان له ده ور و پشتی مه یته که، بلا و بوونه وه، پیریتنیککی نه خۆشی زه رده له، له پشت سه ری ده گری، ده نکه ده نکه حه به کان کوّ ده کاته وه:

(خوایه ئه و به لایه چ بوو به سه رم هات، تازه کی درمانم بوّ ده کپری، حه سه ن ته نیا پشت و په نام بوو)
دیسان وه خه بهر دیم، تاو رمبیک بلیند بووه.

قاوه لّتونه، کاتیک (مه لی) به رپیم ده کا، هه ولّ ده ده م قورس و قايم بیدوینم:

- که میک پتر به ده سه کانت رابگه، سالّ درهنگه، ته واوی که، به و جوّره له زانکوّ ده رناچی.

له ده رچوونی خۆت خاترجه می؟

- گریی له سه ر ده که م، بوّ خۆم ده زانم چۆنم کوّنکوّر داوه.

- له سه ر چی، ئه ری چۆله مه شکینم ده گه لّ ناکه ی؟

- له سه ر دلّخواز، کوا چۆله مه ی مریشک؟

- نه هاری وهره وه، مریشک و چۆله مه له سه ر من.

- ئه گه ر ته نیا مالی خۆتبا، ده هاتمه وه.

قه ت مالی خۆم نابی.

- بوّ وا دلّساردی، ئیشاللا مالی خۆشت ده بی.

- له حاست توّ نامبی، ده نا دلّسارد نیم.

- بوّ له حاست من؟

- ده گه لّ توّ ده می.

به جووته پیده که نین، خواحافیزی لی ده که م، ده رۆم، نیزیکی مالی خۆمان، په نچه رگرییه:

- وه ستا گیان ده کری چاوه له و ماشینه ی من که ی.

- کاکه نازاد، چاوه چی لی بکه م، په نچه ره؟

- نازانم، دوو لاستیکی نیشتۆته سه ر ئه رزی.

ده گه لّم ده که وی، ده رکی کاراژ ده که مه وه، ماشین چوار قامکی توّز له سه ر که وتوو، چاویکی لی ده کا و سه ر راده وه شینتی:

- تازه یه، په یکانی په نجاو چوار، ده ته وی چی لی بکه ی؟

- ده مه وی هه لیکه م.

هیندیککی دیش سه ر باده دا:

- ئەو مالتە، ئەو دەیداتنی نایەتی، ئەو دەیداتنی بۆ دەمری، هەتا پۆمپە بایەکم دینم، چاوە ئاو و پۆنەکە، نابێ پەنچەر بێ، باتریەکە بێشک خالییە، تەلەیفونیک بەکە بۆ سرویس، کورە بابم ماشین دەلێی گۆلە، ئەو بۆ وات لێ کردووە.

- سرویسی بۆ چیبیە، هەر لێرە ناکرێ؟

- کاری من دەکرێ، شارژی باتری و خاوینکردنەو، کاری تۆ نییە، تازە دەبێ باتریشی بۆ بێن، هەلکردن و ئاو و پۆن گۆپین و ئەوانە، ئەو دەمی سوار بوون، جار جارێک کە شەپەک بەو مامە پیرەیی خۆت.

- ماشینی خۆتە.

- رەبی هەزاری وات بێ، شوخیت عەرز دەکەم.

ماشینم بەرێ کردە سرویس، بۆ سبە بەیانی ئامادە دەکەن. لەوێرا، دەچمە سەلمانی دەستیەک بەسەر و گۆتلاکم دادین، دەرومەو مالت، حەمام و جل گۆپین، بەخۆم رادەگەم، دایە خەیاڵ ئاساری نەخۆشی تێدا نییە، گورگی دەخنکیت، دایکم بەکەیفە:

- ئازاد، خەریکی ماشینەکەت بووی؟

- دایە گیان، داومە خاوینی کەنەو.

کەیفخۆشی لە روخساری دەباری:

- چاکت کردووە، ئیدی خەم و خەفەت بەسە، خەریکی خۆت بە، تەمەنی جحیلێ پاتشایەتی، ئەگەر قەدری بزانی، تەنیا ئاگات لە خۆت بێ، روحم لە ماشین تۆقیو، ئیشاللا چ نابێ، لە هەموو هەوران ناباری، مێردەکەمی بردووە، لاقەکانی لە کار خست، ئەتۆی داوم، هەزار جار شوکر.

رەبی خودا بێپاریزی، بەردی سارد و گەرمت و بەر پێ نییە، رەبی بزم بەکزی نەبینم.

تاوێ دی (رەزا) هاتبوو، داوێتەتی، کارتێ بۆ هینابوون، ئیشاللا نەخشەت لێ بێ، زۆر پاراوێ من قەولم پێ نەدا، بەلام کوتوومە:

- ئازاد، دی، برازاوایە، دەبێ پشتینی بووکتی بەستی.

رۆلە گیان! زێر وەشانێ بەکە، هەلپەرە، سەرچۆپی بگرە، جلویەرگت تازە بێ، دیاری و سەوقساتت لە بێر نەچێ، هیندەش دەستت بەپوولێوە نەلەرزێ، دەبێ کەس رەسەرت نەخا، ئیدی مندالیت بەسەرچوو، ئەو دەبێ بزانی هەرچەندی تاریفی تۆ دەکرێ گەز گەز بالا دەکەم.

دایە خەیاڵ ورد ورد سەوزی و هارووی دەجنی:

- مەلی، تاوێ دی دەگوت: (دایم ئیزنم وئ دا، دێمەو تیکوشینو دەگەل جیبەجی دەکەم، بەسەری توو لە بیانویکی دەگەرێ تاوێکی لە لای توو بێ، چ بر تیبگەم مەلێلە خۆن خەیاڵی لێ خرا کردووی، دایمە خەبەری تووی هەن، خۆ نە من نە دایە خانمێ نەندەزانی چت بەسەر ماشینی هیناوە، یەکەو سەحات خۆی گەیاندى، پرسى:

(ئەو هە ئازادی چ لە ماشینی دەکا؟)

جا، گۆتم:

- خۆ بەسەری توو ئاگان لێ نییە، ئەتوو دەلێی بابای حەیارى، پیم بلێ بەکویتندا زانی؟

دەگوت:

(لە پەنجەرەى خۆن را ئاگادار بوومە.)

جا کورانم، بێتوو دایە پیرەى خۆت چ بر تیبگا، ئەو هەویرە ئاوێ زۆر دەبا، مەلێلە، ئیشتیای لەتوو، خاوی وەخیری گێری، بەمن دەکەى، بێتوو کچە مامی خۆت بەدل نەبى، سێ و دووانی لێ مەکە، ئەو هە ژنی مالانە، سووک و چرووک نییە، قوون لیکەوتوو نییە، دەجا دایى و بابیشی چ قسەیان لەسەر نین، ئەو هەى لە قیس خۆت مەدە، زۆریش پیاوانی هەلکەوتوو، نەبیسستوو گۆتلاک و مۆتلاکی بەدوو وەبن، لەبۆ جوانیبەش هەندێک رەشەسمەرە، بەلان لە کەس نامینیتتەو.

دایە خەیاڵ، دەو قسانەدایە، تەلەیفون زەنگ لێدەدا، هەلدەستم:

- یاللا میرزا باجی، ئەو لە کوێ، دایە خەیاڵ غەیبەتی بۆ دانای.

- ئازاد، بەسەری تۆ میوانمان هەیه، کاکم کۆلێکی میوان بەرپۆیە، ئەرێ ئازاد خەریکی ماشینەکەت بووی خۆ نایفرۆشی؟

- نه خیر، کپیری؟
- نه وئلا دهمه وئ بزائم چی لی ده که ی؟
- سواری دهم.
- چاکه چاکه، و هم زانی له کۆلی ده که ی، دهمانه ی بۆ گه پرائی؟
- خهرجی هه یه.
- له خهرجه که ی ناترسم.
- دایه خه یال، هاته سه ر خه ت:
- (پیتی بلتی، به شی له بۆ هه لگرم؟)
- گویم لییه، نه گه ر نانی تی نه کا، زه ره ر نییه.
- گویت له خهرجه که ی ناترسی، نه ی له چی؟
- دایکم قه ده ری که پیتی وایه دهمخۆی.
- نه من بۆ ده تخۆم، سه گ بتخوا.
- پیده که نی:
- نه گه ر دایه خانم یا دایه خه یال به رین، ره نگه رازی بی.
- بۆ خۆت جیبه جیتی ده که ی، بۆ داوه تی ره زا نایه ی؟
- نه مه یان بانگ نه کردوه.
- پیت خۆشه بانگو که ن؟
- که یفی خۆته، نه گه ر ده ته وئ بی دۆ نه بی وا بکه.
- پیت وایه بی دۆ بم؟
- دۆی که لله ته زین ده لیم، نازاد نه وه میوانه کافان هاتن، کارت له بییر نه چی.
- به لتی به چاوان.
- دایه خه یال به ی دیتی:
- ده ی کورم هینده ده لی چی؟
- هیه، ده لی به شم هه لگرتی، نانیشی تی نه کا.
- نه ی به چاوان، له قسه کانی تووشرا وه دیاره، ئاره زووی داوه تیه هه یه،

- وه نییه؟
- به مینگه:
- دایه خه یال، بۆ خۆشت جحیل بووی.
- نه ری وه للاهی بریا نه وئ دهمی دهمردم، ده لین: به قه ر ژالیان گو ت: (له بۆ به دوو سه ران ده ری؟)
- گو تی:
- (له جحیلان چ شت حه یب نین)
- ئای نه میتن، نه وئ دهمی جحیل بووین، هه ر نه وها له خۆوه شه و داوه تن ده گرت: ره ژبه له کن ده گرت، چ شایه ر و مایه ریشن نه بوو، به کییک ده سستی ده بنانگو تییان ده نا، جاری واشبوو شو ان و مو ان شمشالیان له باخه لی راده کیشان.
- نه وئ دهمی له گاوانی نه با، ده ستیان وئ نه ده دام، له بییره به پیخواسیش هه لپه ربوم، کوره چن نه بوو نه، نه که وش ی نالچه دارن هه بوو، نه نه و پانییه بلیندانه، نه و هه موو به ی ت و باوه شن نه بوو، خه لکه که دل ی چاک بوو، پاشی بابم به ره حمه تی خوای چوو، دایم ده سستی منی گرت، هاتینه ماله ئاغای، پیتش گرانییه که، ره ژئی هه زار که س هاتبا، که س نه یده گو ت بۆ کوئ.
- نه گه ر ئاغا شه هید کرا، بی حه ده بی شه نه من خۆم نه ناسیبوو، به لام فه رقی پاک و پیسم ده کردن.
- نازاد گیان، پیم وایه، وه وه ی ده چی برسیت بی، با نه و هه نده ی له سه ر نه رۆم، نه تووش هه سته له دایه خۆت که وی، سفه رکه ی رایه خه، یانی پیت بلیم، هه ر به سه ری توو فیر بی باشه.
- نه ی کویر بم له بۆ پیباوی ده که له که له، کوره خۆ پیباوی ئیسته به ژنی خۆ ناویرن، ده لیتی له شه رگه ی مه حمه شه یان لی قه لماوه.
- دایکم له بنه وه پیده که نی:
- نازاد گیان، خات خه یال بۆ خۆی فیرت ده کا و لۆمه شت ده کا، جا نازانم چۆن ده رده چی.

سفره که ی راست ده که م:

- هەر دووگ لای تیدایه، له ترسی دایه خه یال رهنگه وانهم.

دایه خه یال دیتته سهر سفره که:

- نه توو کوری پیاوانی، قهت له توو به شک نیم، حاجی به رحمت بی، زه می هه لئه ده گرت، بهش به حالی خو، بیری بیری قه تم نه دی ده گه ل دایه خانم شه ره دندوو که بیان بی، یانی دایه خانم له حاست حاجی روحی نه بوو، نه تووش کوری نه و پیاوهی، هندی گل له سهر وین همری تووی، ده بی وه بابی خو ت بچی، ده جا هه سته ده بهرچاوانت مرم که وچکان بینه باکاری بکرینین.

دوای نه هار، چومه وه تاغه که ی خو، په رده ی مالی سهرکار دادراونه وه، وه دیاره که سیان له مال نییه، له ژیر کولیره که راده کشیم، خه دامده گری.

کاله و پیتاوم له پیدایه، شاخیکی به رزی سهر سه وزم ده پیش دایه، ده مه وی وه سهر که وم، به شوین نامانجیک داده گه ریم، وهک ئاوی حه یات بدۆزمه وه، گا به ردی زل زلم دینه سهر ری، گه زیک وه سهر که وم، نیو گه ز ده خلیسکیمه دواوه، ورده خیز خلۆر ده بنه وه.

شاخ رژد و سهخته، زهرد و ماه نه سته مه، کیو دهنگ ده داته وه، کیوه کانی دوور، ده نگدانه وه که ی، دهنگ ده دهنه وه.

پنجه گیای خو رست، له نه ژنو ده دن، تیکانی در لاق و له تهران ده نگین، وهک نووکی ده رزی ژه هراوی به ژانن، پیکولی سیچوکلته و سینسووچیان تیدایه و ئیش و خورووی گه ز گه سکیان هه یه.

چیا هه لدر و نینۆک شکینه، ره وه ز به سام و یاغیبه، تهنگه تهنگی نوژی شیوانه، تارمایی جوړاوجۆر له بهر چاوم ریژه ده رۆن، ده خولیتنه وه و ده سوورین.

تارمایی لینگ باریکی دریژ، به ردی دوو هیندی قورسایی خو یان هه لده گرن، به ردی دوو پووتی، گا به ردی چهنه پووتی، جاله ده که نه خواری، تاویر به ته نیشتمدا، به سهر سهر مدا، ویزه ویزه یانه، قوچه قانی بهن هه لده سوورین، شه ققه ی جیی به رده کانیا، ویزه ی به رده کانیا گویم تازار

ده دا.

ماندووم، هیلاکم، ده بی وچانیک بدهم، له کوئی؟ کوا دینن؟! کوئی هه یه لیتی وه حه سیم؟ پشوویه ک به دلی خو، نه فه سیک هه وای تازاد، په نابه ردیک، به رد نه یگریته وه.

بای دئی، بای سهر سه ری، ره شه با، تو فان، گه رده لول، شه مال، سه بوون، زریان، بارۆژ، باسه ر، سه رما و شهخته.

ناه شنه یه کی تارام، سوژیکی بلاوین، شیبایه کی فینک، له کوین؟ په نایه ک، په سیویک، سوکناییم بیتتی، تارام بگرم، ده میک خوشی، جه میک شادی، به مراد بگه م ته نیا تانیک، ورده ژوانیک و پاشان بمرم.

به نیو ده ریا یه ک ترس و خو فدا، وه سه رده که وم، جالجالوکه، جالجالوکه ی رهش، مار، که ومار، شه مشه مه کویره، کوند، دالاش و سیسارگه که چه له.

ماری سو ججه، کویره مار، دوو پشک، زه رده قویره، سه رمازه له، سه ر ده رناکه م، بایه و تاریکی، تارماییه و ئاشکرا، بالنده و درنده، له ئه رز و هه وای بۆم ده باری، عه جه ب ئاوی حه یاتیک، ژیانی هه تا هه تایه، به م چه شنه ژیان؟!

نانا، هه رگیز، با داگه ریم، ریگام بگویم، ژیان ده مکوژی، ژیانی نه به دی به لای به شوینه وه یه، وه ره ز ده بم، بۆ نه و چه رمه سه ره دریژ که مه وه؟

به ده وری شاخدا ده خولیمه وه، هه ر شاخه و شاخ، رژد نه بی لابه لایه، لاقی راسته م له شم راده گری، لاقی چه په م له رژدایی دایه و له دووم نایه، نه رکیکی نه وتوی نییه، ته نیا چوکی بۆ بنه وینم به سیه تی، له نگه یه ک و چیتر.

به رقه دی شاخه، داره گیوژیک، گه لای رهش و گهش، پر گه لا، تیری تی ناچن، تیکانی ههن، ته ری، تیژ و ئاودارن، ویشک نه بوون، هه لئه قرچاون، درن، زیندوون، سه وز و شینن.

ده چه مه سه ر کانیه کی روون، چوکه، چوچویره، وهک چاوی قرژال، له ژیر داره که، ئاوی حه یات نییه! ئاوه، ئاووونکه هه راش، زیت، هار و

وریای تیدایه.

بی وچان، بی نیوپر، ماندوو نابن و پشوسوار نین.

ئاه، وهچاکه پی دوه ئاوه کیشم، نهختالی وه حسیم، بزاین پاشان چ ده بی، سهر، سهر به نجه دهئاو ده نیم، فینکایی به پیست و ئیسقانم ههست دهکهم وهک ئاو به ئاور دا کرئ.

به خه بهرم، یا خه وتووم، جووتیک کۆتری سپی، له سهر ئاخو چلووکی، داره کهن، سپی سپی وهک کلوی به فر، له شه ققهی شابالان ده دن: (ئازاد!) ئه گهر نستوی ده خه وت بی، ئه گهر به خه بهری گویت لی بی، چاره نووسی تو دوه سه ده به دا هه رایه، له ژیان حالی ده بی، به لام داخ و هه زار داخ، وهختیک به که لکت نایه.

سیلهی چاوم داوه ته کۆتره کان، سپی، ته قله باز، راست و ره وان پڑایی ئاسمان ده برن، بو سهر و بو سهر...

له پر دوو تیری سارده که وان هه رکیان ده پیک، ئه و جار سهر به ره و ژیر، دیسانیش به ته قله، به لام ته قله ی بی هیزی، ته قله ی بی هوشی، ته قله ی مهرگ، به هه ره مه، له ژیر پیتم وه ئه رز ده که ون.

خوینی سوور، ئال و گهش به سهر تووکی سپی و نه رمی سینگدا، یه کیان له ههوا مردوه، یه کیان به حال ماوه، ماوه ده نالین، ده گری، فرمیسیکی ده بینم، ئه نیسه که کانیم گوئ لی ده بی، به حال پشوی دئ، نبوه نبوه گویم له دهنگی ده بی:

- دوه سه ده به دا حالی تو هه ره ئه وه ده بی، ده سه ده ی داها توودا هه ول ده شویتیک به ره و ده ریا بدوژی به وه، ده ریا، ئازاد! ملی لار ده کاته وه.

من ئازاد نیم، (حوسین م)، زه ری، ئیلا هه، مار و دوو پشک له لاق و له ته ریان هالا وه.

هاوار ده که م، یه ک به خووم، به دریتزایی زه مان، به پانایی زه وی، ده نگم ده رنایه، هیتزم نه ماوه، ئیلا هه ده زیقینی:

(ده ده وای*) زه ری ترس له چاوی ده زئ، ده ستم نه به ستراره، به لام

(* وهی بابه.

ناجوو لیمه وه).

له خه و راسته وه ده بم، ته نیا چاره گیکه خه وتووم، ئه لحوکمولیللا، چاره گیک خه و، ئه وه هه موو خه ونه، چۆرپیک ئاو ده خو مه وه، جگه ره یه ک هه لده که م، خه ون له بی ده به مه وه و له فکری خو می ده رداویم.

ته له یفوون زهنگ لی ده ده دا:

- ئه لو، ئازاد!

- به لی، رهزا گیان ئه وه بو و به په له رۆ بیبوی؟

- له بهر حورمه تی دایه خانم بو خو م هاتم، سهر م قاله.

- زور سپاس رهزا گیان، شایی و ژیان نیوت پیروزی، ئه وه بی و هه زاری دی.

به پیکه نینه وه:

- هه ره ئه وه شم پی بگویتزیته وه قایل م.

- رهزا، کارتی سپیت له لا ماوه؟

- ئا، چه ندی ده ته وی بو ت به ری که م.

- بو م به ری مه که، مالی مه لیت له بی نه چی.

- هه تیوه پیسه، هه ره که سی دیبا ده یگوت، له تاوی (مه لی) ئه وه شیت ده بی.

- نا به گیانی رهزا ته نیا عاده تم پی گرتوه.

- ده زانم، خه لک و نازانی.

- رهزا، هه رچی پته وی ده نگ بکه، ده خزه مت دام.

- ئازاد گیان، له سایه ی تو وه چم ناوی، بلیم نه خشه ت لی بی؟

- جارئ نا.

- له به رچی نا، پی ره گا.

- جارئ بزاین ئه تو چ غه له تیکی ده که ی.

- ئازاد گیان، ده مه ویست عه رزت که م هیتدیک زووتر بیی.

- به چاوان، براله هه رچی ده ته وی به رموو.

- کاکه به گیانی تۆ هه موو شتتیک زۆره، کاکم هۆی داوه تهوه، دهی کارت نییه.

- خۆشی تۆ.

چایه کی بۆ خۆم تۆ ده کم، هیندییک خۆ ده خافلینم و زووتر له رۆژان دچمه لای مام، بازاری خۆشه، دووکان پر، سه بریکی:

- مامه گیان! رها داوه تیه تی، ده مه ویست شتتیک پتیه بنیرم، دیمه وه.

نیو گه زه که ی به ده سه ته وه:

- شه ش

ده ست له پتوان هه لده گری:

- ئای، کورپه چابوو، وه بیرت هینامه وه، له ئیمه شیان گیراوه ته وه، تایه کی گه و ره برینج وه رگره، بۆ خۆشت چت ده وی و پرای یه ک بۆیان بنیره.

- ئەمنیش تایه ک قه ند ده نیتم.

- ده ی باشه، سو فی حه سه ن له وانه یه، به کو ئی حه مبالیان داده و به سو فی بس پیته.

کاره کانم وه ری خستوه، رۆژ زوه، به زارکی گوزه ری دا، ده چمه مه ی دانی مه نگوران، یادی مندالی دامده گری، مه ی دان وه ک خۆی نه ماوه، نازانم بۆ پیتم خۆشه هه روه ک خۆی با:

(قه یسه ری نه سو و تابوو، دوو سێ پلیکان له مه ی دان قوولتر بوو، سێ چوارتیکی قوشمه بووین، غار غارین و خۆشارنه وه کیتمان تیدا ده کرد، دوو کانه کان وانه بوون، ته خته ی پیتم دوو کانه کان نه ماون، ئاه چه ند له بهر چاوم زیندوون، وه ک ئیستا بی، میرزا شه متون سه عاتیکی باغه لی ده گیرفانی جلیقه که ی دایه، ته قه ی ئیستکانی به تالی کاک حه بیب ده گوتمدا ده زینگیته وه، عه تری دووکانی سه مه دی ولاتی داگرتوه، چراتوری وه لیزاده، حاجی حوسین، ته ده یون، عیمادی، زارکی به رته نگی بازار شانه چرکه ی وی خستووم.

دووکانی نه سحابی، مام نه حمه دی ئیلاهی، کاک حامید و چه ند کلاو

دروو بۆنی که بابی (حه مه شه ل)، مه ی دانی مه نگوران به ردی تی گیراوه، ریزتیک خمگه ر، ماشه ره به نی ره نگا وره نگ، مه ی دان وه ک خۆی نییه، قوله شه قامتیکی پتیا هاتوه، نه و بۆن و به رامه ی جارن له کو تیه.

پیاهه کان پیروون، هیندیکیان مردوون و مناله کان گه و ره بوون...

ده چمه وه دووکانی مام، تازه ده وری چۆل ده بی، ده فته ره کان ده ست ده ده می، له به ره وه نه گه ر سارد و سه و دایه کیش هه بی ده ده فته ری رۆژانه ی داویم، تا لای ئیواری له لای مام خه ریکم.

تاو په رینتی هه لده ستین، مام:

- دوای تۆ دایکت ته له یفوونی کرد.

مام له بهر چاوی ده بیته مو دیری ده بیستان، رۆژی خه به ری باو کم، نه ویش ئاوه ی ده ست بی کرد. ختیرایه کی لی ده پرسم:

- کاری پیتم بوو؟

ئاساری په ریشانی، ده نگنو و سانیتی که نه هوه ن، له رزینی واژه کان ده زارمدا به رچاوه، مام هه ست ده کا:

- ئە ی بۆ وا تیکچووی، دایکت خه به ری ماشین هه لکرده وه ی تۆی دامی، زۆریش به ده ماغ بوو، نه منیش هه روه تر، وه دیاره ورده به قسه ی مامی خۆت ده که ی، بریا هه موویانت ئاوا جواب دا بامه وه.

دیسان خاترجه م نه بووم:

- هه ر له بهر نه و خه به ره ی قسه ی ده گه ل کردی؟

- ده پیشدا گوتی: (ئازاد له و تیه) پاشان باسی ماشین و نه وانه ی کرد. ئازاد! بۆ وا رچه نی؟! نیگه رانی چی؟ بۆ به مامی خۆت نالیتی؟ ئە من له تۆ به ده ر که س شک نابم، پیتم وایه له باری فکری شه وه هیندییک ئاگامان لیک بی یانی نیزیکتر بینه وه باشتره.

- مامه گیان چ ده فه رمووی، من له حاست تۆ ساحیب سه ر نیم، له کاوه ش چو که ترم، پیچ و په ناشم نییه، راستیه که ی پاش فه وتی بام نه و نیگه رانییه م تی که و توه: خه به ری له نه کاو ته کانم ده دا.

مام هه ناسه یه کی هه لکیشا:

- نا کوپم، نا بابم ئەوهی مەلێ، وا بلیی ئەمنیش پەرۆشی تۆ دەبم، وه دیاره ئەمن بەبابی خۆت نازانی، هەر چەندە پێم ناکهوی، ئەمما بەگومبەزی پیتغەمبەری ئەتۆم زۆر له مندالەکانی خۆم خۆشتر دەوی، پەنگە ئەوان نەبن، مندالی دیکەم بۆ ساز کرێ، ئەگەر خوای نەکرده ئەتۆ نەبی، کاکم له کوئی بێنمەوه، نازادیککی لێ بێ، ئەو دایکە مەزلوومە تۆ دلی له سەرت دەگەرێ، هەلبەت ویستووێهە بزانی له کوئی، ئیشاللا ئەگەر مندالت بوو دەزانی چەندە خۆشەویستە، دلی دایک و باب سەبارەت بەئەولاد چۆنە.

مامم زۆری دلخۆشی دامەوه، زارکی کیفەکە ی کردوه پر بوو له پوول.

- هەلگەر، دەچییه داوەتێ، هەرچەندی دەتەوی.

- پیتویست بێ عەرزت دەکەم.

نیو چاوانی گرژ کرد:

- دەگەل تۆمە درێژ! دەلێم هەلگەر.

بزهیه کم دیتێ و دەلێم:

- مامه گیان دەتەوی منال ژیرکەیه وه؟

قاقایه کی لێده دا:

- نا رۆلەم، پوولە، چ له لای من بێ چ له لای تۆ، له بیرم نەبوو، ماشینەکەت پەخشی تیدا نییه.

قاقا پێدهکەنێ:

- نامەوی ژیرت کەمەوه، دەمەوی پەکت نەکەوی، ئیمەش بانگ کراوین، نامۆژنت و فەوزیەت له بیر نەچی، بەتویان دەسپێرم، پێم وا نییه بۆ خۆم پێم بکرێ، دایه خانمیش پەنگە نەیه.

- ناوەللا مامه گیان، بەلام بەمنی فەرموو دەبێ بچی.

بەزۆری چەپکیکی پوولی درشت دەگیرفانم ئاخنی.

ئەو کاتە ی خوا حافییزیم له مامم دەکرد، کیشە ی داوەتی رەزا بردمی دەبیرەوه:

چ جوابی (مەلی) بدەمەوه؟! دەبێ مامم بەرمە داوەت! تەنانەت ئاگاشم لێیان بێ. (مەلی) دەمخوا! چۆنی پینەکەم؟ زمانم بەپرین چی. له

قەدیمەوه گوتووینانە: (زمان ئامان) خۆ من بەگاز نەگیرابووم خەبەری داوەتی (رەزا) بەمەلی بلییم! تەنانەت کارتێ بۆ وەرگرم. ئەگەر وه دەستیان نەکەوتبێ، دەبێ خیرایهکی تیککی دەمەوه، نەیه باشتره. (مەلی) و (فەوزیه) لهوێ بن، دەشیوێ، وهچاکه بۆ خۆم نەچم! بیانوویکی بێنمەوه، دایکم نەخۆشە، دایه خەیاڵ سەر ئیشە ی گرتووه؟ شتیکی وا، لهوێ نەبم باشتره. لهوانهیه ئابروومان بچی!

دەنگی ئاوات خوودارم دەکا:

- نازادا! چۆنی، چ دەکە ی؟ دیارنی!

- چاکم ئاوات گیان، بۆ خۆت چۆنی! ئەوه له کوئی بووی؟

- چوومە مامی ئیسو، له مال نەبووی، (رەزا) کارتێ مامی میرزا عەولای پێدا ناردم.

له پشتین بەره ژیرم مرد. کارت گەییوه، تازه تیک ناچیتەوه. قەولم بەمام داوه نامۆژنم و ئەوان دەگەل خۆم بەرم، (مەلی) شیت دەبێ!

ئاوات هیندیک بەسەرلێشیاوییهوه چاوم لێ دەکا:

- نازاد چییه! حەبت خواردوو؟!

- نا، شتیکی وا نییه، ژانەسەریکی له نەکاو.

- بتبەمه کن دوکتۆر؟

- نا، چ نییه، بۆ خۆی هیدی دەبێ.

خۆ له دەس ئاوات رزگار دەکەم. سەوزی فرۆش دەنگی لێ بلیند کردوو:

(دەسکە دەسکە، دەسکە ی دوو دەسکە...)

سەر بەر دەدەمەوه بۆ لای مامی خۆمان، پەنجەره ی مامی نایب کراوەتەوه، دەنگی گرام، (غروب توی کوهستان) دە گوتمدا دەزرینگیتەوه، دیمەنی (ئەشرف) شوخی مەزلووم دیتە بەرچاوم. خۆ دەمالمی خۆمان داویم. (وریا) له دوورەوه خۆ دەباوەشم دەخا: (کاکه نازادا! پوولە مەلی، ئەتانێ، ولیا، ولیا، درن درن...) خوین شیرنە، قسە کەل و پەلهکانی وهک قەندن. دەباوەشی دەگرم، ریکی دەکوشم، کاکۆلم دەکیشی.

مهلی به پیرمه وه دئ: -
 وریات خوشدهوئ؟ -
 - جا به تو چی!
 - به خیلی پئی ده به م.
 ده دلّه خۆمدا ده لئیم:
 (ئه گهر ده تزانی ده گه ل کئی ده چمه داوه تی، کارت به وریا نه ده بوو)
 به ره وه هاله که ده رۆم، پیشا و بره م ده داته وه:
 - نازادا! کارته کان گه یشتن، مه منوون، نه تو که ی ده چی؟
 - سبه یینی پاش نه هار.
 - ئیمه ده گه ل کاکم ده چین، یه کتر ده گرینه وه، ئاخری دۆت وه گیر هینا.
 - به هه ویا به، ده ستت ناگرم!
 - نه وه پیاوی ده وئ دهستی مهلی نه گری.
 - نه گهر نه مگرت چ ده که ی؟
 - ده بیینی، گویت ده گه زم، هه تا وه گریان ده که وئ.
 به پیکه نین ده چینه ژوور، (وریا) له په نام رۆنیشتووه، یه ک پشوو قسه ی
 که ل و په ل ده کا:
 (کاکه نازادا، ولیا، پووله مهلی، دایه مه ل مه لک، شایی...)
 (مهلی) په له ی چوونه وه ماله تی، وریا مل نادا، دایکم به که یفه. بۆنی
 که باب ولاتی داگرتووه، وه دیاره دایه خه یال خه ریکه، (مهلی) وریا
 هه لده ستیینی، روو ده دایکم ده کا:
 (دایه خانم له سه ر ئیزنت مه ره خه س ده بین.)
 دایکم کورسییه که ی ده سووریتی:
 - نا کچم، نابئی بچنه وه، میوانی منن، ده گه ل وریا زپیره.
 (مهلی):
 - دایکم چاوه رپیه.
 دایکم:

- ئیستا ته له یفوون بو دایکت ده که م. دایه خه یال خۆی ده کوژی له
 ئیوارتیه گوشتی ده پیوازی گرتووه.
 مهلی:
 - دایه خانم ئه ویتش هه رماله تو به.
 دایکم گه یوه ته لای ته له یفوون:
 - نا (مهلی) گیان، ناچنه وه، نه وه ندهش خۆت شیرن مه که.
 دایکم ژماره ده گری. مهلی چا و له من ده کا و بزهی دیتی. وریا توند
 پالی وه پال من داوه. روو ده (مهلی) ده که م:
 - ده رسه کانت چا و لئ ده که ی؟
 - به لئ، نه گهر ده فه رموی بچم کتیبه کانم بینم؟
 - نا زه حمه تیکی دیکه م هه یه!
 - فه رموو، ده خز مه ت دام.
 - هه سته چایه کی تیکه.
 مهلی به پیکه نینه وه راسته وه ده بی:
 - وه ی له بهر تو!
 - شاگردی وا به پۆزم نه دیوه.
 - وه ستای وا هه ر شاگردی وای ده بی.
 - له وه ی به ملاره ده بی لیباسه کانیشم بو بشوی!
 مهلی له بهر لیبویه وه:
 - کوا خودا نه وه ی ده کا.
 دایکم بزهی دیتی. وه دیاره گوئی لئ بووه.
 (مهلی) چۆته ناشپه زخانه. دایکم روومه تی سوور هه لگه پراون.
 به خته وه ری ده چاوه کانیدا دیارن. رووم تی ده کا:
 - رۆله گیان ئیوارئ چوویه کوئ؟
 - ئیوه خه وتبوون، چوومه دووکانی، مامم سه ری شلووخ بوو،
 ته له یفوونت کردبوو، کارت پیتم بوو؟

- دهمه ویست بلیم زوو بییه وه، برسی ده بی، دۆغره مه بهری دل ناگری
دهنا چ کارم پیته نه بوو.

مه لی که شه فییک چایی به دهسته وه دیتنه ژورری. دایکم ئامازهی لای
وریا دهکا:

- ئەدی کوری من چای ناخواته وه؟

- نا، دایه خانم، چای ناخواته وه. ئەگەر کهس چاوی لی نه بی به
خزمهت قهندی دهگا.

دایکم پیته که نی:

- ئەگەر وایه شیرینی تازه مان ههیه، ههسته له به خچاله که بۆی بیته.
(مه لی) به ره وه به خچال ده روا، دایکم پر به چاو ده روانیته ریگا رۆینه که ی:
(هه ره دیتو پترم خو شده وی. ربه ی خودایه به دلی منی ده گه ل بکه ی.)
چاو له من دهکا، فکری ده خوینمه وه.

دایکم به هه له نه چوو، مه لی کچی چاکه. رۆژ به رۆژ جوانتر ده بی.
دایکم ئاشقی بووه. من ته نیا خووم پی گرتوو. رۆژیک نه بیینم وه ره ی
ده کهم. بۆم پروونه منی خو شده وی. له قسه کانی ئەم دوا بییه ی را باش
تیگه یشتوو. (مه لی) ره فتاری ده گه ل من گۆراوه. قسه کانی مانا دارن. له
حاست فهوزیه هه سوودی ده یگری. دل پیسی له من دهکا. له چاوه کانی زۆر
شت ده خوینمه وه. تا ئیستی دوو جارم پی گوتوو:

(بنه ماله ی ئیمه نه خو شوی خوینی تیدایه، منالی من و فهوزیه ساغ
دهرناچی.)

وه ختییک بۆ خو شوی ئەوه ده زانی، هه سوودی جگه له خو نه خو شکردن چ
ئا کامیکی ده بی. به لام خوی پی دابین نا کری.

ده زانی من فهوزیه م ناوی، سه ره رای ئەوه به دیتنی په رۆشه، قه لسه.
ته نانهت به ناو هینانی زه ره ده لده گه ری.

چایی ده خوینمه وه. مه لی به به زیه تی. وه دیاره شتیکی پییه، له لای
دایکم نایلی. وریا نیسکه نیسکه شیرینی ده خوا، بی ئەوه ی ولات پیس
کا. دایه خه یال له هه وشه را هه را دهکا:

(ئازادی ده بهر دهسته کانت مرم، سفره که ی رایه خه.)

مه لی راسته وه ده بی:

(هه تا شاگرد له وی بی، وه ستا نابی ههستی.)

هیندی بلیی یهک و دوو، سفره ی راده خا، وهک ژنیکی مالداری
به ئەزموون. پاک و خاوین و توندوتۆله.

شیتو ده خوین. دایه خه یال بۆنی رۆن و پیوازی لی دی. چۆله مه شکینم وه
بیر ده که ویتنه وه. چاو ده گتیرم، دایه خه یال شکاندوویه تی. ته له ویزیون
دهنگویاس بلاو ده کاته وه. دایکم ئارامه. ئیشتیای باشه. چه شتییک
دلخو شتی تیدا ده بینم. بۆنی خه م و هه ناسه ورده ورده کهم ده بی.

بیته نگ و ئارام خه ریکی شیتو خواردن، دایه خه یال روو ده مه لی:

- مپۆشه ره شکه! ده بهر ئەوی لیوه نوغانهت مرم، ئەتوو قهول بوو
هه رۆیه وه مالی، ده نا زۆرم هه ز له ده ستاوی تووه.

- دایه خانم ئی زنی نه دام، ده ستت خو ش بی، زۆر چاکت برژاندوو،
هه لده ده می:

- هه یف دایه خه یال چۆله مه که ی شکاندوو.

دایه خه یال قسه کهم ده بری:

- خوای دهکا ئەتوو ده گه ل مه لیله چۆله مه شکینی له سه ره دلخواز ده کهن،
شه رته ئینجار هه مان را گرم.

مه لی:

- پاش شامی داخه ده بینم. چه پۆکه کهم له بیر نه چۆته وه.

- بی منهت بی.

وریا خه و دایگرتوو، شه وه که ی مه لی تیکده دا. هه ستاون برۆن. وریا له
باوهش ده کهم، وه دهر ده که وین. له بهر ده روازی ئیمه (مه لی) کیفه که ی
ده کاته وه، چۆله مه یه کی ده ده سمال کاغه زی پیچاوه، ده ری دینی:

- فه رموو بیشکینین.

ده گه لی ده شکینم:

- له سه ره دلخواز.

هه تا ده رگای خو بان ده گه لیان ده چم. کلیل ده ده رگا ده خا، وریام لی وهرده گری. به نه سپایی دهستم ریکده کوشی. دهستی داغه له بهر چرای دارتیله که چاو له چاوی ده کهم، شوق ده دن. سوور هه لنگه راوه. خوشی و شهرمه زاری ده سیمایدا به دی ده کهم. سه بریک ده لیم:

- لیم نه بر دیه وه!

- به چی؟

- (وریا) م نه دایه دهستی؟ خو نه تگوت له بیرمه!

وهها پهل ده بی له وانیه وریا بهرداته وه. توند ده یگرم، مه لی ده له زری:

- دلخوازه کهت چیه؟

- چه پۆکه کهت پاک.

زمانی ده بهست چوو، به زوری ده لی:

- هه نه ونده؟

- من پیاوی سه لاهه تم.

به م شه وه ناکری چیدی راوه ستین. قسه ی نه گوتراوی زور پییه.

بزه ی دیتی:

- خوا حافیز نازاد، چاکت چه پۆکه کهت پاک کرد.

- هۆشت به ده رسه کانتیه وه بی.

- باشه سبه ی زوو وه ره.

دایکم خه ریکی نوێژانه. دایه خه یال له ناشپه زخانه خه ته ی دی.

ده چمه دیوه که ی خو م. هه وا گه رمه، وه ک دیم کرابی. دهس ده ده مه رۆمانیک. دهنگی موسیقای مالی سه رکار، ده مباته لای په نجه ره:

(ناه سه رکار به خته وه ره، به که یفه، خو ی ده گه ل زه مان ریکه خستوو، به که مبهش رازییه، نه وه ی ده لی: «دهم خه نیمه ته» ته نیا بۆ سه رکاره). له پشت گنج و لۆنجی په رده، وه ک تارمایی دیارن. پیکه وه سه ما ده که ن. شه وی میوانسه رای ورمی، خه ونه که م وه بیر دیتیه وه. مالی سه رکار، ئاسایییه، ساکاره. نه ما پره له شادی. خوشی بۆ سه رکار، به خو فریودانیش بی خوشه. بیرى ناخوش لاده با.

گرام به ک به شوین یه کدا، ده وری ده گوری.

هه وای جو راو جو ر، ناههنگی شاد، بن بزۆکه، مه قام، هه لپه رکی، سه رکار ده چیتته سه ر مه نقه لیه که.

(ناهید) نۆره ی دی، (غروب توی کوهستان) نه شرف ده گه لی ده لی. دلگه ر، خه مباره، خه میکی هه زاوی، به سۆز.

هاودهنگی نه شرف شتیکی دیکه یه، هه ستیکی تره، وه ک ناماژهی بیره وه ریه کی کۆن، پر پر له ناکامی و نیاز، هانه ی هه ناسه ی به سۆز دیاره. ناله یه، گمه ی خه ونی نه و شه وه، کۆتری خه ونه که، کۆتری سپی سینگ به فرین...

نه گه ر تاریکی شه و نه با، دوور نه بوو فرمیسیکی قه تیس ماوی سه ر گۆنای ببینم. شه ویکی پر له ره مز و رازه، سیحره، نه فسوونه. ده کاتیکی که م، ماوه یه کی کورت، ئانیک، دوو چه شنه ژبان له ژیر بانیک ده بینم. سه رکار بۆ ساتیک خوشی په نا بۆ مه ی و مه نقه لی ده با.

نه شرف، ته نیا به رواله ت به که یفه. شاد نییه، شاد ده نوینی. به شوین رواله تی خوشی خه میکی قوول دی. به دلی پر خوینه وه نه شه ی سه رکار ده بزتیوی.

به ستن و کرانه وه یه ک دایه به سه ر ژباندا حاکمه، سه رما و گه رما، خوشی و ده رد، شل و توند و خه م و ناههنگ و سه ما...

ماوه یه ک ده و خه یال و روانینه دام. له نه کاو به خو داده شکیمه وه. دهس ده ده مه وه رۆمانه که. دایه خه یال به نه سپایی دیتیه ژوور:

- من له لام وابوو ههوت جه مت خه و کردوون!

- ده مزانی دیتیه لای من، خو م خافلاند.

چرای مالی سه رکار کوزاوه ته وه. چرایه کی که م شوق هه لکاره وه. دهنگی گرام دی و نایه.

ده گه ل دایه خه یال هه ریه که ی له لایه ک راکشاوین، به سرته ده لی:

- نازادی! ده لیم نه و ده مه ی مه لیلته به ری کردوه، چ قسه و نه کردن؟

- قسه ی چۆن؟

سه ریکم لی راده وشینی:

- ئەیبی قسهی ده قسه، هه رکوو عه زه بن، قسه و مسه ی ده جحیلان، ئەو هانه.

- هه ر باسی ده رس و ده وران بوو.

- ئەیبی کوپه ده وه لای نیوه لای نی، دوا زده حیلمی خۆت له بو وەرگرتوو، مه لیله ی به سته زمان ئەوه ده لی له بو ت ده ترۆقی.

- دایه خه یال چت لی وه شارم، چ ده خۆدا شک نابه م، نامه وی ژن بینم. به هه وای مندالی ده روانه مه لی.

- ئەیبی ئەوه ده لیبی چی! ئەتوو ده سته خوشکی مه لی، کوپه حه یبی بکه. ده رویش (حه لی) هه ر وه کی توو ده بوو. ئای بریبا به بری خوای هه ر به کچۆله یی مرده بام. هه رچه ندی ئەو حه یامم وه بییر ده که ونه وه، نیویک له حه مره که م ده بی.

- دایه خه یال ده رویش (عه لی) کی بوو؟

- که سوکارم له وه هه ی گه ری، هه روا به زارم داها ت.

دایه خه یال بیتده نگ بووه، دنیا یه ک حه ز و داخازم ده ناوی ده رویش (عه لی) دا دیت. وه ک ئەم ناوه ده پنچ و بناوانی ژبانی دایه خه یالدا ریشه ی دا کوتا بی. ئەوه ند به غوره تی ئەم ناوه ی گوت یا چاکتره بلیم ئەم ناوه ی سووتاند، شکم په ریبه سه مه سه له که. هه ر وا بیتده نگه، پی م گونا هه بیتده نگه یه که ی بشکینم. وه وه ی ده چی ده قوولایی بی ره وه ریبه کدا بی.

هه لپه شتبا سووک ده بوو، رووی تی ده که مه وه:

- دایه خه یال!

- گیانی دایه.

- منت خۆش ده وی؟

- ئەی له منت نه که ون، ئەوه هه پرسیا ری ده وی؟! کوپه رۆله دنیا ی روونم له بهر توو پیخۆشن.

- ئەگه ر وایه، باسی ده رویش (عه لی) م له سه ررا بو و گه یه.

نازاد گیان، کای کۆن به باکردن چ سه مه ری نین. ده لئین:

به فر به ئاله کۆکی گوت:

(ئاله کۆکه ی پرچه، چۆرچۆره م که وته بنه)

(چ بکه م له و مال و ژنه)

- دایه گیان خۆ تو دایکی منی، شه و شه ونخوونیت له سه ر کیشاوم ئەو نه قلله ی بو ده دلته دا راده گری. به لئین بوو هه موو شه وی نه قللیکم بو و گه یی، ئەگه ر به سه رهاتی خۆت بی چ نه قللیک له وه خۆشتره.

هیندیک ده مینگی نی، پاشان:

(- نازاد گیان! گه وره بووی شه رمیت لی ده که م، به لان کورته یه کت له بو ده گه یه مه وه.

ئەو ساله ی ئاغا شه هید کرا، خه لکی شاری هه لاتن بو هه نده ران کوپه کانی ئاغا ی به دیل گیان، شار بی چاوسوور مایه وه. من و دایکم هیلانه که مان شیا، چوینه وه لای مامی دایه م له «سوئاسی» له ویتده ری گیرسایه وه. کوپه ر به ی تووکی سه ر ئەژنۆبانت سپی بن، به لان حومری درێژ پر ن له به لا و مسه وه ده، بریبا به بری خوا هه ر ئەوی ده می مرده بام.

ئای چم دی و چم به سه رهات. خوای هه لئاگری له مالی ئاغا ش وه کی ئیره له بو م باش بوون. له و چوار میترده ش که خوا به قیسه مه تی کردم، هه ر ده مایه کی زیز بووبام یا تالووق کرابام هه ر ده چومه وه ماله ئاغا ی سالار.

قه تیان به چا و دانه دامه وه. که س نه یگوت ژنه تیوه خۆ توو به ره هه لیبته نی حه یا بکه یا ئەوانه. بییر بییر که س بتوانی به چاوم داداته وه، یا بلتی پشتی چاوانت برۆن. هه تا گه راپمه وه مالی، ئاغا ی سالار ده یفه رموو:

«خه یال ئیره هه ر مالی ئاغا یه، هه رچه ند چوکه بوته وه به لان به شت

پیوه ی هه یه. ئیره هه ر مالی بابی تووه، سه د سالی لیره وه مینی کار بکه ی و نه که ی که س حه قی تووی نییه.»

میردی تاخیریم خوای له بو خۆی برده وه، ها تمه لای دایت ئەتوو تازه ببووی. ئولفه تیم به توو گرت، ئیدی وازم له میردکردن هینا. نازاد گیان به سه ره ی توو گوتوویانه: «هه وه ل ته خت و هه وه ل به خت». هه رچه ندی ده رویش «حه لی» م وه بییر دیته وه روح له جیبه کی گه لی سه خته و نایه ته

دهری، هه موو جارئ کراسیک گوشت کهم ده کهم.
سی چوار سالیکی ده بوو، ده گهل دایه له «سوتناس» ی بووین. به خوئدا
هاتبووم، هه تیبو مه تیو ده وره یان ده دام. به لا له درویان دا بو خوشم کهم
که مه گهرم داده هاتم.

پیتم سهیره نه توو ده لیتی چم ده باران دانین، حیسانی عه زه ب وه ک سوئی
وایه، کوره پروام پی ده که ی شه مچهی پی هه لده بن.

ده رویش «هه لی» بگپ بو، لبادی ده کردن، خه لکی ئیره بوو. جار جار
وه در ده که وته نه و دپانه. سالیکی هاته مائی مامی دایه م، لبادی له بو
ده گپراین، قسه ی خوش بوون، هه ندیک کورته بالا بوو، به لان چه ندی
بته وی ئاقل بوو، تی نه ده ما، هه ندی سه د پیاوانی ده زانی، نه قل و
نه زیله ی ده خوش خوشی ده گوتن. به لا له درویان دا، ده دلدا جه زم لی
ده کرد، خوی هه لئاگرئ چاوحیز و سووک و چرووک نه بوو. چ خوی تی
نه ده گه یاندم، وه م ده زانی ژن و منی هه یه. لانی که م گراوی و شتی نه وه ی
هه ن.

روژتیکی له لایه کی نیو مائی، لبادیکی چوکه ی رایه خستبوو، له
به رگنی سپی ورده ورده دهینه خشانند، دار و گولی له بو ساز ده کرد، ئای
دونبیای پی نه مه گ، هه تا گلله بانی چاوانم ده که ن له بیرم ناچته وه، به نار
نار گورانی ده گوتن. زورتری ورده مه قام بوون، به کیانم زور به دل بوو،
ده یگوت:

له مال دانیشتبووم خه یالی له سه ری دام.

ئیشقی بالای جوانت نه ری نازه نین، نه ی قه ده م خیر، جیبه جی له دلی
دام

نه ی جیبه جی له دلی دام.

به چه ندی ئای به چه ندی، خری له باغی ورمی

چ بکه م بو برینجی سه دری نه ری نازه نین نه ی قه ده م خیر لیمان میوانه
نهرمی)

نه وه ی گوت، چاویکی کربارانه ی له من کرد، هه ناسه یه کی هه لکیتشا،

که سن له کن نه بوو، هه ر دوو به دوو له نیو ماله که بووین، نه من هه ویرم
ده شتیلا. لکه سوزانیم هاویتبو نه ستوم، سه رم ده گیتزه هات، زانیم
نه وه یانی له بو من گوت. ئاورم ده هه ناوی به ربوون.

به سه ری توو وه های کار له جه رگ و دلانم کرد: خوشه وه نه بی. ئیدی هه یا
و مه یام ده گهل کهویه به فری نیساران چوونه وه گوتم:

- نه ری ده رویش وا به غوریه تی ده لوزیه وه، خوی پیتم نه گری خه یالی
مائی له سه ری داوی.

هه ناسه یه کی هه لکیتشا، وه هاشی هه لکیتشا بینی پی خوارده وه، گوتی:
«ماله بابم جا مائی چی! سه لت و ره به نم.»

ئیدی سه ری زبانی خوم گه ست، ده دلدا گوتم:

«وه دیاره ده رویش هه ر به حه ده به، له رووی هه لئا یه، ده نا نه ویش
سووتاوه، وه چاکه دنی ده م، بزائم چی ده دلی دایه» گوتم:

«ده رویش نه وه هه وایه م زور به دل بوو، ره حه مه ت له دای و بابانت
هه ندیکی دیکه شی بلتی.»

دار و گولتیکی جوانی له نیوه راستی لباده که بنیاد نابوو، ورده ورده
ده یته پانده وه گوتی:

«پیتم خوشه هه ر ده مایه کی بته وی نه وه هه وایه ت بو بلیم؟»

گوتم:

- نه یی، جا کوپر چی ده وین، دوو چاوی ساخ.

بزه یه کی هاته سه ر لیوان، له بنه وه چاوم لی کرد، جار جار سیله ی چاوم
ده دایه، نه ی کوپر بم: وه ک هه ر ئیستا بی، روومه تی هه وایه ک سوور
بیوون، نیوچاوانی ئاره قه یه کی وردی لی نیشتبوو، زور به شه رمه وه گوتی:

«نه ری خه یال! بو نایه ی پیکه وه ریکه وین، چش خیری ناکا.»

ده نگی ده له رزی، به پیاوه کی نه ترسم نه ده دی. جار جاریش ده تگوت:

«شه رمیونه» خوم ده خواره بایان ده گرت، وه ک چی لی حالی نه بووبم:

- یانی ده فه رموی به دووی یه کدا غار ده یین؟

هه ندیک پیکه نی، گوتی:

«رهبهک ناکهوین، وه یهک دهکوهین».

بهناشکرایبی درۆم دهکردن، دهمهویست ئهویش وهکی من شهرمی بشکتی،
گوتم:

- ئهتوو بهلای خوویهوه دهرویشی، تۆبهکاری، ئهدی چ له دهزنوئێژی
دهکهی، دهزنوئێژت دهشکتی، وهنبیه؟!
گوتهی:

«دهرویش نیم، تۆبهکاریش نیم، ئهواوه له بابم را بهمن گهییوه،
هیندهش خو ههتله مهکه، ئهگهر قایلی دیمه سه بهرهی؟»
کردمهوه گالتهکهی دهخۆم:

- بییه سه لبادی ههیی نییه، بهلان بهر هه نانا. ئهتوو نهتیستوه
دهلین:

«بهر فوو له قوونێ پیاوان دهکا.»

شهرم و مهومی شکابوون، قاقا پیدهکهنی و دهکۆلی، گوتهی:

«خهیاڵ نهمدهزانی ئهوها قسهخۆشی، ههتا کهسن له لای نییه با پیت
بلیتم، ئهگهر رازی دیمه خوازیبیتی.»

چاوێکم بهحهزهوه لی کرد، سینگم لهبۆ لهراوند و گوتم:

- ئهتوو ناهومیادت کردم، ئهویش له رتیه.

گۆشهیهکی چاوم دایه، وهها بهدهماخ بوو، وهوهی دهچوو شاگهشکه بی،
گوتهی:

«کوا ناهومیاتم کردوی؟»

بهزهوه گوتم:

«ئهوهه نییه دهلێتی: «دهرویش نیم، تۆبه نهکردوون»

ئهگهر وایی، زهرگ و شتی وههاشت نین، ئوو وهلاهی دهستم ده
ههوییدا نهیان بهچهپۆکانم دهکوشتی.

ئای نازاد گیان! دنیای هه جحیلی تیدان. سه د بری هه ئهوی دهمی
دهستم دهسوینهی دابوو دهمردم. جا له بۆیه پیت دهلیم شهو و رۆژ مهلیلهی
سوور و سهپان له پهناته خوی پیم نهگری بی مهیلیش نییه، ههتهوها

به رهه لداي مه که .

کورانم جحیلی هه چهنگه فلیقهی خوشن، تهمن هه کلاو سوورانیته،
ههتا چاوان له سه ریهک داده نیی و چاوان هه ل دینییه وه تهواو ده بی).

دایه خهیاڵ چۆته وه سه فه ری لای. بی په نا و په سیو قسان دهکا، شهرم
لی ناکا، بهئاوه دانیشم نازانی، وهک سه رم پیته نه بی. سه ره ل دینی:

- دهرویش (هلی) نهیهیشت چیدی بلیتم، دهستم هه روا ده هه ویره که
دابوو، وهک بزوت هه لی کوتا سه رم، خو ی گه یاندمی، به په له ئه ولا و لای
ماچ کردم.

دهو جهنگه دا، جیره ی چه پهری نیو مالتی هات، دایکم بوو، هه رکن
خه جلاين، دایکم رۆ هاته تیرۆکه که، به هه موو هیزی خو ی یه کی له نیو
شانی دهرویش راکیشا. دهرویش ده ره پهریه هه وشه، دایکم ده من به ربوو.

دوو سی تیرۆکی له لا ته ریگه م دا، هاواری لی بلیند کردم:

(دایه مه مکۆزه، چ بکه م دهستم به هه ویره وه گیرابوو.)

دایکم ئیمانی لی هار ببوو:

- هه وه ل جارته، نۆبه خشت بی، وه لا هی جارێکی که ببینمه وه هه تیو
مه تیوت پی هه لا رۆچکین خوی هاوار. چه تیوه سووک و چروو که
سه به ره لا، ئه گهر دایکی درۆیانی نه گاهه ده با بتخواری.

گوتم:

- ئهتوو رانه وه ستای، کابرای گۆرینت کوشت، له ترسانت هه ول بوو،
ده نا فه قیره قسه ی پی بوون.

- قسه ی چی؟

- قسه ی قسه، ده یگوت:

(دیمه سه به ره ی)

دایکم هه ندیک ئه هوه ن بۆه، هه ستام سوینه هه ویرم داپۆشی، وه لام نا
هه لتی، به دلێ خو ی به سه رم رۆیی، شیتلامی و سه رکۆنه ی کردم.

سه برێکی وه ده رکه وتم، دهرویش له هه رزی خوی دیار نه بوو، ئاوێکم
به دهستم دا کرد، یهک دوو مستم به سه ر و چاوان هه لپه رژاند. نه بام پیدایا

هاتبوو نه بۆران، ئەوی دەمگوت نەمدەگوتەو.

تازە دایکم لەبەر نانی رۆنیشتبوو، دەرویش سەرئیککی دە ژووری نا. دایکم گوتی:

(وهره وهره رۆنیشه وا بەحەدەب مەبە.)

دەرویش بەئەسپایی هاتە ژووری، لە قوون تەندوووری رۆنیشت:

(دایه خەجی مالتە دەستت قورسە!)

دایم بزەیهکی فیتلاوی هاتی:

- دەستم شکێ، دەبوو لە کارژەلەئە سەرتی دەم، وە پشتیت کەوت، چ نەبوو، هەتیو سەیه، با کورەکان بێنەو دەلیم سەت پێو نین، وەرە نەکی گەرم هەلگرە با تیشووی قیامەتیت بی.

خێراپەکی لە بن هەرزالتی هیندیکم رۆنی کەرە هینا، دەگەڵ دوو نانی گەرم هەلمیشاوت، کردمە هەرمیشک و لە پیش دەرویشم رۆ نا. دایم چاوەکی لێ کردم و گوتی:

(ئەتوو وای بەخێوکی بەخوای تیرۆکی دیشی وئ دەکەون)

دەرویش رووی دە دایکم کرد:

(دایه خەجی! ئەگەر خەیاڵم دەیهی گەردنت نازا دەکەم)

دایکم لە خوشیان یەک دوو نانی نیو سوت کرد، لەبەر لێوێو:

(خەیاڵ قەرەواشی تووێه. بزانی قیسەت چ دەبی. خزم و قەومن هەیه، مامم، ئامۆزاکانم. خوای نووسیبی دەبی. بەلان رۆلەم دەرویش ئەتوو دنیات دیو، هەندەران چووی، وەک سەئ پێ سووتاو چ جێ نەماو نەچی، هەلمەکوته سەر کچۆلان، کورە خراب دەبینی. بەلای خوێو تۆبەت کردوون.

ئەتوو وای دانێ بەجیی من مامم با، ئامۆزاکانم بان، کورە سەیان پێو دەنای، نیتفەکیان دەبری، بەچەقوتیان دەگەڵ دەکردی، ئەو لە بۆ هۆشت بەسەر خوێو نین!؟)

دەرویش سەری دەبەر خۆ نابوو. دایکم دەستی پێ کردو:

(دەنا ئەتوو بەکچی من قایل بی، ویت دەدەم، ئەی وەکیی دەدەم؟ خۆتوو

سووک و چرووک نەبووی، حیز و دز نەبووی، ئەمن بەتەمابووم نوێتیت لە پشتەو بەکم، حەمرت نەمینی تاوی دی سەت لە پشتەو نە دەژیا. ئەوها لە خۆت مەکە، لیتپرسینەوێ دەبی، ئەدی کورانم! دەرویش غیرەتییکی هینا بەرخۆی:

(دایه خەجی هیندەم مەشیلە، بۆ خۆشت جحیل بووی. کارەکە وا هات ئەمن و خەیاڵ دوو بەدوو بووین. موختەسەر پێم کۆت. ئەویش دیار بوو بێ مەیل نییە. ئەمن دەپیشدا ناشقی ژن چاکی تۆ بووم. خەیاڵم لەبەر تۆ دەوی. هەر بۆ خۆشت عەرزی مامت بکە. ئەمن خۆم پێ بەرێ دەچی. کاسبی دەکەم، سەلت و رەبەنم، سۆرە و تۆرەم نییە. ئەوەندەشم لێ مۆر مەبەو. خودا پاروو نانیکی داو. وەتاغیکم لە گەرەکی باغی سیسەئ بەکرێ گرتوو، دەیکەم بەدوو. ئەتۆش دەبەینە لای خۆمان. دایکی منیش بە. خۆ بەردم بەکابەئ دانەداو. دەستم رادەگرم بەسەریدا برۆی.)

دایکم لە شلیهئ دا:

(ئەگەر ئەوهاپە کورانم دەرویش حەلی ئەدی دراویک، شتیک متیک چت بەدەستەو هەیه پێی وەگوتیزی یا هەر بەرانکەو مەمۆم لە بۆ دەلتی!؟)

دەرویش گوتی:

(بیت و بیانووم لێ نەگرن هەمە، پێم دەگوتیزیتەو. ئەمما ئەگەر شیرایی و خوتین و ئەوانەتان بوئ وەللاهی پێم نادری)

نازاد گیان! دایه خۆت دەبەر مری، دەلتین:

(زۆر گوتن قورئان خۆشە) وەللاهی ئەویش پێم وایه خۆش نییە وەباشە هیندەئ نەرتیسم. دایم بەمامی راگەیاندا بەلان مامە وە تەماح کەوت، گوتبووی دوو کوری بێ ژن و مالم هەن، خەیاڵی بەژن نەبێ نادەم.

چاون کرد ئەو هە جیبەجی نابی. دەرویش چ کەسی نین ژن بەژنەئ پێ بکا. دەجیا واش دەسپۆبو نەبوو بەدراوان بیانخنکیتنی. فکر فکر چ کەردەن، قەرارن دانا، شەوکی بیتە قەراخ دیی و هەلمگری. خوای پێم نەگری دایهشم سۆسەئ کردبوون. ئەو شەو پاش شیو خواردن دەستم دا دوو

جهړوکان به بیانووی ئاو هینانې ده لاقانم وهرانده.

دهرویش له محهلی قهرارې چاوه ریم بوو. مالمی مامی دایم شرودر بوون. خوڼ نه گرت. لاقه قوونې نه جات ده. حه یامیکې زور هر به غاردان ران کرد. ماندوویی ورده ورده ئه هوه نی کردینه وه. لارې لین ددها، بهو کتو و به نده نانه دا. به چر و هه له مووتان هه لده چووین. دهرویش ولاته که ی وهک بهری دهستان شاره زابوو، شهویش وها تاریک و به سام بوو چاو چاوی نه ددهی.

کورپه هر ناگه رپته وه. سهد کون و کاژیری پې کردم. به کویتستانی بادینه کویتیدا، به بنده نی شهش رپیانې دا تپه هل بووین، هندی خوی حه زبکا دوور کهوتینه وه. شونیان نه شکاندين.

جار جارېش له په ناو په سیوان پشوویکن ددها. ترسن شکابوو، دهرویش هندیکی کولیره شه کری و غورابی و شتی وها هینابوو، نیوه نیوه له تپکن داوخته زاری. زنه و کانیاویش زور و زه وند بوو.

ئای رولم، قه ننه کیشیک جحیلې، هه موو ته مهنی پیری دینې نه ماندوو بوون ده زانی نه پې خه وی. موخته سهر رۆین، حه ساینه وه و رپن بری. له نه شکو و تپکیش سه رخه وپکن شکاند. پاشی گه بشتینه سیا قولې خوارې. خوڼ ده مالله کاک (برایمی کاک پیرۆتی) هاویت. له وئی حه ساینه وه. تازه که سن پې نه دده ویرا.

ئهنیان به رپ کرده دیوی ژوورې و دهرویشیان برده دیوه خانې. ئه حاجی کاکه سواره ئه وئی ده می نه چوو بووه حه جې، تازه ده گه بشتنې، پپیان ده گوت کاکه سوار، پیاو پکی توندوتول و سوارچاک بوو. به مشوورېش بوو. به سهری توو هه مووی بازپکی نه گرت مه سلته تی له بو کردین. دهرویشیان ده ناسی. زوربان حورمهت گرتین. جلوهرگیان بو ههرکن کری، به رپیان کردینه وه شاری.

مال و حالیکې خوڼ و فه قبرانه ن هه بوو، ئاتاج و موحتاج نه بووین. دهرویش هه رجی وده دسستی که وتبا ده باخه لی منی رۆ دده کرد. له گولپې کالتر پې نه دده گوتم. بو خوڼی له ئاوی شه وی پاریزی دده کرد. روو خوڼ و

زمان خوڼ بوو. ده تگوت قه نده. ئای لال بم چند دم و کاو پیری خوڼ بوون. پاپو پیری ده زاری خه وی له چوانم ده تورا ند.

نه قلیکی خوڼسیم له بیر، ئه وه هشت بو و گپیم ئیدی دنوین، شهون درهنگ کردوه. بهر حه تن خدای شاد بې. ده یگوت:

(له حه مامی شو، لبادم لوله کردبوو، ده مسووه وه، له میژ بوو بیته و بهرهم پې دده کرد. به ته وای کزر ببوه، سچ چوار هات و برکه ی مابوو ته وای بې.

یه کی زه لامی مه چهک ئه ستوور، له تیانه ی حه مامی را به ره و رووم ده هات. شو ره شو ر ئاوی له فوته ی ده چورا وه. هینده بلتند کیش بوو چاوی له بهر پتی نه دده کرد. رپ و راست به سهر لباده کز ره که ی مندا رۆی. رپسه که ی لی کردمه وه خوری. لانی که م ده بوو دوو سه حاتی دیکه ی خه ربک به وه، هه تا وهک خو ی لی ده هاته وه. له حه بیسه تان چه قووت لی دابام خو پیم نه ده هات.

ئیدی چاوم حه رزی نه دی... ده ستم کرد به جنیان و هه رام کردیبه. سهری هه لپنا، گوتی:

«دهرویش جنیان مه ده، شه ره که شمان ده که ی»

وزاقی خو م دا، ده مگوت بیگه می بو بابی ئاقل ده که م. ده گه ل گه بشتنې له سهره خو پیلی گرم، وهک مندالیک بگری، شه قیکې ته ری له قوونیم راکیشا، گه یاندمیه ئه و سهری ده حه مامی.

گه رامه وه و هه رام کرد هه ی...

گوتی:

«قه رارمان هه یه جنیان نه ده ی»

وزاقی خو م دا به مست و پپلا قان هه ر بیکوژم، ده ستم وپیرا نه گه بیبوو، ئه گه ر بن پیلی گرم و شه قیکې دیکه ی لیدام نیوگه زی له حه رزی جو ی کردمه وه. ئه و حاله مه ی چاویان لی بوو له سهر گزه رای پشتنې که وتبوون، سچ چوار جاری دیشمان ئه و کایه کرد زه فهرم پې نه برد. هه موو جارن یه کا و شهق ده یگه یاندمه ئه و سهری ده حه مامی. ئاخری چاوم کرد ئه و شه ره بې

سه مه ره، له په نا لباده کم پوښتم. کابرای زله ش روښسته ده ری. چی وای نه گرت جارچی هم مای هات له دووم:

«ده رویش وهره بانگت ده کهن»

به قه لسی گوتم:

- کی بانگم ده کا؟!

«کورپه مالت خرانه بی نه وه چت کردووه! نه وه دی ده گه لى به شهر هاتووی، پیاویتی زور ماقووله، هه ژنو ده نوکهری له پشته، نه خه له تیی...» به شوین جارچیدا چوومه ده ری. ناغایه کم دی وه ک کورپی شای، له ترسان سلام کرد. سهری هه لیتنا:

«ده رویش براله! شه پیکمان کرد، خه تام نه بوو، باوهر که لباده کم نه دیسو. قه راره هه تا هاتمه هم مای نه وه شه ره ده کهنه وه به بی جنیودان، جنیو بو پیاوان نیرادن، وهره پیشی بزائم!»

ده دل هه خومدا گوتم:

«سه ت شه پی دیکه شم وئ ده که وئ»

به لام چ وای نه کرد. ماچی کردم و سه د تمه نیشی دامی. به ده سستی دانوسام:

«ناغایه فووم که، نه مناسی خه جالته خوم»

گوتی:

«نا نا، قه رارمان هه یه، بی جنیو، هه موو جاریش نه وه سه د تمه نعت هه بی.»

ده رویش زور قسه خوش بوو، له باوهری تیر نه بووم. له په نای نه هه سامه وه. مال و حاله کهن شتوا. وه ک خانووچکه دی ده مندالان پاشی سالیکی نازاره باریکه دی گرت، هه رچی حکیم و دهرمانن کرد، نه جه لى خوای حیلاجی نایه. حومری دریتی بو توو به جی هیشت. له گورستانی مه لا جامی ناشتمان. هه موو جومعان ده چوومه سهر گورپه که دی هه تا وهره رام قه بره که شی تیکدا.

دیسان بی سه لا که وقه وه. سپی و سپیالم به کولى دادا چوومه ماله ناغای

سالار، کورپی ناغا میرزا فه تاحی، وه ک بابی خوم بالی به سهر کیشام. دایه خه یال ورته دی گریانی دی. چاوه کانم لیل بوون، به ره به ره ده چم ده باوهری خه ویتی گرانه وه:

له به سستی چومی (یه رغوو) م. ناو مالکی لافاوی به هار، قرچ و هوهر له بهر پیتم ده شکین. نیو مالى چوم به حال ته رایى ماوه. ته میکی بی واده شاری داگرتووه.

پولیک (سه به ره لا)، برسی، کز و له جهر دمیان ده زیل و زال ده گپرن. سهر پشتیان روو تاو ته وه. کولکه بیان به رداوه و که له که بیان قویاوه. دپله به بایه ک دوو گولی له سهرن. سهر و گوتلاکیان برینداره، لیک ده مرپین و خه ریکن نامبازی یه ک بن.

له زارکی گه ره کی (خری) م، گورپه یه کی قه له وی رندول دریت بیچووه پشیله یه کی خواردووه. نیسقانه کانی ورد ورد ده کرؤزی.

میته پشیله به چاوی چر داگرتوو، دهر وانیته نه ویمه نه. لاقی ده به ست چون. زاتی نییه ته نانه ت هه لى. ده سته یه ک پشیله ی برسی کلک په ریو له لایه کی تر کو بوونه وه. شوینه واری زبانی خرؤی ده نا کاربانا دیا ره.

به نیوه راستی قه یسه ریدا، رتوبیه کی کلک دریت هه لى. بوى له ته خته ده دن. هه رکهس له پیش دوو کانی خو ی راوه ستاوه. توژته کین به ده ستانه وه هه لده سوو رپین. ویکرا هه را ده کهن:

(نه ها هات، نه ها هات)

ته په ته پ و ته قه ته قی ته خته ولاتی هه لگرتووه. (بیگرن هات...)

دوو سییه ک زارکی گوزهری لی ده گرن. رتوبی لمبوزی هه لدینى و که لپه کانی وه ده ده خا. ده رده په ری، تیکه ولتیکه یه و کهس شوینی ناشکینى. رتوبی به کووچه ی مزگه وتی حاجی سه یید بایزدا تیه ه لده بیته سهری و خو ده مالیک داوی.

ده گه ریمه وه قه یسه ری. گول ه که ریک ده زه رپینى. یه ک هه را ده کا:

(کور تانه که ت دراوه)

دیسان ده زه رپینى، لووشکان داوی، هه تا جوو ته یه ک داوی، باوه شیک

کووتال بهر ده بیته وه. توپه هریر و جه لسه خلور ده بنه وه. کووتال وهک
تهرمهک به سهر یه کدا ته پیون. ری نییه لاق هه لینییه وه... گۆله کهر مهست
و غلوره. رزگار قۆلم ده گری...

ده چینه مهیدانی چوار چرا، دوو (که میتاری پیر خه ریکن (شیر) یک
له دار ده دن...

(حوسین م). ده سلول دام. ئەمیر روو به روومه. نیوچاوانم گرژ ده که م،
ده گورینم:

- ئەمیر!

له سه ره خو جوابم ده داته وه:

- به لی.

- ناوی ئاواله کانت بنووسه!

- کهس ناسم.

شه لاغیکه له تۆقی سه ری ده دم، سه ری هه لده تۆقی، ده لیم:

- چۆن ئاوالته نییه؟!

- وهختی ئەوه م نه بوو وه شوین ئەو کارانه کهوم.

پیتلاقه یه کی به په نجه ی داده دم. گویم له دهنگی وردبوونی قامکی لاقی

ده بی. یهک به خوئی ده هۆرینی. لاقی له ده مپایی دیتنه ده ری. به سه ریدا

ده نه پرینم:

- رۆژه ته عتبله کان ده چوویه کوئی؟

له بهر ژانی په نجه ی پیتی، به باشی جوابی پی نادریتته وه:

- له مالان ده بووم.

- چت ده کرد له مالان، باسی چوو ده کرد؟

- ده رس، ده رسم ده گوت.

- به کئی؟

- به مندالی ده و له مه ندان.

- له بهرچی ده رست پی ده گوتن؟

- پوولیان ده دامی.

- پوولته کهت چ لی ده کرد؟

- ده منارده وه بو باو کم.

- ئا، راست برۆ! باوکت ئەو پوولته ی بو کوئی ده نارد؟

- بوخۆی خه رچی ده کرد. ئیمه نه دارین.

- هۆی ئەو نه داریه تان چیه؟

- نازانم، هه لبهت خوا نه یداوینی.

- له بهرچی نه یداوینی؟

- له خوئی پیرسی باشته.

- ئەوم وه گیر ناکه وی، له تو ده پرسم؟

- ئە تو نه ته هیشته بمانداتی.

- من؟!

- یه کئی وهک تو.

- ئەمیر به راستی پیت وا نییه نه داریه مالی هیندییک خه تای خوتانه؟

- هه رچی بلیم چ ئا چ نا هه ر ده یکه یه تاوان.

- ئەو پرسیاره م له سه ر حیساب نه بی، به قه ولی شه ره ف.

- ئە گه ر یادداشته کانت خوتند بیته وه، جوابی ئەو پرسیاره تی تیدا یه.

- چۆن؟

- به شیک له نه داریه مالی به هۆی نه داریه فه ره نه گیه وه یه.

- ئە ی بو به جیتی ئەوه ی ده زینداندا بی وه شوین فه ره نه نگ ناکه وی؟

- تو نا هیلی.

- من؟!

- عه رزم کردی، یه کئی وهک تو، حکوومه ت.

- چۆن؟

- ده کری من پرسیار یک بکه م؟

- بلی.

- بو چیتان گرتووم؟

- راپورتت لی دراوه.
- راپورتی چۆن؟
- زۆر شت.
- وهک چی؟
- دژی حکوومه تی.
- له بهر چی، به هۆی چی؟
- چونکه دهگهڵ ئیمه نه بووی.
- ههر ئه و نه ده؟
- بۆ ئه و نه ده که مه؟!
- ئه گه ر ئه وه به لگه یه، هه رچی لیم ده که ن بکه ن، به و حیسابه ده بی زۆر به ی خه لکی ئیران بگرن.
- که س هه یه تا که س.
- چۆن؟
- تو کوردی خاین، جیای، هه ر جیا و از به خوازی شی.
- شه و دره نگه، له باشگای ئه فسه ران بانگێشتن کراوین. ده بی برۆم.
- زه ری چاوه رپیمه، هه رای نیگه هبان ده که م:
- وه رن ئه و زیندانیه به رنه وه، لاقی ده رمان که ن.
- ده چمه وه وه تاغه که ی خۆم. پاکه تیکی لیبه، پاداشه، پوولتیکی زۆره، تازه تازهن، وهک ئیستتی هه لپاچرا بن، ده س ده ده مه کیفه که م. وه ری ده که وم.
- زه ری به پیرمه وه دی. لیبه کانی ئال و داغن. جلی شه ونشینی ده به ردا به.
- سوورا و سپیا و بکی کالی کردووه. ژیان له سیمای ده بارئ. ئامیترم پیدای ده کا:
- شه و دره نگه، دیبه ژووری یا برۆین؟
- پاکه ته که ی ده ده می:
- ئه وه ی تا قه ت که، وه ره برۆین.
- باشگای ئه فسه ران به کی دی نابا. به شان ه چرکه جیگای من و زه ری

- ده که نه وه. تالار وهک کۆلکه زتیرینه نه خشاوه. ژاوه ی دی، پره له ژن و پیاو.
- که س به سه ر که سه وه نییه. میوه و ئاوه کیمان بۆ دین. زه ری هه ر میوه ده خوا. دلیم گیراوه.
- تینوایه تیم ناشکی. قه ره ته په ده رۆمه سه ری، یه ک به کی ئه و ژنانه به چاوی مو شته ری ده روانم. هه موو شه نگ و شوخن، زۆریان جوانن. هه دزیویش هه ن، به لام زۆر که من، هه رچی هه لپانده سه نگیم، له زه ری جوانتری تیدا نییه. زه ری سه رتۆپی ئه م شاره یه. خۆ به به خته وه ر ده زانم.
- ژنی جوان، ماشین، پوول، مالی خوش، ریز، حورمه ت و شوغلی ئابرو و دار...
- نانا، ئه وه شوغل نییه، به زیاد نه بی، خوا لیم وه رگریتته وه. په نجه ی لاقی ئه میرم ناپیاوانه تیکشکاند. چی کردبوو؟!...
- شتیکی وای لئێ نه گیراوه، پیم وای نییه ئه هلی ئه و کارانه بی. وه دیاره کورپکی وشیاره، جا ئه وه ش ده بیته تاوان؟!
- دوئ شه و، جه ناب سه ره هه نگ ده یفه رموو:
- (ده بی وه قسه ی بی نی، «نالئ» مان، نییه. ده بی بلئ، بنووسی، لانی که م ده بی هاو کاریمان بکا، هه ی و امان ده وی.)
- مچورکم پیدای دی، له خۆم وه ره زم، ده مه وی بگریم. زه ری تیم ده کوتی:
- (حوسین! چیه؟ ناره حه تی؟)
- سه ر راده وه شیتم:
- (نا زه ری گیان! ماندووم.)
- (له چی ماندووی، فه عله بیته کردووه؟)
- (سه د بریا فه عله بام...)
- ژنه سه ره هه نگیکی خوتنتال له په نام راوه ستاوه. ده ستم بۆ درتێ ده کا، ده به وی که شه یه کی سه ما ده گه ل بکه م.
- بی جواب مه حته لی ده که م، بی حالم نازانم چی جواب ده مه وه. زه ری له به ر لیبویه وه ده لئ:
- (هه سته! عه بیه ی بزانه، ده ی زوو.)

به نابه دلی راسته وه ده بم، وهک بیتگارم بی بکن، قوّل ده قوّلّم دهکا.
گۆشت تال، تره دیتو، خوّم ریډه خشیتنی.

دهچینه سهر سه کۆی سه ما. ئاهه نگیکی ئارام بلاو ده بیتته وه. زوویه کی
خۆی ده گهّل ریک دهخه یین. دهستم ده پشتی وهر دیتنی. سه فیک ده سوورپین.
ههر دی و خوّم پیوه ده نووسیتنی. وهک چهقه و بنیشت. خوّم ده کیشمه وه،
دهستی توندتر دهکا، خه پله یه و ناله بار. ئارایشیکی توندی کردووه.

هه تا ده یه وی خو به نازتر نیشان دا، خوین تالتر ده نویتنی، ده مه وی
هه لیم، پیم عه ییه، ده بی به له ونیک خو نه جات ده م. بهرم نادا، مه ست و
گیتزه، وهک کووره دایسن، خو پشته وشکین ده که م، سینگ دینیتته پیش،
سهر ده باته بن گوتم:

(ناوت چیه؟)

خو گیل ده که م، دیسان ده پرسنی:

(گوتم ناوت چیه؟)

(مه نووش)

سهره ننگ ده یگوت: ناوی (حوسین) ه.

(ههر چۆنیک پیت خو شه.)

(ئه ی شه ییتان! چه ند دۆستی کچت هه یه؟)

(به توّوه دوو.)

(ئه وی دی کتیه؟)

(زه ری.)

له قاقای پیکه نین ده دا:

(ژنه که ی خو ت نالیم.)

سهره نگی مێردی ژنه، زه ری هینا وه ته سهر سه کۆ. سه و دایه کی خرابی
نه کردووه، زه ری له من تووره تره، ره نگی گۆراوه، ده یه وی زوو ئاهه ننگ
ته و او بی. خۆی لی ده کیشیتته وه. سهره ننگ به ری نادا. دیته سهر م
هه پرای که می...

چرایه کی که م نوور هه لده که ن. چراکانی دیکه ده کوژیتته وه. ژنه چه نه ی له

روومه تم ده خشیتنی. بۆنی تریاک له وانیه قرم کا، دیاره بهرنامه ی دیشی
بووه، خه ریکه هیلنجم بیتنی. لیو به لیومه وه ده نی. یهک به خۆی ده میژی.
چاو له زه ری ده که م وه کی منه...

به ده سستیکم سهری ژنه لاده ده م، بهرم نادا، ئه وه نده ی هیزم هه یه، ده
نوکی قامکه کاغدا خری ده که مه وه، یهک به خوّم سمتی هه لده قورینجینم،
یهک به گه رووی ده زیپینتی، چرا هه لده بنه وه. هه موو پیده که نن، قاقا له سهر
قاقا، سهره ننگ چاوی وهک که شکه فه ریکه ده ره ریون، وه خه بهر دیم،
نوژی به یانییه. چرای هاله که دایسی. دایه خه یال وه ده رکه وتووه.

رووم تێ دەکا:

(چ خەبەرە! بیفەرموو با ئیمەش بزانی)

(فارس دەلتی: درۆزن کەم هۆشە.)

(مەنزوروت لە چیبە؟)

(هیچ بۆچوونە گوومرک بەمەیدانی «رەزاشا» دا وەک کونیکەکی وایە.

ئەتۆش پیتت وا نییە؟)

- (ئازاد، بەلا! لە درۆیان دا، دەمەویست هەوڵ کەس بەم کە سواری ئەو ماسیئە دەبێ وە پۆز مەکەو، پیتت ئەوێ تۆ وەدەرکەوی، سەردانی نەشمیل ساز کرد.)

- ئەگەر وایە مائە نەشمیل تەحتیل.

- سەرئیکێ ویتش دەدەین، نەوێک دایکم لیتی بپرسی.

- لە کەنگیوێ لە قەراخ ئەو مەیدانە پراوەستای؟

- لەمێژ نییە، ئەو بۆ هیندەت پێ چوو؟

- (من چووزانم تۆ مەحتەلی، بەیانی کۆتبات دەهاتم بەر دەرگا، هەتا حەق و حیسابی ئەو سرویس و شتەم دا، زۆری پێ چوو.)

پشتی دە دەرکەوی کردوو، رووی دەمنە:

(دەزانی چۆنە، درۆزن نیم، غیرەتی ئەو شەم هەیه بەدایکم بلتیم، دەگەڵ ئازادی دەرۆم، ئەمما نامەوی منەتی هەلگرم.)

(من و تۆ هەر ئاوالەکەیی جارانی، ئیستا چ بوو؟)

(جەنابی ئیفلاتون چ نەبوو، ئیمەین گەورە بووین، بریا نەبووین.

خەلک ئاقلی دەچاوی دایە، ئەمن لە تۆ نیگەرانی نیم، دایکیشم هەروا، پیتش خۆشە دایمە دەگەلت بەم. ئەوێش بزانی ئەو چەند پۆزەیی دەرس پێ گوتووم هیندی سالتیکی فیر بووم.)

- مەلی!

- گیانە!

- بچینە مائی نەشمیل؟

- لەبەر دەرکی گوومرگی تاویکی پرایگرە، زوویەکی دیمەو. چووم

ماشینەکەم لە سرویس وەردهگرمەو، سەپتیکێ وەرپتی دەخەم.

دەسوورپیمەو مەیدانی (رەزاشا). چی و نەچوومە پیتش، (مەلی)

بەپیتکە نینەو و پیم لێ دەگری، دەیدەمە قەرانی، خۆ دەژووری داوی:

(مەبارەکە!)

هەموو گیانی پیتدەکنی، روومەتی سوور هەلگەرانی، سەپتیک بەکەیفە، دەلتیم:

- یاللا، مەلی خانم! ئەو بۆ کوێ دەچوو؟

- دەمەویست سەرئیکێ نەشمیل بدەم.

چاویکی بەمانای لێ دەکەم:

- ئیزن دەفەرمووی کەمێکی بێزین لیدەم، چی وای تیدا نەماو، چاو

لە دەری دەکا:

(دەخزەتت پرا دیم)

وهری دەکەوم. هەوڵ گۆشەیی مەیدان، ئازانیکی کلاو سپی، فیتەم لێ دەکا، دەیدەمە کەناری، دیتتە پەنام:

(مبارەکە کاک ئازاد! تازەیه؟)

- سپاس سەرکار، شتیکی وەک تازە.

پوولیکی دەمستی داویم، بزەیی دیتی:

(خەجالەتم دەکەیی، بۆیەم نەبووی، ئیشاللا تەستیکەکش وەرگرە.)

- ئیشاللا.

پۆمپی بێزین چۆلە، زوو دیمە دەری. روو دە مەلی:

- بۆ کوێ دەچی خاتوون؟

- بەجامی جەمدا بۆ لای گوومرگی.

بەخۆم نییە لە قاقای پیکەنین دەدەم. مائی هەردوو کمان نیزیکی شەقامی حافزە، پیتووست نەبوو لە مەیدانی (رەزاشا) بۆ تاکسی مەحتەل بی.

دهفکروه:

ههلیکی چاکه، نهرمی کهم له شایی «رهزا» دهگهله فهوزیه نهیکاته شهه و کیتشه. ههر چونیک بئی حالی دهکهه. فهوزیه ئههوهنتره، قسهی دهگهله دئی. چ بکهه مامم بهمنی ئهسپاردوون. دهیگوت:

- (ئاگات لییان بئی.)

له (مهلی) دهترسم، شیتته، زور عهیب دهبئی بیکهه ههله، نازانم چوئی پئی بلتیم، شوخی دهگهله ناکرئی. له بهر قسهی مامم نهبا ههر نهدهچوم. (رهزا)م حالی دهکرد. ئهری (مهلی) چی له گیانی من دهوئی؟ جار جار چاکم تووره دهکا. بهوی چی؟! بۆ خۆی کردۆته خاوهنی من.)

پری دا گویم:

(جهنابی ئیفلاتوون دهفکری چ دای؟ رایگره ئیره گوومرگه!) لام دا قهراغئی، (مهلی) دابهزی. دوو مندالی رووتله بهشهه دین، لیکیان دهکهمهوه، ههر یهکهی قههه پولیکیان دهدهمی، دهست ده ستوی یهکتر دهکن و دهروون، ئاورپیکی خوشهویستی له من دهدهنهوه.

(مهلی) دیتتهوه، سوار دههین:

- مهلی نهشمیلت دیت؟

(دیتم، کوتم ئهگهه دایکم پرسی، بلتی سی چوار سهعاتم له لا بووه، زوریشی پئی خوش بوو دهگهلهمان بئی، فهرمووم نهکرد.)

- له بهر چی؟

- له بهر بویه.

- چۆن بویه؟

- بویه، بویه، بویه.

وهرئ کهوتین، بهراشکاو دهستووری دا:

- برۆ جادهی سهددئی.

بهتهنیششت تاقه داردا وهسهرکهوتم، گوتی:

- سهبر برۆ، دهئاویم داویتی.

- خوا نهکا، چۆن دلیم دئی.

- نهشمان بوو، ئهتوش دلته ههیه ئیفلاتوون؟

- ئهگهه دهزانی دلیم نییه بۆ دلپیسیم لی دهکهی؟

- دهترسم مهشکهههه فریوت دا.

- بلتی و زوو فریو بخۆم؟ ئهدی چۆن روژی دوو سهعات دهرس بهتمبهله خانمی دهلیم؟

- دیسان بهچاوت دادامهوه، بۆ دهرسان زیرهکی، بریا بهدوو سالان دهرسیکت خویندبا ئههه پیاو بای.

- دهفهرمووی پیاو نیم؟

له قاقای پیکهینی دا:

- ئهوهت عهرز ناکهه، تهنییا بهمندالته دهزانم، تازه خههریکی گهزهگهزه، پیم بهگازههنا، نالهیهکی کرد و دهرپههه. ماشینییک لهو لاهه بهههناماندا روئی، ئاهیتی مابوو خۆمان لی دا، (مهلی) ترسا. دهستم لهسهه دهندهیه، دهست لهسهه دهستم دادهنتی:

- سهبر برۆ! تویه، لهسهه ئهه دهسته جوانانهه. ئازاد گیان دهبهه چاوت مرم سهبر!

سپی، سپی ههلهگههراوه، شلی دهکهمهوه، رایدهگرم:

- دیاری دا!

- زور ترسام، ههر ئاهیتی مابوو، ئهه جاده بۆ پهلهی نابئی.

- ئهدی ئهتۆ بۆ ئهه قسهه زهلامانه دهبی؟

- نهوهلهه، تویه، کلههتی تۆم ئیفلاتوون گیان.

دهمهوی له بیهری بهرمهوه:

- دهگهله دئی بۆ سهه شایی؟

- بهداخهه نا.

قامکیکی لهژیر چه نهی دهکوتم:

- ئهگهه بهداخههه، نههاتنت له بهر چییه؟

- دایکم و کاکم و براژنم دین، دهبی دهگهله وان بم.

بهه دیتی وه دباره هوی تریشی ههیه، دهلیم:

- ده لیلی دیکه ت نییه ؟
 - ئە تۆ ده خزمهت مه شکه دره ی چاو هه لپزاو دای.
 سه رم سوړماوه به کوییدا زانیوه؟! دیسان رهنگه هاجه ری خالۆزای...
 ده لیم:
 - (مه لی)!
 - به لئ.
 - ده کری تکایه کت لئ بکه م؟
 - فه رموو، خاوه ن سه ر نیم.
 قورس و پته و چاو ده چاوی ده بریم:
 (رهنگه ئاگاداری مامم گوتوو یه، ئاموژنم و فه وزیه ی به رمه داوه تی رهزا. ئەوهش ده زانی به هه ویای فه وزیه نیم. ئەوهش ده زانم خه ریکی له داخانی لیکه وه بی. ده مه وئ له و شاییه هه لالا ده رنه هینی.)
 زه رد، زه رد هه لگه راوه، لیوی ده له رزی:
 - ئە گه ر ده ده سستی تۆدا هه لئه په ری، کارم پیتی نابین.
 - هاتوو هه لپه ری.
 - چاوی ده ردینم.
 ئەوهنده له سه ر قسه کانی سووره، وئ ناچی تۆسقالیک نه رم بئ. هه ر چۆنیک بی، ده بی ناوی گوتی داده م:
 - به چ حه قیکی چاوی ده ردینی، زیر خه ریدی تۆیه، قه ره واشی ماله بایته ؟
 - خاترجه م به، با رپووراست عه رزت که م، هه تا مه لی له سه ر دنیا به یه، که س حه قی تۆی نییه.
 - خۆ تۆ ده زانی من فه وزیه م ناوی.
 - به لئ، ئەو ئە تۆی ده وی.
 - جا به تۆچی، بوویه وه کیلی من، بۆ به زۆر خۆت نه خۆش ده که ی؟ دوو جار ان به زمان لیوی ته رکرد:
 - پیت وایه بۆت حه که دار بووم، مه یتی خۆشم به تۆ هه لئاگرم، نانا ئاغا،

سه ده جارم پئ گوتوی ژن هینان و میردکردن به مه رگی ئیشق ده زانم، عاده تم به تۆ گرتوه هه ره وک ئە تۆش وای.
 له بیرته ئەو شه وه ی کوتم داوام ده که ن، تپت به تاق نه ده هات، ئە منیش هه روام.
 - مه لی، منت خۆشده وی.
 - خۆشم ده ویی، حه زت لئ ناکه م.
 - ده ته وی ماره ت که م؟
 - هه رگیز.
 - ئە دی چ ده لئیی، کچ ده بی شوو بکا، کوپ ده بی ژن بیینی.
 چاویکی کپیارانه م لئ ده کا:
 (ئازاد گویم ده یه، ده زانم ده ته وی حوکماتم له سه ر بکه ی، ده ته وی له شایی رهزا به شه ر نه یه م، عه ییه، ئا پر وچوونه، مامت ژن و مندالی به تۆ ئە سپاردوو، دوو لای شته که بۆ تۆ جیگای په رو شین یه کیان ئە وه یه نا ته وی له لای مامت بی عورزه ده رچی، دووه میان دلّت له من بییشی. به لام چ بکه م خۆم پئ رانا وه سستی، ئە تۆ ده لئیی شوو کردن و ژن هینان چاره نووسی هه ر کچ و کوپیکه، به داخه وه وایه، به لام من نامه وی میرد بکه م، ئە گه ر هه ر عیلاجم نه بی ته نیا شوو به تۆ ده که م. ئە ویش قسه ی خه لکی بۆ من بایی پووشیکه ته نانه ت نه زه ری خۆت.
 بۆ خۆت ده زانی هه تیو مه تیو نه یان وپراوه چاو له من که ن، با ئەو راستیی به بلیم ئە تۆم خۆشده وی نه ک وه کوو خۆشه ویستی کچ به رامبه ر به کوپ، به لکوو وه ک خۆشه ویستی مندالیک. ئە تۆ وریات خۆشده وی؟
 - ئە ری وه لالا .
 - (باشه ده زانم، ئە منیش ده گه ل تۆ ئەو هه سته م هه به. غه ریزه ده گۆرپدا نییه. له منت پرسى: (ده ته وی ماره ت که م) عه رزم کردی: (هه رگیز) ده زانی بۆ چونکه کچیکى وه کی من ناکرئ میرد به کوپیکى وه ک وربا بکا، به لام ده کری خۆشی بوئ، بیلا وینیتته وه)
 به توره یی گوراندم:

- یانی ئەمن وریام؟! -

پیتشاو بره‌ی قسه‌که‌ی دامه‌وه:

(جه‌نابی ئیفلاتون دهنگ بلیند مه‌که، به‌لێ له لانی پرووحیییه‌وه، له‌لانی پاکیییه‌وه وه‌ک وریای، له‌میژ له تو سه‌یادام، به‌رانبه‌ر به‌هیچ ئافره‌تیک نه‌زهرت نییه. دل‌داری بو تو مانا نادا.) به‌و ته‌شه‌ره‌ی خوینم خراپ بوو:

- تاقیت کردوومه‌وه؟

سه‌رتیکی لی پاره‌شاندم هه‌زار مانای ده‌دا:

(گورپه‌گورپه‌ مه‌که، جنیوان مه‌ده، لای خوێ خوتینده‌واری، بوویه کرمی کتیب، هه‌ر شه‌وه‌ی ۲۰۰ لاپه‌ره‌ ده‌خوتینییه‌وه، ئیمه قسه‌ ده‌که‌ین، نه‌ قه‌لسی تیدایه نه‌ نیو و نرکه، مه‌به‌ستی من له باری فیزیکییه‌وه نییه، له لانی پرووحیییه‌وه ده‌لیم، تو ناماده‌نی، ترسی ئه‌وه‌مه فریوت دهن و له منت بکه‌ن، سه‌برکه بو‌ت شی ده‌که‌مه‌وه. ده‌کرێ ده‌گه‌لم پروو راست بی؟)

- من له حاست تو پیچ و په‌نام نییه.

رووی ده‌لای ئاوی سه‌ده‌ده‌که کرد. ده‌گه‌لی سوورام، شه‌پۆلی ورد، نه‌رم و هییدی خو به‌لیتاره و به‌ستینی گۆمیلکه‌دا ده‌دن، به‌ره به‌ره هه‌وا داغ ده‌بی، جاده نارام و که‌م هاتوچۆیه. بایه‌کی مه‌یله‌و گه‌رم ده‌موچاوان ده‌لاوینیته‌وه، بزه‌یه‌کی نارام مه‌لی خوین شیرنتر کردووه:

(ئازاد! نه‌شمیل چۆن کچیکه؟ جوانه؟ نه‌جیبه؟ زیره‌که؟)

- له هه‌ر باریکه‌وه حیسانی که‌ی شار که‌می وای تیدایه.

- (ئا، په‌حمه‌ت له بابت، به‌هاری پابردووی لیتی رانه‌سپاردبووی؟) خوداربووم، ئه‌وه‌ی له کوێ زانیوه؟! قه‌رارم کردووه راست بروم:

- با، شتیکی وا هه‌بوو.

- بو به‌منت نه‌کووت؟

- پیتیست نه‌بوو.

- چت جواب داوه؟

- هیچ.

- قسه‌که‌ت به‌ته‌واوی بگپه‌وه.

- راستیییه‌که‌ی نه‌شمیل زۆر خانمه‌ نامه‌وی...

- به‌لینت داوه راست بروی.

- گوتم به‌ته‌مای ژن هینانی نیم، ده‌مه‌وی دهرسه‌کانم ئیدامه‌ بده‌م، سه‌رتیکی بو له‌قاندم:

- ئه‌و پۆژه‌ی له‌ ماله‌ مامت بووی، فه‌وزیه‌ چهند جاری به‌گویت دادا.

- زۆر.

- تا ئیتره راسته، مه‌رگی من ئازاد! ئه‌شرف خانم جوان نییه، خانومان نییه، خه‌ریک نییه چاوت ده‌رتینی؟

- ئه‌وانه‌ی هه‌موو تیدایه.

له‌ سیمایدا شادی و سه‌رکه‌وتویی ده‌بینم:

- قه‌ت وا بووه له‌ به‌رانبه‌ر یه‌کیک له‌وانه‌ به‌لرزی، له‌ باری فیزیکییه‌وه نالیم، به‌خه‌یالتدا هاتووه جارتیک؟

- راستیییه‌که‌ی نه‌وه‌للا.

- (کورپه‌ ئەمن له هه‌موو که‌ست باشت‌ره‌ناسم، چاوی هیچ پیاویک وه‌کی تو پاک نییه، روانینی تو راست وه‌ک روانینی «وریا» یه، وه‌ک ئاوی شه‌وی پاک، له‌به‌ر ئه‌و پاکیییه‌ وه‌ک بوت ده‌تپه‌ره‌ستم. ئازاد گیان! که‌مروو، نی. غه‌په‌ی، به‌ده‌عه‌یه‌ی، زۆرتری قسه‌کانت حاله‌تی فه‌رماندان و ده‌ستووریان تیدایه. جوانی بلیم له‌ پرووت هه‌لنايه. تاقه‌ کورپه‌ بووی له‌ مندالییه‌وه وای فیر بووی. به‌لام هه‌رامزاده و چاو حیز نی. ژن وه‌ک ئینسان چاو لی ده‌که‌ی. ژن له‌ لای تو «بوکه‌ چینی» نییه. کایه‌ی پین ناکه‌ی، بو دامرکانی تاویکی خۆت ئاپرووی نابیه. هه‌ر ئه‌و په‌فتاره‌ت بوته‌ هۆی ئه‌وه‌ی به‌ده‌رسه‌کانت رابگه‌ی. دواپۆژی تو پروون ده‌بینم، ده‌چیبه‌ زانکو، ئه‌گه‌ر له‌وی نه‌گۆرپی، باشت‌رین کورپی دنبايه‌ی. له‌ پرووی زانینه‌وه ژیان داده‌پێژی. ده‌گه‌یه‌ جیگای به‌رز، نازانم چۆنی بلیم ده‌گه‌یه‌ هه‌ددی خو دۆزینه‌وه.

ده‌مه‌وی ئه‌ویدهمی که‌ رهنگه‌ دووریش نه‌بی له‌ په‌نات بم. سووژه‌ی

شیرعه کانت بم. راوکه ی چیرۆکه کانت بم. ئە ئەو بوونه ویست و داخازی رووخی نەسرەو تووی من دابین دەکا. بۆیە بەکەست نادەم. بۆیە تەنیا تۆم دەوێ. لە هەموو کەسەم خۆشتر دەوێ. دەدەورت دەگەرێم. دەسەرت دەسوورێم.

ژن هینان یا مێرد کردن، شتیکی ئاساییه. کاری هەموو کەسە. کاریکی حەیانیه. گاران پڕە لە نێرومی. غەریزە هێرش دێنی. گەرم دادی. هەموو گیانلەبەریک ئەوێ تێدایه. ئینسان خاوەن ئاقلە، بۆ ئەوێ نەزم و نیزام تێک نەچێ، نەسل و نێژاد راگیرێ، مێژوو هەبێ، کە لە پوور بەجێ بگا، ماره و تەلاقی پێکھێناوه. دێرەدا مندال دایک و بابی مەعلوومە. مندال خاوەنی هەیه، بۆ پێگەیانندن، بۆ تێگەیانندن، بۆ چوونه سەر، بۆ زالیوون بەسەر تەبیعە تدا.

ئەو پەیمان و قەراره چ لە کلیسا چ لە مزگەوت. کارەکه هەر یەکه. مەبەست نەزمە و نیزام.

تەنیا تۆ دەنبو هاوتەمەنە کانتدا، هێزی سەرکوتکردنی هەوێست هەیه. منیش دەمەوێ ئەو هێزە دەخۆمدا بەقەوێت کەم. بەسەر غەریزەدا سواریم، لەژێر پێمی نیم.

لە بیرتە، ئەو شەوێ چۆلەمەشکێنە کەت لی بردمەوه، وەختا بوو وریام لی بکەوێ. من داغ ببوم. گێرودە ی چاوە کانت ببوم، تۆ بووی وریات دامە دەستی، تۆ بووی وریات کردمەوه. من تەنیا دە بەرانبەر تۆدا شلم، هێزێک دەچاوە کانتدا دەبینم ئەو هێزە دەمیا دەخالی تووانەوهوه. بێ ئەوێ لێو کانت برینجە بکا. بێ ئەوێ بتهوێ وابم، وام.

هیچ کورێک زاتی نییه دەبەرامبەر مندای بکوخی. هەموویان وەک دێلی حیز سەر دادەخەن. لە من دەترسن. منیش تەنیا کەمێک ئەندێش لە تۆ دەکەم. من هەول دەدەم هەوێ دەخۆمدا بکوژم، تەنانەت ئەگەر تۆ تووشی هاتی راتگرم.

نازاد من دەمەوێ هەموو دنیا، هەموو کاینات، هەرچی هەیه و بوونه دەخالی کورت کەمەوه، دەواژەیه کدا کورت کەمەوه، ئەویش «ئەوینە»

ئەو تاقە واژەیهش بخەمە ژێر پات.

یەك بەخۆی ئامیزی پێدا کردم. قەت پێم وانەبوو مەلی هێندە تێدەگا. ئەو تەنیا رۆژێکە لە لای من قەسە و گەورە دەکا. وردە وردە شەیدای ئەو تێگەیشتوو ییە دەبم. سەرمەستە تا ئیستا گوێم بۆ قەسەکانی راگرتوو و کاری تێ کردووم. دیسان هەلێدایه:

(نازاد! ئەو هەلانی بۆ تۆ هەلێدەکەون، هەر کەسی دی بێ دەیانقۆزیتەوه دەمەوێ هەر وا بێنییهوه. من نیو تانجی زێر، شامرەخت و سەر پشتم لە تۆ ناوێ. نامەوێ مارەم کە، نامەوێ دەزگیرانت بم. تەنیا دەمەوێ هی من بێ. ئیشقی هەمیشەیی من بێ. رووخی سەرکێشی من بەم بوونه رازی دەبێ. ئەو بوونه بەمافی ئینسانی خۆم دەزانم. ئەو حەقە بەکەس نادەم، هەزارێ وەک نەشمیل، فەوزیە و... بەخاتری تۆ بەو پەنجانەم دەخنکێنم.

من فزە فز نازانم. کور پێم ناوێرن، هەتا لەبەر کچان هەلێم. هەر کەس بێتە بەرگە ی دەخێچێ. «نالدار نال دەوێتی و بالدار بال».

کیفە کە ی دەکاتەوه. پاکە تێک شوکۆلاتی خاریجی دەردێتی. دەیداتە دەستم:

(ئەوێش شیرینی ماشینه کە)

وێ بیرم دەکەوێتەوه، من دەبوو شیرینی بدەمی:

- ببوورە، قەرار نەبوو پێکەوه بێن، ئەمن دەبوو شیرینی بکرم.

دەست دەگیرفانم رۆ دەکەم، کارت و سوێچی ماشین دەردێنم، دەیدەمە دەستی:

- دیارییه، دیارییه کی چووکەیه بۆ تۆ!

وێراندەگرێ، ماچیان دەکا و دەیداتەوه بەخۆم:

- (پێشکەش بەخۆت بێ، لە هەموو دیاری دنیا یە گەورەتر بۆ خۆتی، لە هەموو شیرینی شیرنتر بۆ خۆتی، بۆ خۆتم دەوێ، پێت خۆش بوو. مالت ئاوەدان، دەنا نا بەزۆری.)

بەپێکەنینەوه دەست دەکەین بەشیرینی خواردن، سەرجه می قەسەکانی بەقەوێتەن. لەوه دەترسم ئەو حەسوودییه نەخۆشی کا. وەوێ دەچێ لە مێژ

بئی له ژبیر چاوه دتیری دابم. وهک نیسی پی به پی دهگه لم هاتوه. کیشکی لی کیشاوم و نه مزانیوه، سه ره هلدینن:

(رۆژ درهنگه، ورده ورده نه پۆینه وه؟)

- که میکی دیکهش دهگه پتین پاشان.

- نا تازاد گیان، نه گهر وایی یه گجاری هه لمده گری. به شی من به زیاد. نه و نه خته توند رۆیشتی به شی حهوت پشتم دهکا. سه بر سه بر پۆوه با به جوته ون نه بین. دایکم نه زانی باشتره، هه رچه نده زۆریشی پی خو شه بدا به تو. نه و شه رمه گپلاخه ی به راستی نییه.

نه وی جارئ بۆشم گپراپه وه، هاتبوونه سه رم، گوتم:

- دایه گیان، با خاترجه مت که م میردی ناکه م.

گوئی:

- یانی به هیچ کهس!؟

گوتم:

- ته نانهت به تازادیش.

گوئی:

- حهک راسته وه نه بی، نه من پیتم و ابو له سه روه ی راوه ستاوی. جا کچم نه گهر وایه وهک کچه هه رمه نی خو ت هه لگره بۆ حه زره تی عیسا.

گوتم:

- شه رته به ویش نه که م.

چه مۆله یه کی لینام و گوئی:

- (کچه تیوه شه پتانه، هه ره له هه وه له وه نیرانی دروست کرابووی، به مندالبش ته دا و ته توارئ کچانهت نه بوو. رۆله م که یفی خو ته، به لان کچ ده بی میردی بکا.) زۆری له و فه رمایشانه ی جه نابی ئیفلاتوون به سه ر و گویم دادا. ده ی تازاد ده بهر نه و چاوانهت مره هه لی که با پۆینه وه. خو ت مه خافلینه. مه شکه درهش چاوه ریت ده بی. مامت به ستو و گرده رانی شکاوی به تو ی سپاردوه.)

ماشینه که م سوورانه وه، به ره و شار و پیکه وتین، که وشه کانی داکه ندوه

لاقی ده حه سیته وه:

- نه و که وشانه م بۆ شایی کریون، ده مه ویست به لاقم خو ش بن، ئیوارئ تیر و پرت ده گه ل هه لپه رم، جا نازانم ده عیهت دینی یانه نا؟

- نه گهر فه وزیه له وی نه بی ده خزمه تت دام.

لینگه که وشیکی به دهسته وه گرتوه:

- به خودای په نجه ی ده په پینم.

رۆ هاته لاقی من. لینگه که وشیکی له پیتم ده رینا، ده پیتی خو ی کرد:

- (ئوخه ی چه ند خو شه، که وشی ژتانه هه ره بۆ شه ری چاکه. له به یانییه وه وه خته په نجه م لیوه بی.)

جار جار وه همی وه ی لی ده که م نه نیر نه می بی. به لام زوویه کی په ژبیوان ده مه وه. ژنیکی ته واوه. نه ندامی قسه ی له سه ر نییه. سینگی که میکیش له حاست ته مه نی قیتتره. ئاکاری وهک سه رشیت و ده لوکار ده چی، که چی زۆرزانه، سه بریکی ده لیم:

- مه لی!

- ئا.

- غهیری کتیبی ده رسی چیدیکهت خویندوونه وه؟

- (قه ارمان نه وه بوو راست پۆین، ته واوی نه وانه ی تو خویندووتنه وه، منیش له دایکتهم وه رگرتوون. زۆریش به شینه یی خویندوومنه وه. نه تو زرینگ بووی ده رسه کانیشته ده گه ل ده خویندن، نه من هه ره خه ربکی نه وانه بووم. له بهر نه وه ی نه من بوومه ته مبه ل خانم، نه تو ش بوویه جه نابی ئیفلاتوون.)

- نه ده کرا ده رسه کانیشته له به ره وه بخوینی؟

- (راستییه که ی تازاد، دنیای من دنیای مه درهک و مه درهک بازی نییه. به قه ولی ئیفلاتوونه کانی وهک تو مه درهک گه را نیم. هه ره قه ده ریکی دیکه دیپلوم وهرده گرم. بۆ وه ی له مالت نه ترشیم له جیگایه کی داده مه زریم. زۆریشمان هه یه، مالتی بابم به هه زاری وهک من ته واو نابی.)

- چاکه مه لی، بۆ به دزی من کتیبته ده خوینده وه؟

«وه لّاهى دايه خانم فەرمووی: «هیندیک له و کتیبانه بۆ کچان باش نین.» به لام دلّی نهشکاندم، هەرچی ئیسوه ههتانه یهک یهک هه موم خویندوونه وه. ئه و کوتی: «له لای نازاد باسی مه که» وهک بزانه بۆ خوشی زۆرتریانى خویندۆته وه.

له رۆژنامه کانیش رانه وه ستاوم، جه دوه له کانیش حه له ده کهم. خه یالی تۆش ده خوینمه وه. ئه و ماوه ی پیکه وه بووین، یانی له مندالییه وه هه ر ئه دایه کی ئه تۆ له ماله خۆتان دهرت دینا، ئه منیش راست و ره وان تاوام ده کرد. جگه له دهرس خویندن.

سه رتیکی بابم هه راسان کردبوو، کۆت و شالوارم بۆ بکری، پینم خۆش بوو ئه وه شم وهک تۆ بچى. ناخرى جوابی نه دامه وه. هه تا پار و پیرار زۆر جارن لیباسه کانی تۆم ده بهر ده کردن. ئیستا ئه تۆ درێژ بووی بۆم گه وره ن. کاکم فیری ماشین لیخوری نی کردوم. ئه وانم به دزی تۆ کردوون، جا که یفت دینى پیت خۆش بى، ده نا له حه یفانم لیکه وه به .

گه یشتووینه وه لای تاقه دار، سه برتیکی ده یده مه وه که نار جاده. ماشینه که ده دم به (مه لى) هه تا نیزیک مالى زۆر به باشی ده چینه وه خرته له ده رگا دینم گویم له ده نگى دایه خه یاله:

- دایه خانم ئه وه نازادی هاته وه

ده چه م ژوو ری، دایکم بزه یه کی به مانای دینى، دایه خه یال ده لى:

(کورانه ئه و کچۆله ی خۆن ده گه ل توو نه بوو؟)

خۆم له گیلیه ده دم:

- کام کچۆله؟

- کورپه ئه وه ی ده لیم، مپۆزه ره شکه، مه لیله ی خۆن.

- ئه من له زگ ماشینه که م بووم، بۆ مه لى له مال نبیه؟

دایه خه یال لیم چه پ و چه ر ده بی:

(ئهیى ئوه لّاهى خواى پینم نه گری، ده گه ل توو بووه، کورپه ئه وه دایه ی

دوو جارانی ته له فوون کردوون ده یگوت:

(له سبه ی زوو وه، وه ده رکه تووه)

ئه گه ر فیتی خۆت نبیه هه رۆ ته له فونیکیان له بۆ لیده بزانه ن هاتو ته وه.

دایکم پینده که نی ئامازه ی من ده کا:

(ده برۆ رۆله راست ده کا، بزانه ن وه دیهات.)

مه لى جوابم ده داته وه:

(به لى قوربان)

- مه لى هاتو یه وه؟

به و جوړه ی که س گوئی لى نه بی:

(به درۆ دریتی، دایکم و دایه خانم زانیویه نه، ئه گه ر دایکم قسه ی ده گه ل

کردى حاشایه مه که.)

- باشه که یفه که ت چۆنه؟

- (ئه من چاکم ده فکری خۆت دابه، دایکم ده یه وئ قسه ت ده گه ل بکا.)

- ئه لۆ.

- سلاو دایه مه له ک.

- عه لیکه سه لام و سه رچا وه کانم، چۆنى نازاد گیان، چا و به که یفی، دایه

خانم چۆنه، چاکه شکور، ئه وه ده لیم چابوو زووم زانى شیتته ده گه ل تۆبه.

- چۆنت زانى پیکه وه یین مه له ک خانم؟

- (له وانه گه ری، دیزه به ده رخۆنه ی پى ده که م، خیرخولایه ک کوتى. خۆ

مه لى شه و و رۆژ ده گه ل تۆبه، هه ر ئه وه نده کوتبای پیکه وه یین په رۆش

نه ده بووم... ده بهر ئه و به ژن و بالایه ت مرم، جوانی گه ره کى. هیندی نوکه

ده رزیه کی له تۆ نیگه ران نیم، مبرزه عه ولّاش هه ره تر، ئه مئا ناخره کچی

سوور و سه پان له به یانبیه وه بچیتته ده ری، نابى بلّی ده چه م کوئ؟ له

نه شمیلّی ده پرسم ده لى:

«وه لّا تاویکی لیره بوو، وه ده رکه وت، بۆ نه هاتۆته وه». ده بهر چاوت

مرم جارى وا پینم بلّی، ئه تۆ چاوت له و شه یتانه ی نه بی.)

- مه له ک خانم برتیکی لیده با ته مبی بی.

- خۆ به سه ری تۆ خه ربیک بووم یه ک دوو نه قورچی تیسریوینم، هه ر دمى

گه یشتى فریوی دام، ئه وه نده شم خۆش ده وئ پى ناویرم.

- ئیواری تەشریفو دئ بۆ شایبی؟
 - ساحیب تەشریف بی، قەراره دەگەڵ مەحمودی بچین.
 - ئەگەر ئەو پێی نەکرێ دەخزمەتت دام.
 - باشە دەبەر ئەو چاوه جوانانەت مەرم جا فەرقی تو و مەحمودی نییە.
 خوا حافیزی لە مەلەک خانم دەگەم. دایکم بەکەیف و دەماغ رووم تێ دەکا:
 - رۆڵە کچی خەلکی دەبەه گەرانێ، خەبەریشیان دەبەه.
 - دایە بەسەری تو ناگادار نەبووم، خۆی دەماشینێ هاویت، گوتی: (بمە مائە نەشمیل)، لەویشرا گرنە ی گرت بیبە مە سەددی. بۆ خۆت نایناسی؟
 دایە خەیاڵ وە قەلە کەوت:
 (کۆرە ئازادی، سەرم لەبەر تاوێ سپی نەکردوو، ئەتوو بەکێ دەلێی.
 قەراریت دەگەڵ داناو وەبەه، دایەشی حاشا حازری درۆیان دەکا لە تووی پێ خۆشترن، ئەو هە فیڵە حیزانە لەبەر من ماونەو. وەرە وەرە نەنە کەت سارد بۆو.)
 هەوا فیتکی کردوو، جلەکانم گۆزیبون، خۆم بۆ شایبی تەیار کردوو، دەرۆمە خواری، ئەشەرف خانم لەبەر دەرگایە، دیتە لام:
 (بەه بەه ئازاد جان، لە کوێ دەچی؟ عەروسی دەچی، هامیشە دەر سەیر. ئازاد جان، شیرین شەیتان، کچ خەلکی سوار ماشین دەکە. گوتبات ئەهای ئەشەرف ئەتووشی وەرە سواریە. ماشین تازە، کۆت شەلوار تازە، نامزەد جوان، مەبارەک دی.)
 سەری زبانی خۆم گەست:
 «ئەشەرف خانم ئەتۆ بە من دەلێی لە لای دایە خانم باسی ئەو شەو مەکە، بۆ خۆشت دنیام لێ پر دەکە. لە کویت ئە من دیو کچی خەلکی سوار کەم؟) - (ئەها، لە مەیدان ریزاشا، دێدم با نیگەرەن نەبەن، ئازاد ئەسەبانی مەبە، جەوانییەدا، ئەمەن شیش مانگ تەواو نامزەد سەرکار بووم. گەراین، موسافیرەت، نە ئەگد بوو، نەسیگە. دنیا ناخر نەبووکی.
 «مەلی» شەیتان، ئەتووشی شەیتان، ئەگدی دوو شەیتان لە ئاسمان.)

ئەشەرف خانم، وەک نەبای پێدا هاتبێ نەبۆران. قاقا پێدەکەنێ. دایکم و دایە خەیاڵ تایەکی پەنجەرەیان کردۆتەو چاومان لێ دەکەن. دایکم چاوی پر بوو لە ئاو. هەر چۆنیک بێ خۆ لە چەنگ ئەشەرف نەجات دەدەم. دەستیک لەوان هەلدینم و دەرۆم.
 لە مائی مامم، (فەوزیە) دەرگام لێ دەکاتەو:
 - سلاو کاک ئازاد، بەخیر هاتی، مائتە بۆ وەرەنگ خۆ چاوم خێل بوو.
 - خوا نەکا ئەو چاوه جوانانەت خێل بن.
 - وینە خۆتە دەمنیدا دەبینی. دەفەرموو وەرە ژووری با دایکم مندالەکان ساز کا.
 دەکشیتەو پشتهو. ئامۆژنم بەپیرمەو دە، ئەم لاو لام ماچ دەکا. فەوزیە شەریەتم بۆ دینێ. هەموو گیانی پێدەکەنێ. کراسیکی سەوزی دەبەردایە. زێرەکانی لە چاوه دەدەن. بزهیکە دیتێ، هەوایک سینگ دەلەرینێ:
 - کاک ئازاد ماشین و لیباسی تازە مەبارەک. نەخشەت لێ بێ، شەرته هەتا نەکەوی لە دەستت نەچمە دەری.
 قومیتک لە شەریەتە دەدەم:
 - بۆ خۆت نەخشەت لێ بێ. هیندەشم ماندوو نەکە چاکە، دەترسم بەکۆلێت بێنمەو.
 سوار دەبین. فەوزیە لە لای من، ئەوانی تر لە پشتهو. سەر دینیتە پیشی برۆم بۆ ناسک دەکا:
 - ئەو ماشینە کەت پەخشی تیدا نییە؟ وام زانیبا بۆم دەکری.
 - کپیومە، قەراره سبەینی و پێخەن.
 - مائتە دەمەویست ئەو دیاریبەم لە کن تۆ هەبێ ئەویش...
 - مائی من و تۆ بەش نەکراو.
 ئامۆژنم دیتە نیو قسە:
 - ئە من پێم وابوو دیاری گەورەتری دەدەبیە.

فهوزیه:

- سه ریشم ئی کاک نازاده.
- سهرت سلامت بی.
- ده گهل تو.

به ده رگای مائی رهزا شلووغه. به قوونه قوون ده چینه ژووری. دهنگی داوت و هه لپه رکئی نایه. شایی له مه دره سه یه ک ده کری.

بو خو بیان جی و ریشه کی وایان نیسه. به گهرمی به پیرمانه وه دین. به تاییهت به هاتنی ئاموژنم ژور که یفخوژن.

ده ورانده وری حه وشه، کورسی دانراوه. مهیدانی کایه ی مه دره سه جیداو ته. رهزا دیتته لای من:

- نازاد گیان به خیر هاتی، نه خشهت لی بی.

- رهزا گیان پیروژ بی، ئه دی بو داوت نییه؟

- وه لالا سی چوار هه تیو مه تیو له سه ره چوپی کردیانه شهر، برتکیان له سه ره سه کوتی یه کتر راکیشا، وه ده رمان ناون، ده یگرینه وه. له دیوی

ژنان دهنگی گورانی بایز ناغا دی:

- ته سکه ته نک ته نک...

میوه و شهریهت ده گپرن، له حه وشه دهنگی ته پل و تووزله، ولات وه جوژ دین. رهزا پر ده داته دهستی من. ده چینه نیو داوت. ئیستا گهرم

دانه هاتوه. خوشکی رهزا دیتته دهستمان. کچ ورده ورده دینه تیوی. فهوزیه دیتته دهسته که ی دیم. داوت ههردی و له زیادی ددا. حه وشه ی

مه دره سه داده گری. (مهلی) دیار نییه. ده بی نه گه بییتنی.

ژورتری هاوکلاسه کانم له وین. ره شید و ئاوات رووبه پرووم هه لده په رن. (نه شمیل) ده دهستیان دایه. جوانیکی بی وینه یه. یه ک پشوو بزهی

دیتنی. به من پیده که نی، وه دیاره به شیتیم ده زانی. فهوزیه ماندووه. ئاره قه ی ده رکردووه. سه ره ده به مه پشت گویی:

- قه رار بو من ماندووه که ی!

- کاکه نازاد نازای به ده نم بوته ئاو، قه له وی به لایه، خوژگه م به خوژت،

پوژ و ههوا ده سیمایدا نه ماوه. نیگایه کی مه زلوومانه ی هه یه. دلیم بو ی ده سووتی. توند دهستی گرتووم. دهستی ته ره ته ره. دیسان سه ره ده به مه پشت گویی:

- نه گهر ماندووی تاویکی برۆ ده ری.

- برستم لی پراوه، ئه دی ئه تو؟

- ده فکری مندا مه به ئه منیش دیمه ده ری.

دایکی رهزا بانگی کچه که ی ده کا، فهوزیه به دوویدا، ئه منیش ده چمه ده ری. له سه ره کورسی داده نیشم. فهوزیه دیتته په نام:

- ماندوو نه بی!

- بزهی بو خوژت ماندوو نه بی.

- کاک نازاد جوان هه لده په ری.

دهستیکی راده وشین، ئه نگوستیله یه کی ئه لماسی تیدا یه. نه قیمه که ی له چاو ددا. دهستی سوور هه لگه پراوه. سه ره ده به مه بن گویی:

- ده ست دیشی؟

روومه تی گولی داوه، ده ئه و په ری سه ره مستیدا یه، هورمونی لی ده باری:

- مالته دهستم توند ده کوشی.

- باوه رکه بو خوژت بووی، من کاری وا ناکه م.

سوور هه لده گه ری:

- ئه و کچه تیوه کی بوو هاته دهسته که ی دیت؟

- خوشکی رهزایه.

- خوژت ناوی؟

- رقم لیبی نییه.

- نا وه ک حه ز؟

- نه به سه ری تو، به مه رگی دایکم.

- چاکه دلیم حه ساوه، نازاد گیان خوژم ده ویتی!

- خوشکم نییه، ئەتۆ له جیبی خوشکی چووکەمی.
 به قسه کهم تووریه، به دلای نییه، کچیتکی مندالکاری زۆر قه له و دیتته
 په نا فهوزیه. دهستی دهملی دهکا. وهک حۆل دهچن، دواکه وتوو.
 پشتینه کهی به حال دوو قه د له تهنگه ی گه بوه ته وه. قسه ی به باشی بو
 ناکرئ، هیندیک له پیتته کان کیش ددها. وهک رادیویکه باتری کهم بووی.
 فهوزیه به سرتنه:
 - ماپهره، کچی کاک (هه بدهر) ی قه سسابه، جیرانمانه. زۆر دیتته ماله
 مه. ئەمنی زۆر خو شده وئ، وهک خه لکی نییه.
 به حال ده لیم:
 - وهک گیت دهچن.
 - ئە قه ب مانده به.
 - بۆیه ئەتۆی خو شده وئ.
 به جووته پیتته که نین. ماپهره ش وهکی مه، روو ده فهوزیه دهکا:
 - دادیه فهوزیه ئەوه کتیه؟
 فهوزیه به پیتته که نینه وه:
 - ماپهره گیان، ئەو تاقه ئامۆزایه م هه یه، ده بی وریا بم له چه نگم
 دهرنه هینئ.
 ماپهره یهک پشوو پیتته که نئ:
 - ئامۆزا، وهک خه مانئ مه؟
 - راست بو خو یه تی، وهک خه مانئ ئیوه.
 ههر پیتته که نئ روو ده من دهکا:
 - ئەتۆ، ئەتۆ، کاکه خه مانئ فهوزیه ی؟
 فهوزیه شاگه شکه بووه، ماپهره ماچ دهکا:
 - کاک ئازاد، سه گی وهک خه مانئ تۆیه.
 ماپهره، رووی ده من و پیتته که نئ، زگی ده گه ل پیتته که نین هه لده به زیتته وه،
 فهوزیه خه ریکه بخنکئ، منیش قه ت هینده پیتته که نیوم، فهوزیه ده ست
 ده خاته سه رشانی:

- ماپهره گیان، ئەمن و کاک خه مان دهچن هه لده به رین، ئەتۆ نایه ی؟
 - نا، دایکم لئ ددها.
 فهوزیه پر ددهاته دهستی راسته م. هه لده ستین. وهک پاله وانئیکئ
 سه رکه وتوو سینگ وه پیتش ده خا. ره فتاری به چاکئ له چاو ددها. دهچینه وه
 نیو داوه ت. زۆر هه لده به رین. تاو خه ریکه ئاوا ده بی. دهنگئ (وریا)
 دیتته گوئ، یهک به خو ی ده زیقیئ:
 - کاک ئازاد!
 به باوه ش مه لکه خانمه وه یه. ده ستیکئ بو هه لدینم. (مه لی) وهک
 میرغه زه ب چاو م لئ ده کا. چاو م لئیه ده چنه ژوو. خو ش ده بوو له حه یفان
 نه یه ته داوه ت. ئاگام لئ نییه له نه کاو ده ستی من و فهوزیه شه ق ده کا.
 فهوزیه م له ده ست دینیتته دهر. فهوزیه سوور هه لده گه رئ. مه لی مۆره، به بن
 گویم ده لئ:
 - پیم نه کوتئ.
 سه بریکئ ده لیم:
 - عه بیه ی بزانه. به سه سه. دهنه خودا هاوار.
 فهوزیه دهچیتته قه راخ داوه ت. مه لی که یفی سازه. یهک دوو گه ر
 ده رۆین. فهوزیه دیتته دهسته که ی دیم. مه لی وهک بزووت دهچیتته دهر.
 فهوزیه له و دهسته شم وه دهر ده نئ.
 (فهوزیه) دیتته وه دهستی راسته م. هه موو چاویان له و خوو گه مله یه.
 ئاره قه م له به ری پیتی ده تکئ. (مه لی) ده یه وئ جاریکی دیکه ش دهر به رئ.
 توند دهستی ده گرم، به ری ناده م:
 - به رم ده، ده چمه دهرئ، ده ی زوو دهستم شکا.
 - چاو ت دهرئ ده ستت شکئ.
 ههر دوو کیان قه لسن. له وه ی ده ترسم خراپتر بی. رهزا به چاو حالی ده که م
 داوه ته که به ردا. داوه ت به ر ده بی.
 دهستی فهوزیه به ر ناده م. دهچینه وه لای ماپهره. فهوزیه:
 - کاک ئازاد، نه مکوت ئەو کچه تیوه بۆیه نابئ رووی ده یه ی. ترسی

ئەو مە بۆت بێتە حاشایە.

- فەوزیە تکات لێ دەکەم دەنگ هەلمەهینە. نەتدیو بەرە ئالام کرد.
- ئاخەر کاک ئازاد خۆمن چم نەکردوو. بەوی چی دەدەست تۆ دا هەلدەپەریم، ئەتۆ ئامۆزای، چی وی؟
- بۆ وە ی بێدەنگی کەم، ڕوو دەماپەرە:
- ماپارە گیان چۆنی، ماندوو نەبی.
- پێدەکنی:
- چاکم کاکە، خەمان.

جگە لە هیندیک سرت و خورت ولات بێدەنگە. مەلی ونە. ڕەزا دێ لە دووم:

- ئازاد هەستە شام سازە.

ئیزن لە فەوزیە وەر دەگرم. کەمیتک ئەهوەنترە. دەگەڵ ڕەزا دەڕۆین. بزە ی دیتتی:

- ئەو چ بوو!؟
- بۆ خۆت دیتت، ئابروو چوون.
- بەدایکم کوتوو لە لای یەکیان دانەنی.
- چاویک لە ڕەزا دەکەم، ئەو لە من توورپەرە:
- ئازاد خۆت نارەحەت مەکە. چۆن دەلیی وادەکەم.
- عیلاج ئەو یە پاش شیوخواردن هەتا ئەوانە دەبەمەو، داوێت نەگیری.
- باشە نیگەران مەبە. مندالن لە بیریان دەچیتەو.

دەچینە ژووری. نازانم چ دەکەم و چ دەخۆم. وەک دەژووری کراسی کەم. شیواوم. دەستییک لە شام وەر دەدەم. بۆ هەلاتن لەو خەبەلە دەچمەو هەسار. ماپەرە و فەوزیە پاش شتو خواردن دپنەو ئەم لاو لام دادەنیشن. (مەلی) خۆ دەگەنیتتی. ماپەرە راستەو دەکا و بەرێ دەکاتەو پەنا (فەوزیە). دەکەومەو بەینی دوو دوژمن، ترسی هەللائیەکی دیکە دایگرتووم. لیک دەمرقینن. دەمەوی مائی مامم خیرایەکی بەرمەو.

(مەلی) وەک ماری توولە جینگل دەدا. (فەوزیە) لیتیوی ویشک بوون. ماپەرە لە خۆو پێدەکنی. سی چواریک، واوی ئیمە گوئیان قوت کردوو. چاوپرێ شەرپکی ترن.

لە (مەلی) توورەم، خۆی تیناگە یەنم. دەبی تەمبێ کرێ، نەشمیل بزەبزیەتی. ئاوات سەر بادەدا. لە گۆشە یەکی حەوشە سی چوار ژن سرتەیانە. (فەوزیە) ڕووی دەمنە:

- کاکە ئازاد کەنگی ساز دەبی بچینە سەفەرە کە؟
- کام سەفەر!

- ئە ی مالتە سەفەری (رەشت)، (رامسەر).

بۆ وە ی (مەلی) پێ ورد کەم:

- هەر دەمایەکی بتهوی.
- هەتا دەریا وەختی بەسەر نەچوو.
- باشە، پاشان قسە ی لێ دەکەین.

(مەلی) خەریکە دەخنکی، تێم دەکوئی:

- نەشمان بوو.

ڕووی تی ناکەم، جواپیشی نادەمەو. ماپەرە لە پەنا فەوزیە یە. یەک بەدووی یە کدا باویشکی دیتتی. هەر دووک دەستی بە پشتی کورسییە کە گرتوو. خۆی لە بەر یەک دەکیشیتەو. جوولە جوولییەتی، لە نەکاو بایەکی لێ دەبیتەو یەک بە حەوشە. (مەلی) وەک بزووت دەردەپەرێ، چە پۆکیک بەسەر فەوزیە دادەدا:

- تەک لیت دەرنە یە، هیندیک کە مترت خواردبا.

دەنگی پیکە نین و حیلک و هۆر ولاتی داگرتوو. (ماپەرە) وێرای وان پێدەکنی. (فەوزیە) دەستی دەپرچی مەلی ناو:

- کچە تیوی سەر سووالکەری حیز.

(مەلی) قورقورۆ چکە ی فەوزیە ی گرتوو:

- ئارەزووی چوونە دەریات بە پشتەو وەدا هینا دەری.

لە بەر یەکیان هەلدەپچرم. ئامۆژم دەگاتی: